XXXVI. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. JÚLIUS 24.

Ludas Matyi

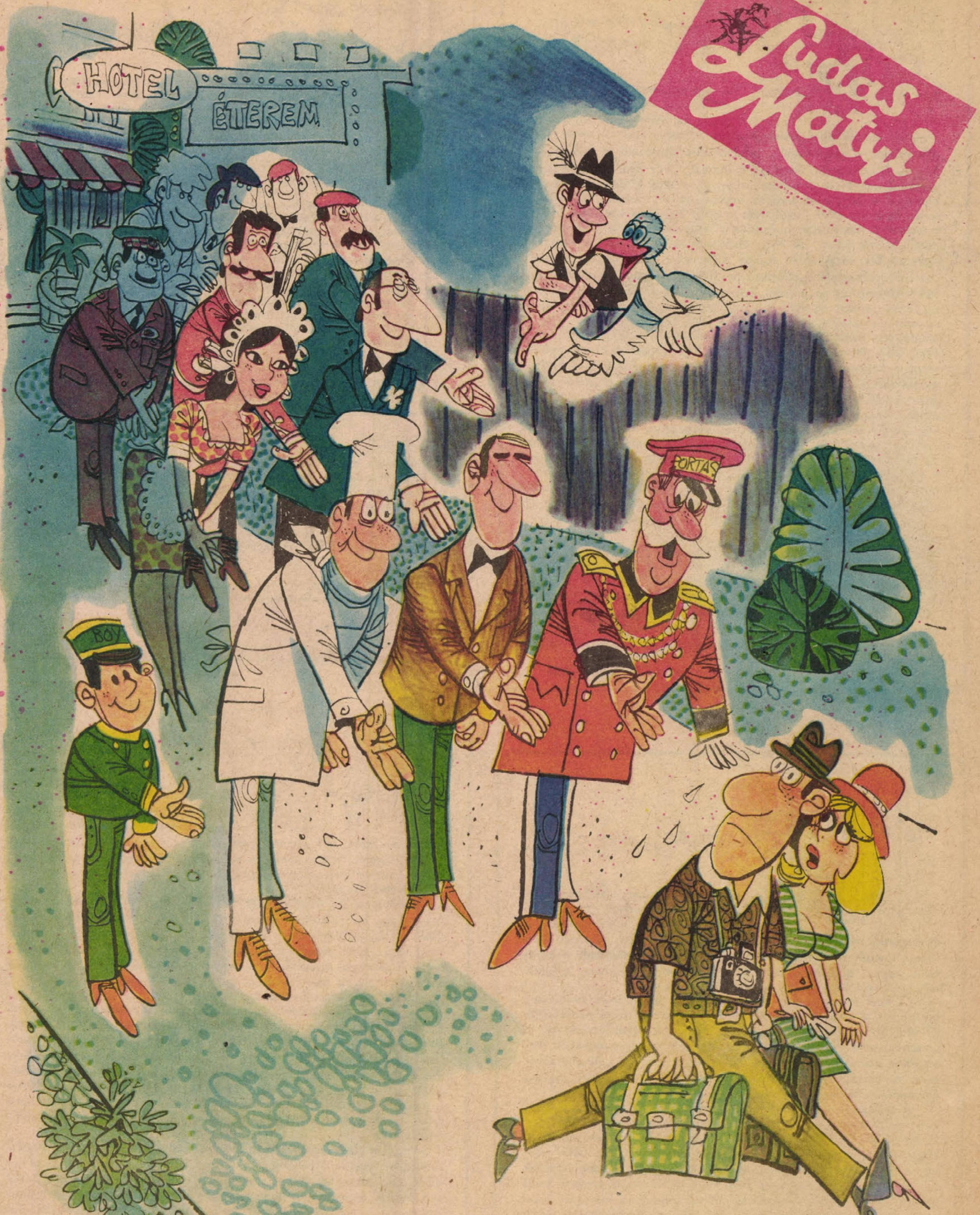
HOTEL
ÉTTEREM
BOY
PORTÁS
En

Endrődi István rajza

CSÖKKEN AZ IDEGENFORGALOM

– És még azt mondják, nem nyújtunk eleget a vendégeknek!

A bürokrácia érvényessége

Ha egy tévévetélkedőn azt a kérdést kapnák, hogy „Meddig érvényesek az előreváltott és a váltás napjától két hónapig érvényes vasúti menetjegyek?" – ugye hülyének néznék a játékvezetőt, mindenesetre örülnének a könnyű kérdésnek és rávágnák, hogy „két hónapig". És csodálkoznának, ha veszítenének! Mert a váltáskor ugyan az utas közlése alapján rábélyegzik a jegyre az indulás napját, de az utazást „100 kilométeren belül az előre bejelentett napon, 200-ig a következő, 400-ig a második, ezen felül a harmadik nap 24. órájáig kell megkezdeni". Tetszik érteni? Ja, hogy miért van ez így és nem egységesen, mondjuk két, vagy három napig? Talán mert rövidebb útra kevesebbet kell csomagolni, igyekezzen az utas! Vagy talán, mert túl sok a MÁV-alkalmazott és munkát kell nekik találni? Meg hogy az utas se töltse sétával az időt a vonatindulásig? Az előreváltott jegyet ugyanis az indulás napján újból le kell bélyegeztetni. És hogy az előreváltott menettérti jegyek 100 kilométeren belül miért 3 napig, ezen felül viszont miért egy hónapig érvényesek? A balatoniak viszont 2 hónapig? Talán, hogy legyen mit ellenőrizni és a menetrendetlenkedő utast megbüntetni? Jó, jó, egy szabály annál tiszteletre méltóbb, minél rejtélyesebb, de hogyan jegyezze meg és egyáltalán honnan tudja ezt az utas? Most ugyan megjelent egy nyilatkozat az Esti Hírlapban – ebből idéztem itt –, de eddig ki közölte ezt velünk? És aki esetleg ezt sem olvassa?! Hát így jár az, aki nem vette meg 70 forintért az alig 4 hónapig érvényes menetrendkönyvet, vagy csak megvette, de nem olvasta ki. Mert abban megtaláltam ezt a fontos szabályt, ugyan azzal az árnyalatnyi eltéréssel a nyilatkozattól, hogy „az 1–200 km távolságra szóló menetjegyek a keletbélyegzéssel megjelölt napot követő 24 óráig érvényesek" –, kissé lejjebb viszont ez áll: „Az 1–100 km távolságra váltott menetjegyekkel az utazást a keletbélyegzéssel megjelölt napon meg kell kezdeni" – tessék összeolvasni a kettőt, így még bonyolultabb, hogy miért, erre már tényleg ez a felelet illik: csak. És a könyvben itt az nem is olvasható, hogy a jegyet újra kell lebélyegeztetni – persze lehet, hogy valahol másutt ez is kiderül talán csak – jellemző rendetlenség! – nem tanulmányoztam a sokoldalas szabálygyűjteményt olyan pontosan, szépen, ahogy a vonat megy a sínen.

Földi Iván

Kötbér

Meglehetősen nagy visszhangja volt azoknak az írásoknak, amelyek arról szóltak, hogy hány éve látható állványerdő némelyik budapesti ház körül. És lám, mindent lehet fokozni: néhányan arról panaszkodtak, hogy náluk nemcsak a házon kívül, hanem a lakáson belül is cölöpök vannak leverve, egyeseknél mindössze négy-öt éve, másoknál egy évtizede.

Én nem értem ezeket a panaszosokat, hiszen mint mindennek, így annak is megvannak a jó oldalai, hogy lakásukat aládúcolták. Például ha szögeket vernek a cölöpökbe, megtakaríthatják azt az összeget, amit ruhafogasokra herdálnának el. A gyermekek testi erejének növelésére nagyszerű lehetőséget kínál a cölöpmászóverseny, a cölöpök között pedig ügyességüket is fejlesztik egy-egy kerékpáros szlalomverseny során.

A cölöpökön gyakorolni lehet a népi fafaragó művészetet, s ennek még megvan az a haszna is, hogy amennyiben a lakók már minden cölöpöt kifaragtak, összedől a ház és kapnak új lakást. Meg lehetne rendezni az első magyar cölöpbiennálét, idővel esetleg a „Tiszta, cölöpös Budapestért" mozgalmat is meghirdetnék.

Végezetül hadd említsem meg, hogy az aládúcolt lakások bérlői anyagi szempontból is irigylésre méltó helyzetben vannak, hiszen a fa ma már jóval többe kerül, mint egy évtizeddel ezelőtt. Aztán az ágybérlet mintájára bevezethetnék a cölöpbérletet, minden tartógerendát kiadnának havi ötszázért. Ez az összeg lenne a kötbér, a bérlőt éjszakára ugyanis az oszlophoz kellene kötözni, hogy aludni tudjon. És ennek a kötbérnek sokkal nagyobb az esélye, mint annak, amit az IKV fizetne az aládúcolt lakások bérlőinek az ugyancsak késedelmes munkavégzésért.

Vezda János

Messzelátó

Laci messzire szeretne látni. Kilencéves, hát kíváncsi, kutatja, fürkészi közel s távoli dolgait a világnak. Kért a minap egy messzelátót. Mi sem könnyebb ennél, gondoltam én, s napos lélekkel benyitottam a sarki Ofotértba. Mutattak is mindjárt egyet, de én csak a fejemet ingattam, nem ilyen aprócska látcső kellene, ez csak színházba jó, és ott is csak a szomszéd fejéig látni vele. Nekünk távcső kellene, amely nevéhez híven távolba látni enged, hosszú nyelű, amelynek birtokában egy kilencéves kisember kalóznak, kapitánynak, árbockosárban kuporgó matróznak képzelheti magát, aki ködös horizontokat kémlel, talán éppen a kétezredik év partjait… Így én, lírázva, mire ők, prózában: ez az egy van, semmi más.

Aznap kivételesen derűs voltam, türelmes és jóságos, félreálltam, nem vitáztam, mentem tovább egy másik boltba, onnan egy harmadikba. Lelkem napja akkor borult el, amikor a másik két boltban egyetlen messzelátót sem tudtak kínálni. Visszasomfordáltam az első üzletbe: vevő volnék a gukkerra, mondtam alázatosan, ha legalább egy tokot adnának hozzá, vagy egy szíjat, hogy nyakba is lehessen akasztani. Tok se volt, szíj se volt, kell-e mondanom?

Háborúban és hiánycikkeken felnőtt generáció tagja vagyok, edzett lélek, azért még mindig meglepődöm azon, mennyi minden el tud tűnni hosszabb vagy rövidebb időre a boltok polcairól. Hogy ne is a saját példatáramat soroljam, tanúnak hívom a Somogyi Néplap riporterét, aki a kaposvári sportboltban tett látogatása után hosszú hasábokon sorolhatta a listát: hiánycikk a horog, a hátizsák, a hintaszék. És még annyi más, a kempingétkészlet, a tekegolyó, a tollaslabda, az olcsóbb foci. A hiánylistát más területekről, saját tapasztalatból, mindenki tovább dúsíthatja. Régóta tűnődöm, hogy komputerekkel és közgazdászokkal bőven megáldott korunkban miért nem lehet azt megközelítőleg kiszámítani, hogy miből mennyi kell az elkövetkező években, hónapokban? Talán itt a kulcs: hiánycikk a messzelátó, azért nem látnak el közgazdászaink a következő tervnegyed partjaiig…

Laci megoldotta a problémát, felmászott a diófa tetejére, onnan fürkészi a távolt. Ezt a módszert mégsem ajánlhatom általános megoldásnak – mert hány közgazdász férhet el a mi kamasz diófánkon?

Radványi Barna

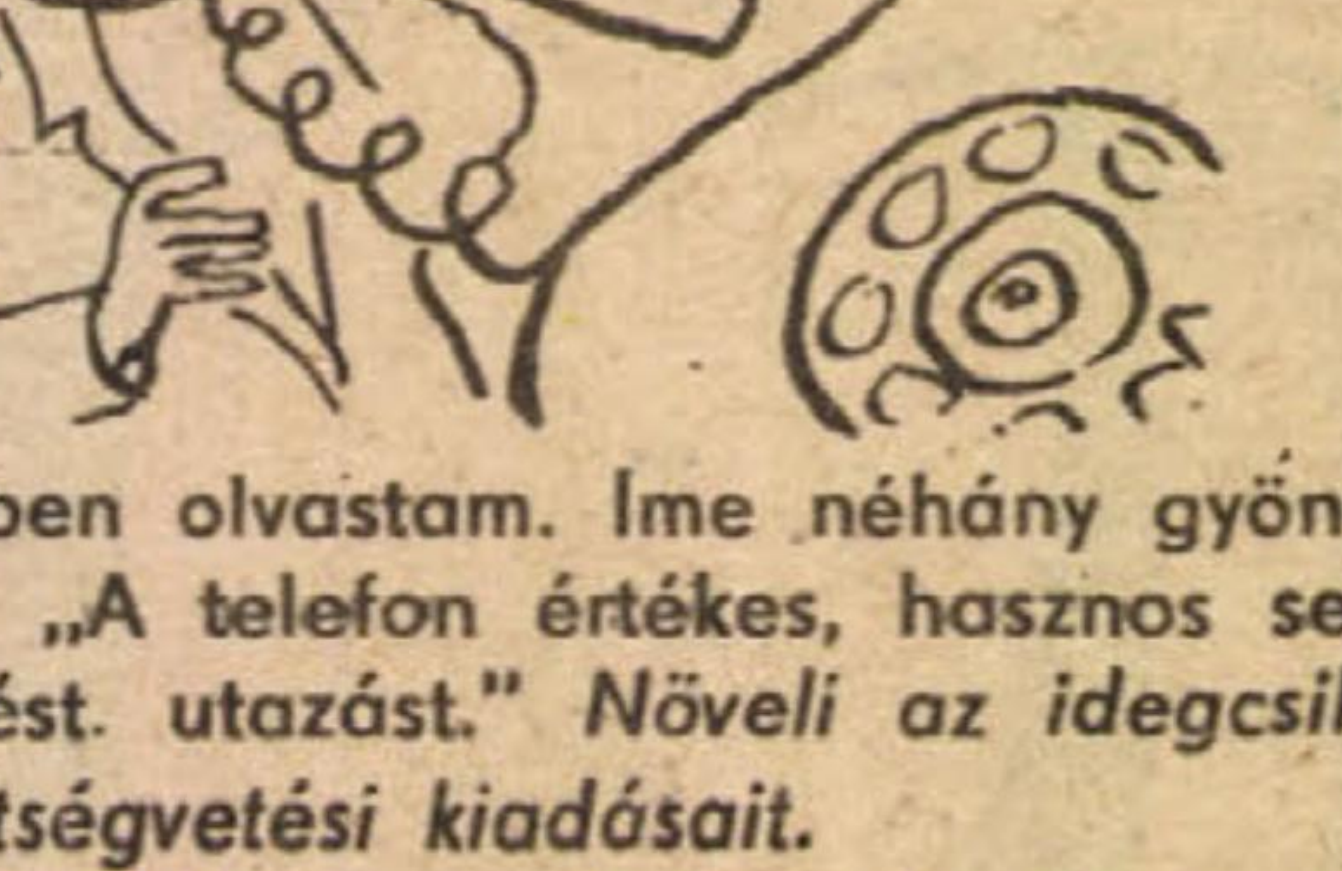

Hogyan telefonáljunk

Münchhausen báró kitalációi szót sem érdemelnek ahhoz képest, amit egy rendszeresen megjelenő kis füzetben olvastam. Íme néhány gyöngyszem, rövid kommentárral.

„A telefon értékes, hasznos segítőtársunk. Megtakarít pénzt, levelezést. utazást." *Növeli az idegcsillapitó-fogyasztást és ezzel az SZTK költségvetési kiadásait.*

„Vállalatoknál, közületeknél telefonok ezrei biztosítják a hidat, egyrészt az összeköttetést a népgazdasági és vállalati célok teljesítéséhez, másrészt létrehozzák az emberek közötti kapcsolatokat." *A népgazdasági célok teljesítését jobban segítené, ha a magánlakásokban lenne a telefonok ezreiből több, hogy az emberek közötti kapcsolatok munkaidőn túl, és nem a vállalat költségén épülnének.*

Idézet „a telefonálás szabályai"-ból.

„Írjuk fel a fontosabb vezérszavakat. Bizonylatokat, okmányokat, adatokat tartsunk kézügyben." *Aztán önmagunkkal is beszélhetünk, hacsak előtte nem írjuk meg a hívandónak, hogy ekkor, meg akkor (pontos óra, perc) ebben meg ebben a témában (pontos leírás, a kérdések körének részletezése stb.) hívni fogjuk, különben honnan tudná, hogy milyen iratokat kell előkészítenie ahhoz, hogy a telefonkagylóban beszélgetés bontakozhasson ki. Hacsak nem olyan a készüléke, hogy csak füle van és kizárólag a hallgatása is kielégít. Ez a horizontális beszélgetés.*

Végül a jótanácsok és szabályok sorából egy: „Rossz összeköttetés, vonalzavar esetén ajánljunk visszahívást." *Ennek megvalósításához néhány apró tényezőre lenne szükség.* Például: ne legyen telefon vonal nélkül. Ne fordulhasson elő, hogy egyszerre négyen-öten próbáljuk ugyanazon a vonalon megvalósítani a kis könyvecske telefonálási előírásait. Valaki (ne a Posta) vállaljon garanciát, hogy az ismételt hívásnál az összeköttetés nem lesz rossz és a vonal nem lesz zavarva. Amint az idézett kiadvány ajánlja, melynek egyébként a címe: „Dolgozz hibátlanul munkarendszer, alkalmazási tájékoztató sorozat." Kiadja a KG Informatik. Terjeszti a Magyar Posta. Megjelent 1800 példányban. És hányan szeret(né)nek telefonálni?

Fellegi Tamás

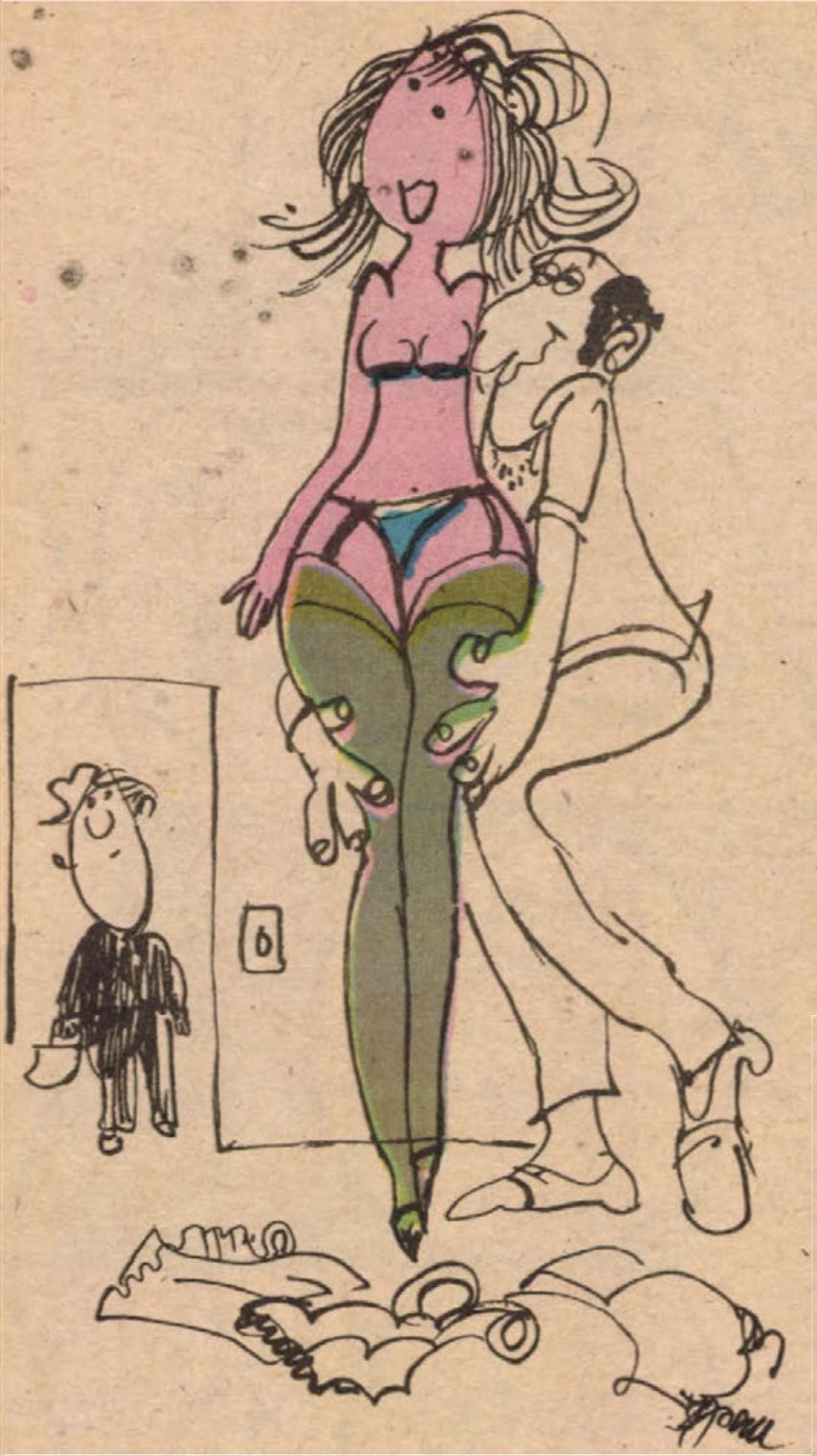

– Félreérted drágám, a harisnyagyár piackutatója van itt!

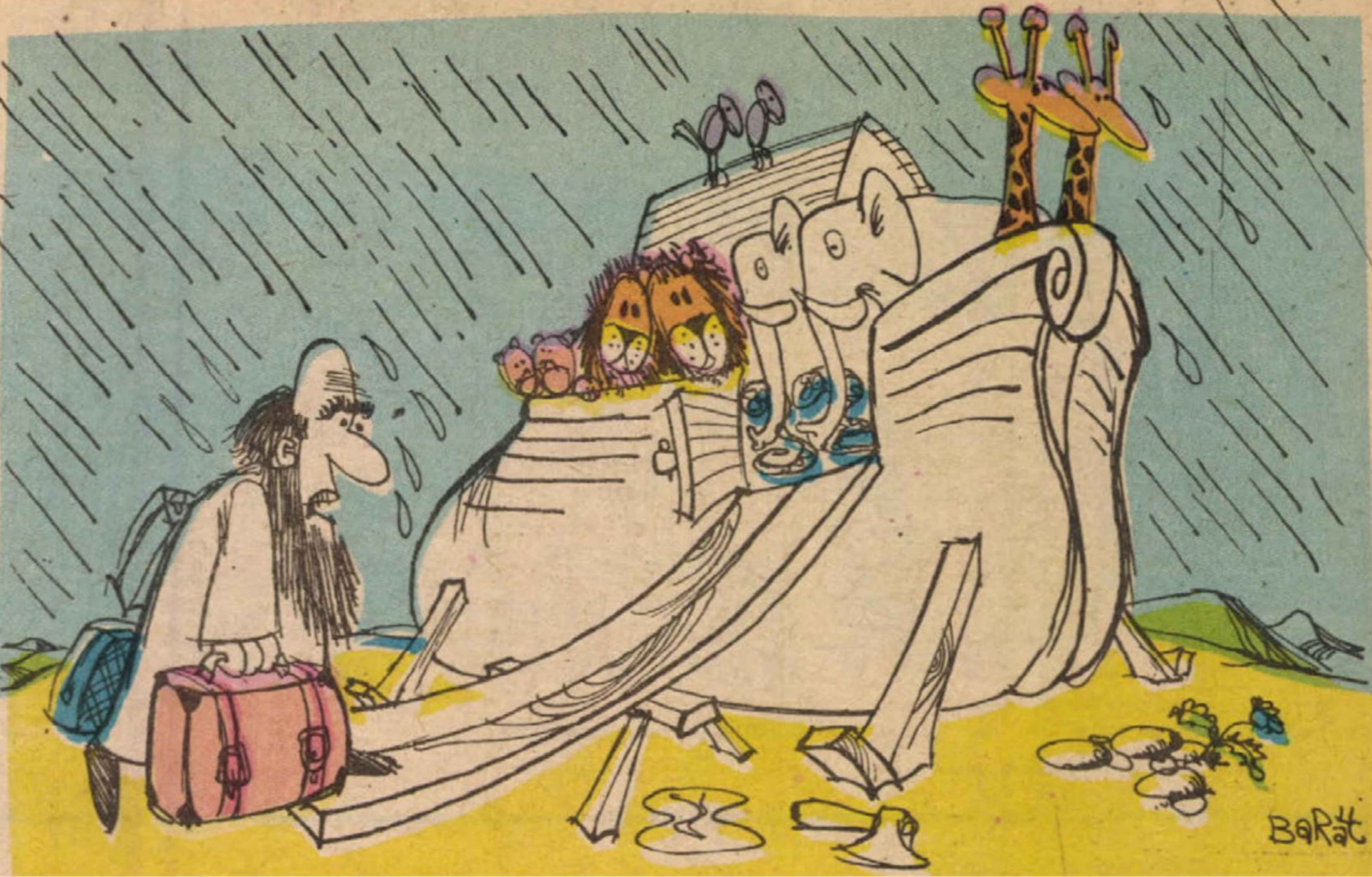

– Az alkatrész-utánpótlás pedig legyen az utókor gondja!

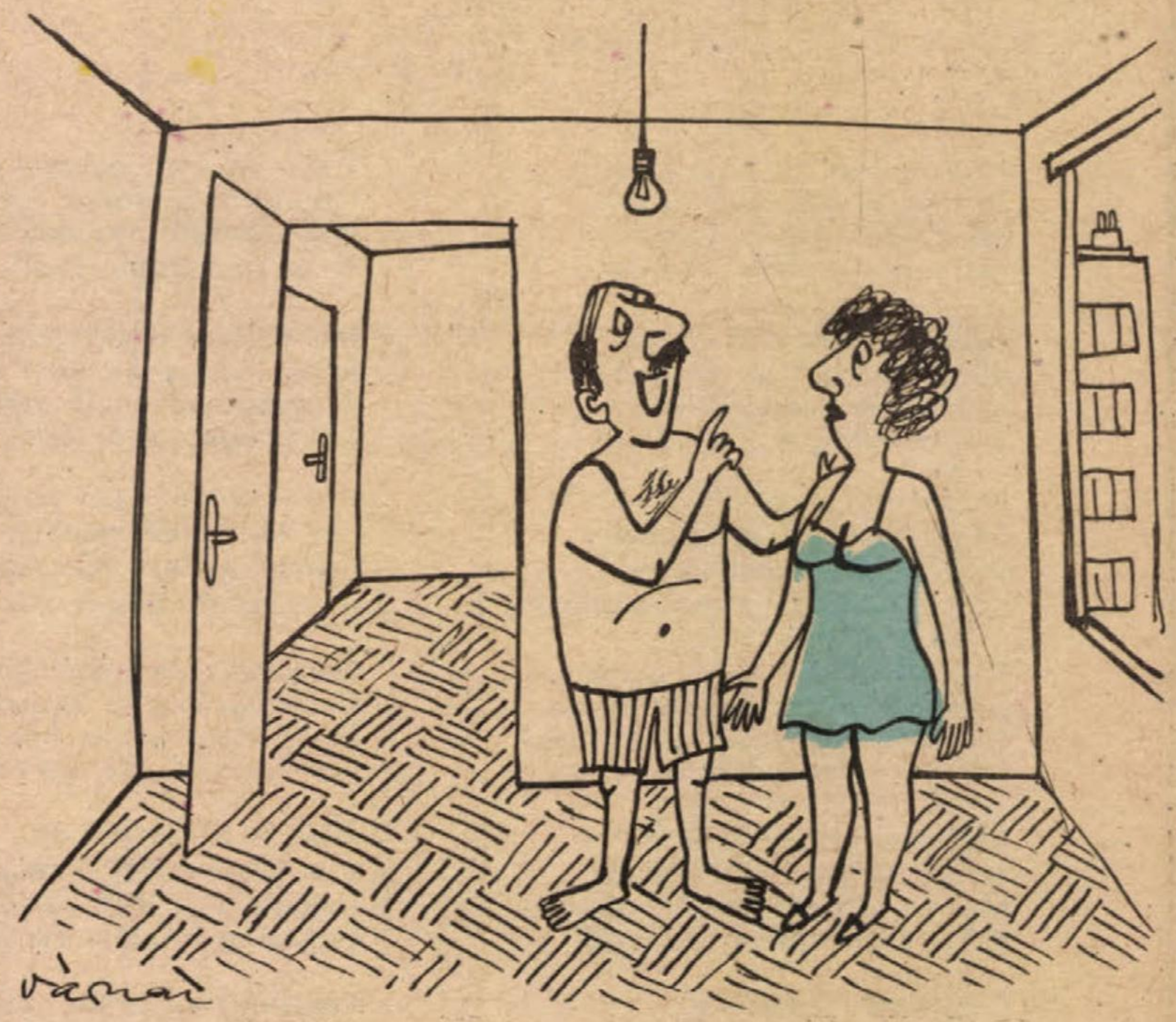

– Azért az érettségi banketten mégis a mi lányunk volt a legelegánsabb!

KÜLFÖLDRE SZAKADT GYERMEK

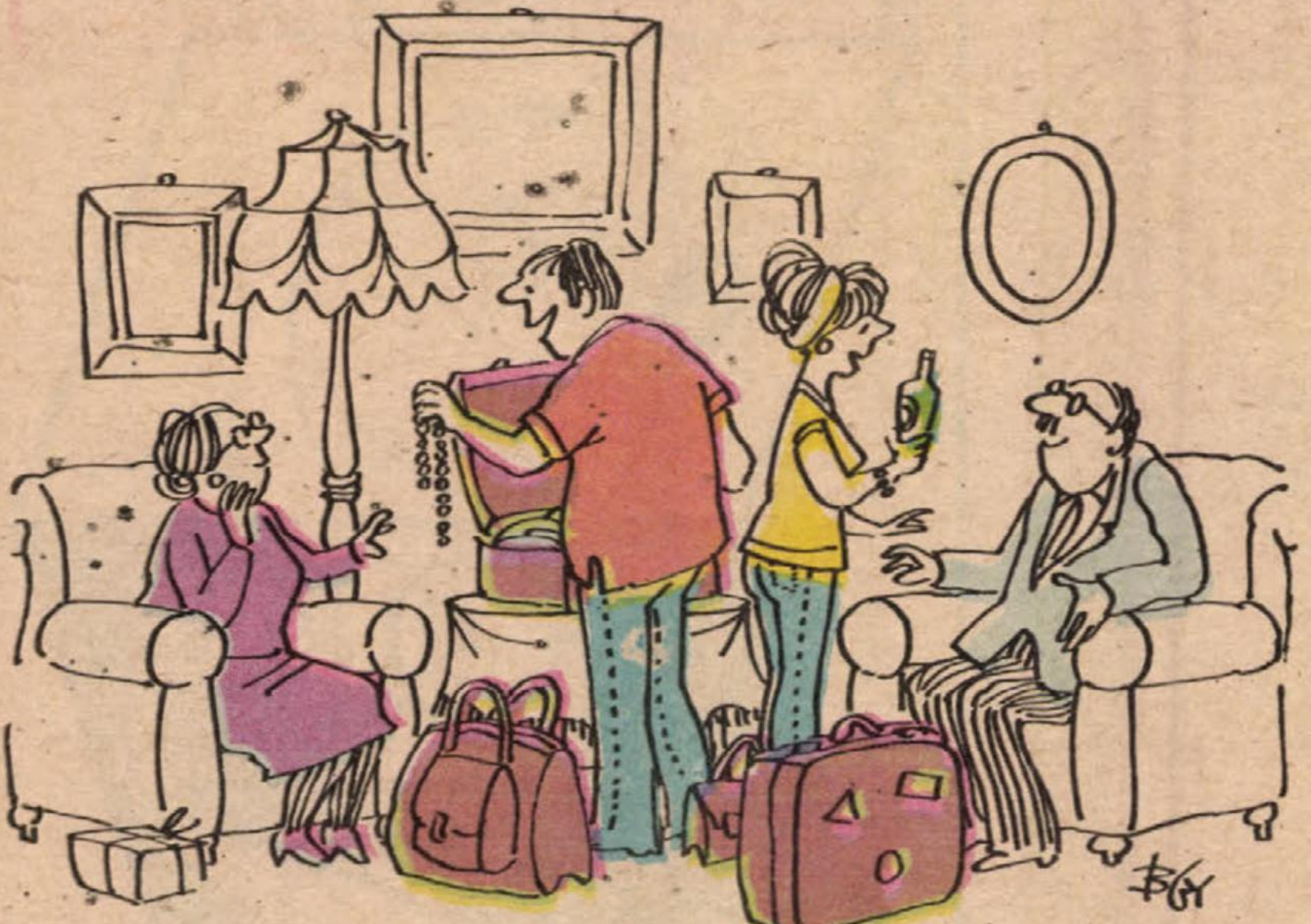

– Anyuskának üveggyöngyöt hoztunk, apuskának meg egy kis „tűzes vizet”!

VÍKENDTELEK

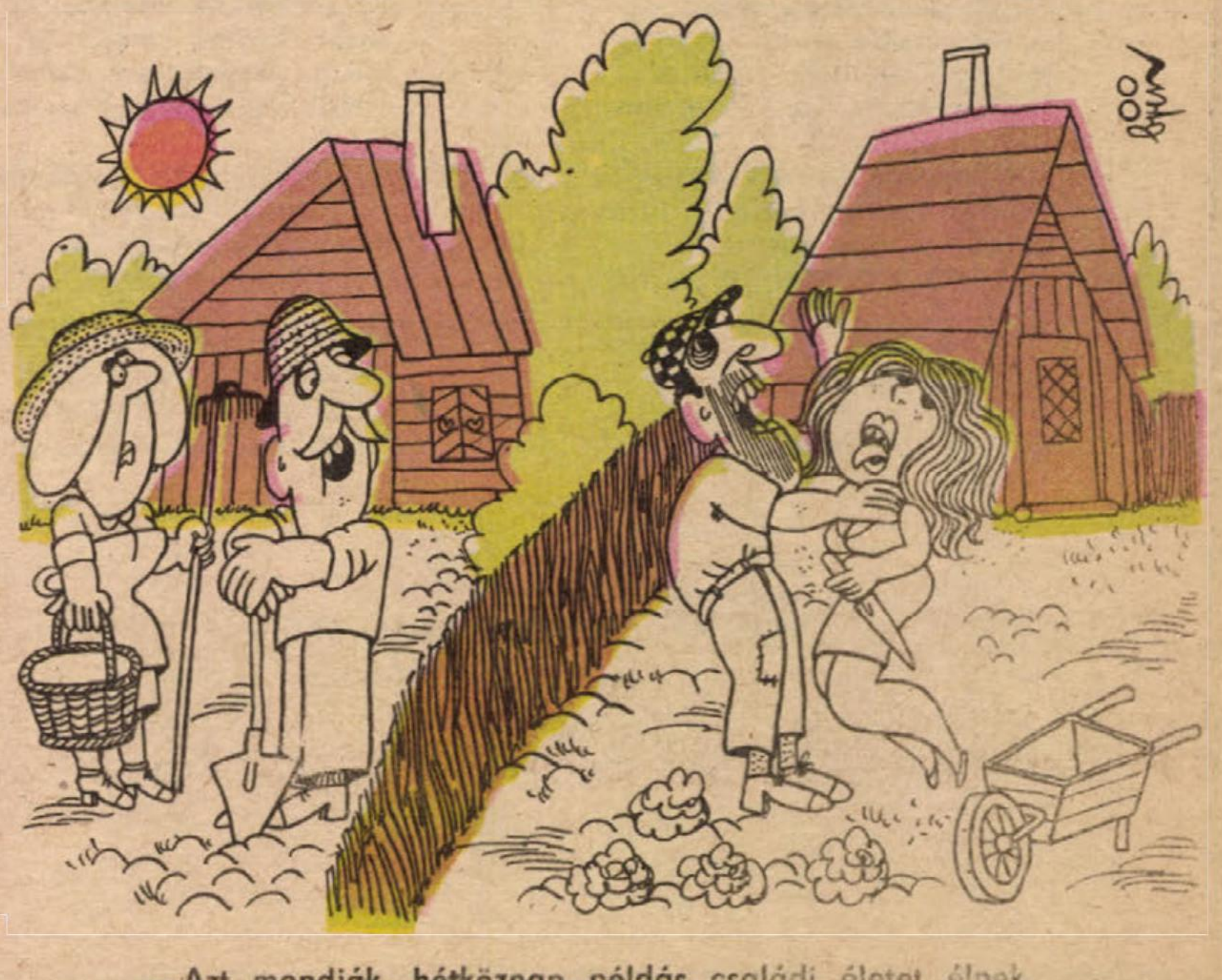

– Azt mondják, hétköznap példás családi életet élnek ...

KÜLKERESEK

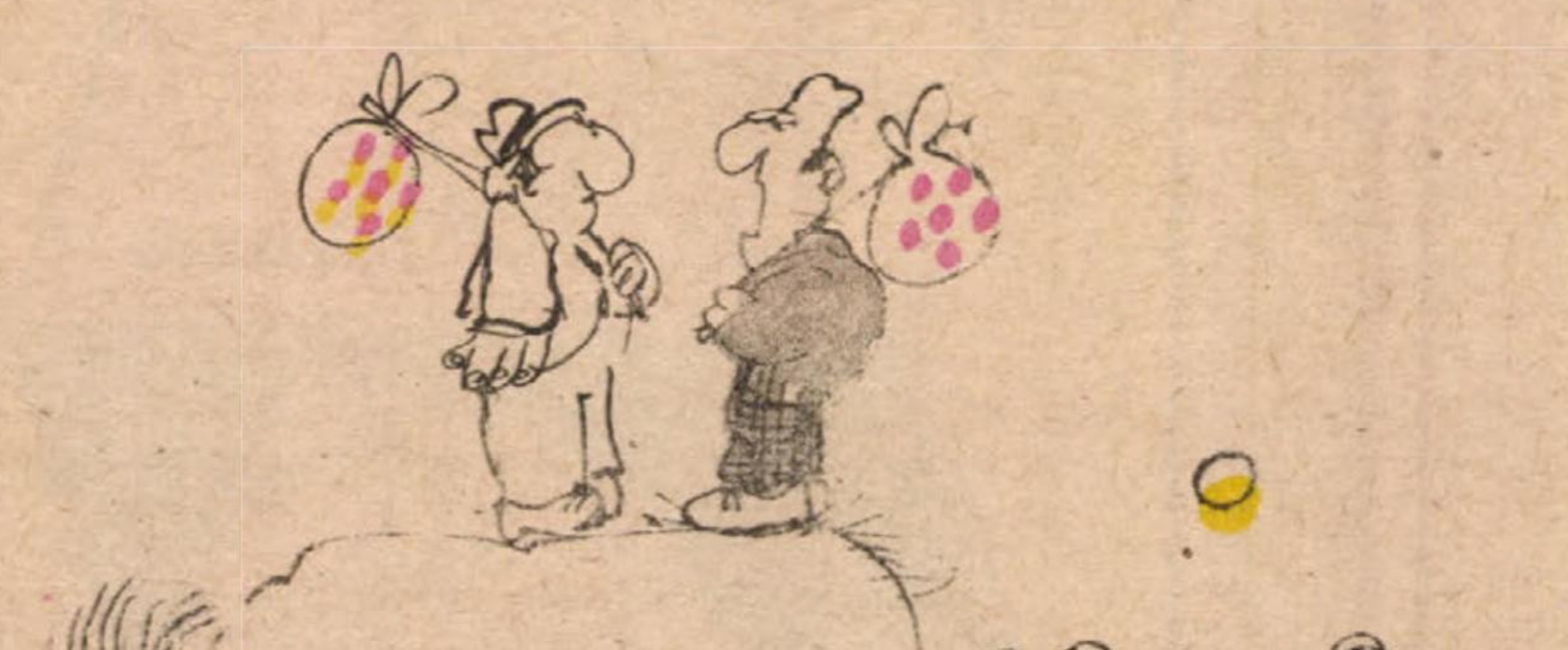

– Én meg addig nem mehetek haza, amíg el nem adom a harmincezer nokedlikonzervet!

KERESKEDELMI VILÁGKONFERENCIA BUDAPESTEN

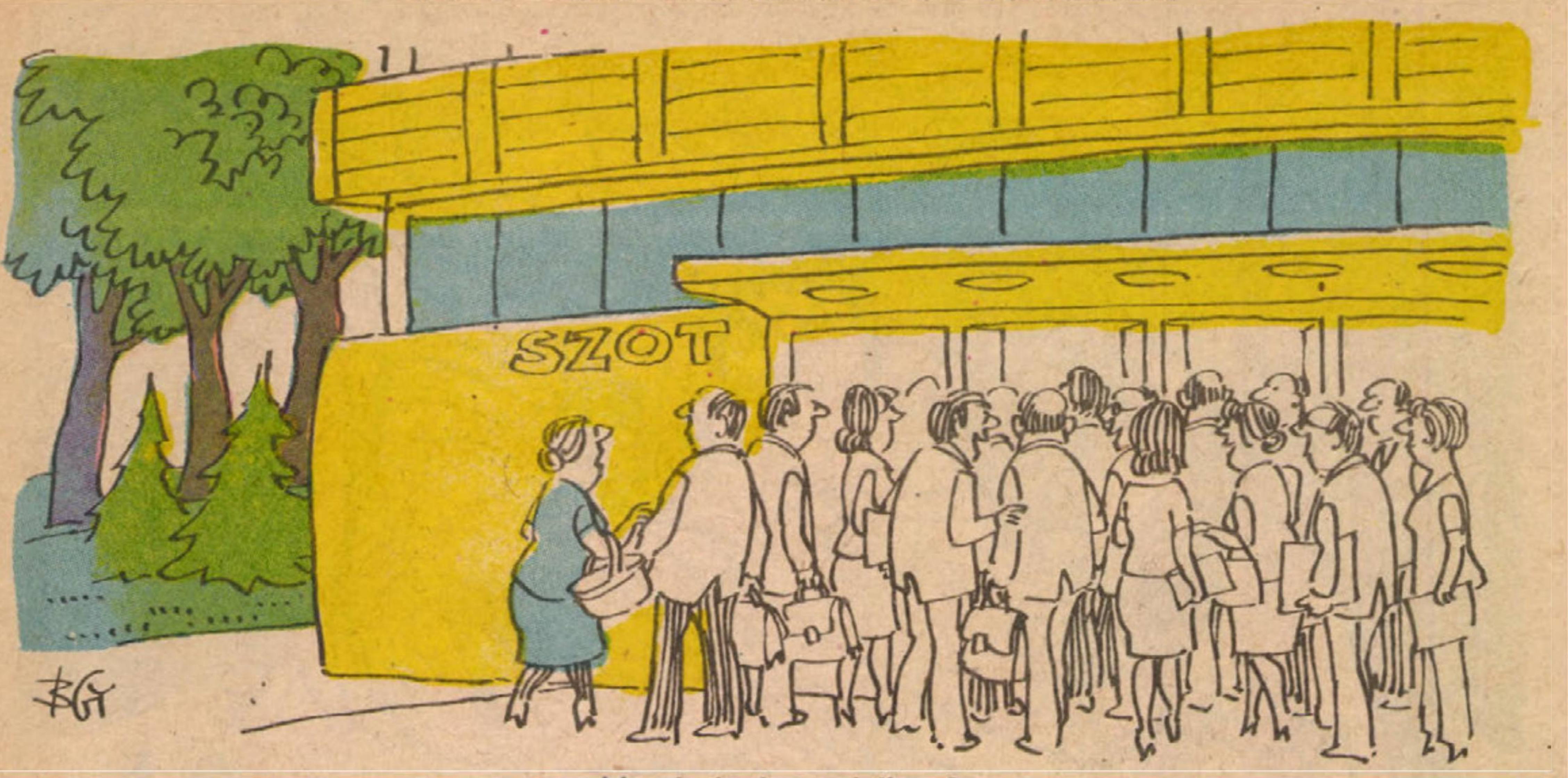

– Mit árulnak itt, lelkem?

SZILÁGYI GYÖRGY:

Nem tudom, hogy ötletemért
az olvasó szid, vagy szán-e:
aki cingár, egyen tortát,
aki kövér, az meg – pláne...!

Torták között első helyen
áll a „dobos" és a „sacher";
öt szeletet mindegyikből
ma is bevágok, az zicher!

Habostorta mogyoróval,
torta tökből, torta babból,
(belőlük több derű árad,
mint egy modern színdarabból...)

Rumpuncstortát ma is gyakran
pancsol nekem nejem, Ancsa,
(puncsos tőle praclim, mint egy
pancser mézesmackó mancsa...)

Diótorta, (az se kutya!),
benne citrom héja; reszelt,
alul enyhén rummal szeszelt,
fölül tejszínhabbal „meszelt"...

Édességek fejedelme:
gesztenyével töltött bonbon,
ha megtöltöm vele bendőm,
nem hordom ki lábon-bon-bon...

Krémes, linzer, indiáner,
csörögefánk, „női szeszély",
olyan finom, le is intem
magam: erről ne is beszélj!

Mazsolával dugig tömött
barnára sült mákos tekercs
fogyasztása után, rózsám,
ha lefekszem, korán ne kelts!

Ha becsíptél és a kedved
enyhén szólva, nagyon trillás,
összeragasztja a szádat
a mézescsók, vagy a grillás!

Püspökkenyér nélkül komplett
sosem lenne ez a lista,
(nem veti meg e csemegét
az sem, aki ateista...)

Pucér puding, bundás alma,
máglyarakás, rakott metélt;
habzsolhatja nyugodt szívvel
ki a koplalásról letért...

Mandulával teletűzdelt
fonott kalács, (vagyis: hurkolt);
a szakácsnő kezét áldja,
aki egyszer olyat burkolt...

Pikáns ötlet: vesd rá magad
egy tál gyümölcskocsonyára;
laktató és lenyűgöz majd
a kocsonya kicsiny ára...

Készültél a marcipánból?
Gyomorgyámolító gyurma!
(Jótétemény lenne, hogyha
nejed neked ilyet gyúrna!)

Éljen a jó darafelfújt,
s a fel nem fújt rumos piskót'!
(Utóbbi egy skót nyalánkság,
kedveli is minden kis skót...)

Kávékrémmel bélelt „bomba"
pompás kedvre lobbantana!
(Bárcsak minden nagyhatalom
ilyen bombát robbantana...)

Láttál cseresznyefán meggyet?
Én se láttam, mégse kétes:
legjobb falat a cseresznyés
meg a finom meggyes rétes!

Az embernek visszatér a
szebb jövőbe vetett hite,
mikor elhalmoznak veled:
almás-, szilvás-, túrós-pite!

Öznyelv, lúdláb, sarokház és
különböző kockák, kúpok,
amíg élek, sosem lesztek
a hátamon terhes púpok!

Csoda-e, ha tiszta szívből
irigyelek minden kuktát,
akiknek nem vicceket kell
kisütniük, hanem buktát!

Úgy bukom az édességre,
akár prémvadász a hódra,
becukrozott hitvallásom:
édes élet – magyar módra...!

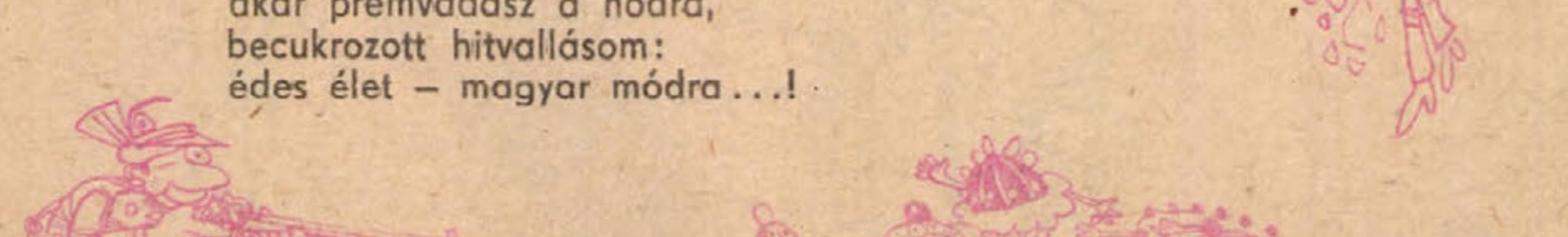

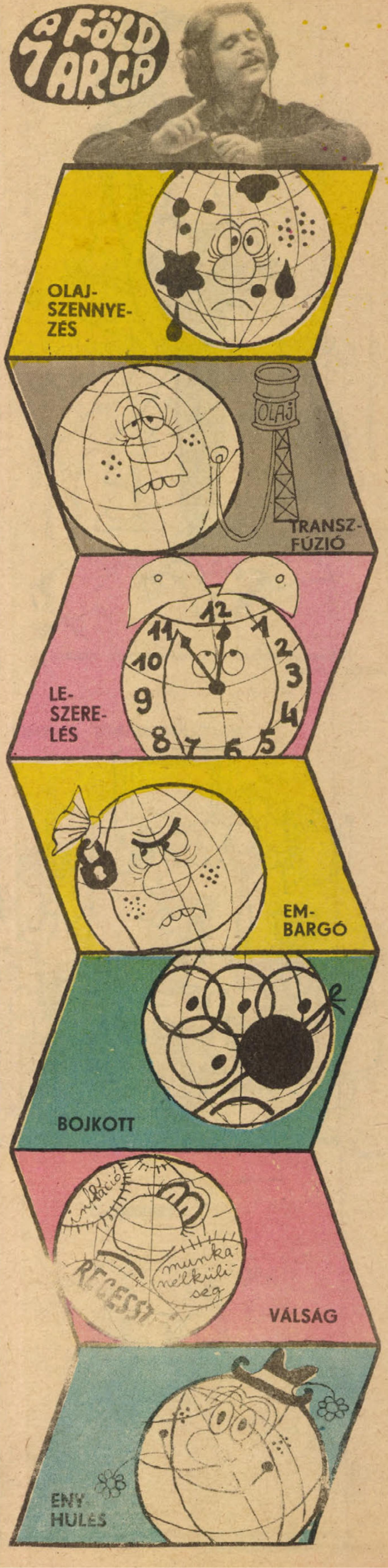

OLAJSEJK

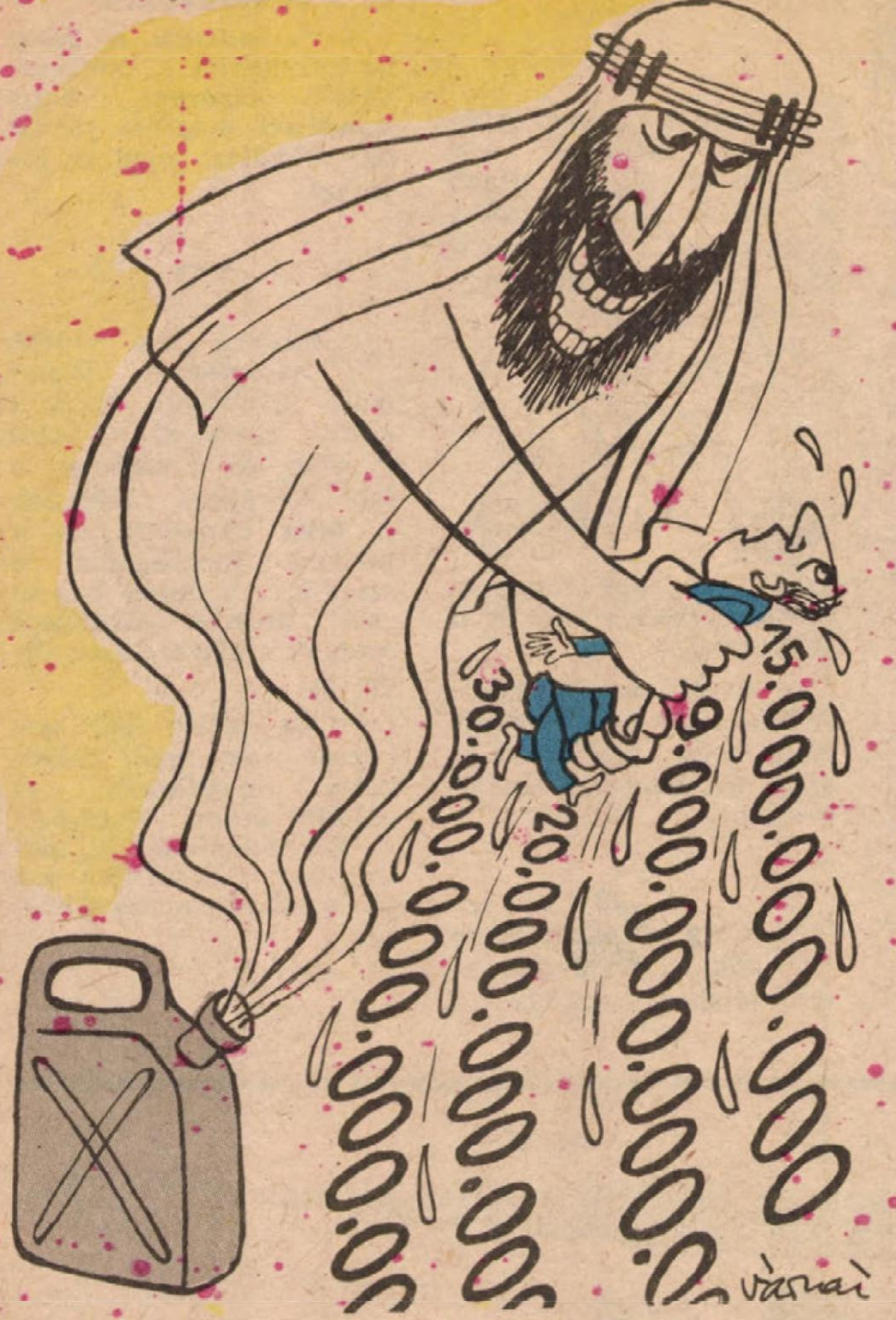

SPANYOLORSZÁG ÉS A KÖZÖS PIAC

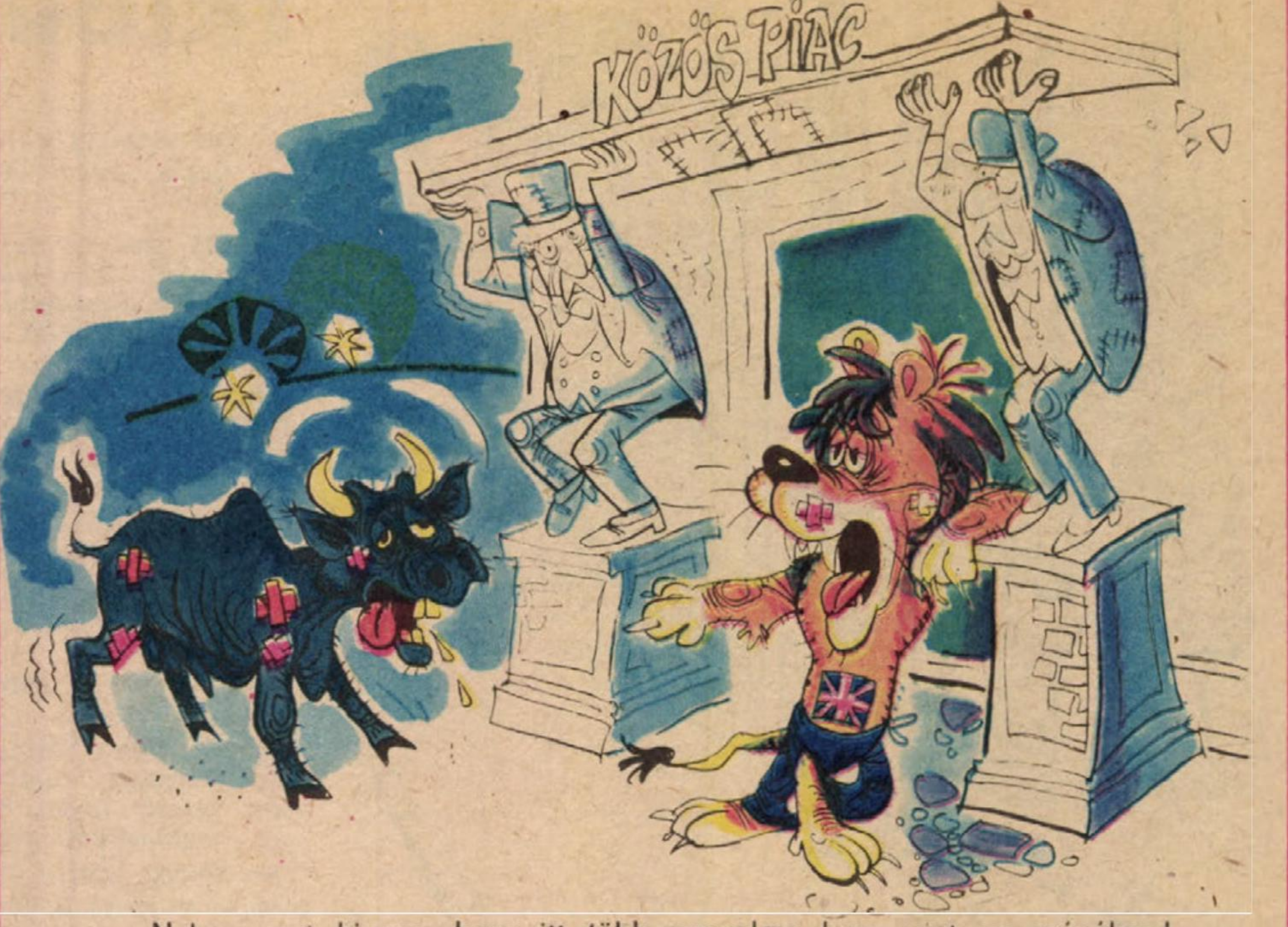

– Nehogy azt higgye, hogy itt több nyugalma lesz, mint az arénában!

REKLAMÁLUNK?

Szép üzleteinkben és gazdag áruválasztékunkban vannak gondatlanul elkészített, nem jó minőségű, selejtes holmik is, aligha mondtam ezzel újat és akad olyan olvasó, aki idáig jutva az olvasásban a fejére csapna, hogy: tényleg, eddig eszembe sem jutott, hogy az a múlt héten vett izé azért nem működik, mert rossz.

Ellenben újat mondok azzal esetleg, ha elmondom, mire jöttem én rá, amire egyetlen közgazdász se, soha eddig:

Valamely áru értékét nemcsak a nyersanyaga, avagy a beléje fektetett munka határozza meg, hanem *az eladott árut követő reklamáció hevessége is!*

Tudom, nem egyszerű a közgazdaságtudomány, ezért most megpróbálom népszerűen is elmondani.

Tegyük fel, hogy egy háztartási etetőgép négyezer forintba kerül — hagyományos kalkuláció szerint. De minden második etetőgép rossz, meghibásodik, tehát két etetőgép kell ahhoz, hogy a vevő egy jó etetőgéphez jusson. Ezért tovább kell kalkulálni, éspedig így:

Etetőgép, plusz reklamáció, plusz második etetőgép, egyenlő kétszer négyezer forint, az annyimint nyolcezer. Ennyiért kell tehát adni a boltban egy etetőgépet, hogy a reklamáció és a csere-etetőgép is kijöjjön belőle. Ez így senkinek sem jó, legkevésbé a vásárlónak, aki méregdrágán, dupla áron veszi az etetőt, de az iparnak sem, mert végül is két etetőt gyárt érte, és a boltnak is dupla munka kétszer eladni egyet. Hanem:

Milyen esetben húzhat hasznot — például a fenti esetnél — az ipar és a kereskedelem? Na mikor?:

Ha elveszi a vevő kedvét a reklamációtól!

Világos, mint a vakablak: ha a vevő nem reklamál, úgy két-etetőgépes áron kelt el az egy-etetőgép és a csacsi vásárlón kívül mindenki boldog.

A reklamáció persze *jogos*, de ha ügyesen tervezzük meg a reklamáció eljárását, elvehetjük a reklamáló kedvét attól, hogy reklamáljon. Például:

A hibás etetőgépet kétszer egy héten, fél tizenegy és háromnegyed tizenegy között lehet visszavinni az erre kijelölt budaörsi átvevő fiókba a vásárlási blokkal, amelyet előzőleg közjegyző előtt két tanú igazolt Feldebrőn, ahol az etetőgépet dobozolják. A reklamáló minden év augusztus huszadikán kap választ a reklamációjára, és ha az jogos volt, minden további nélkül kicserélik az etetőgépét egy másikra, Luca napján, ha piros színű kézikocsit hoz magával.

Ha a vásárló nem reklamált, arról az ipar és a kereskedelem igazán nem tehet.

Somogyi Pál

A. SZEXOLÓGUS NYARALÓJA

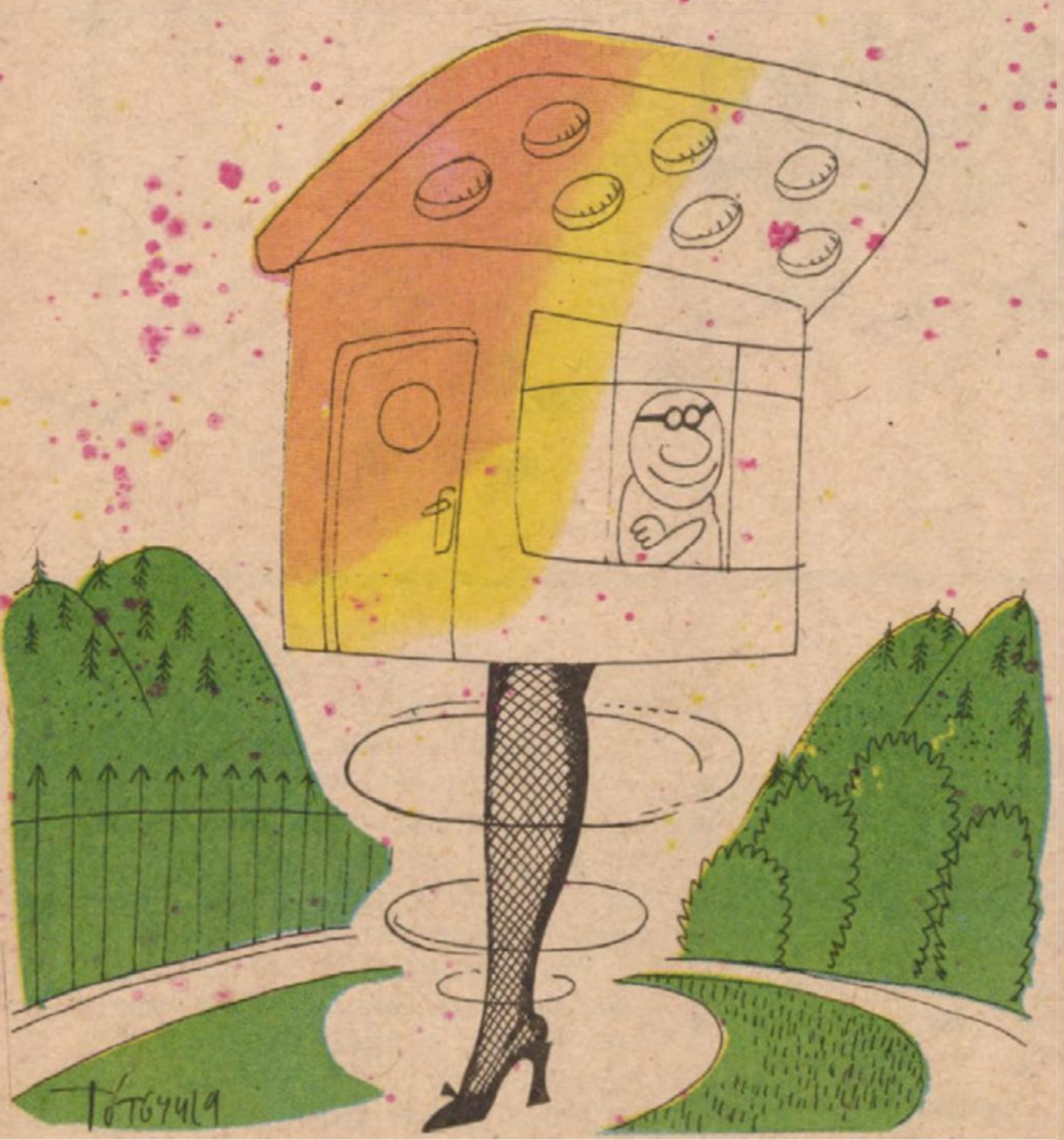

LEGÉNY-
LAKÁS

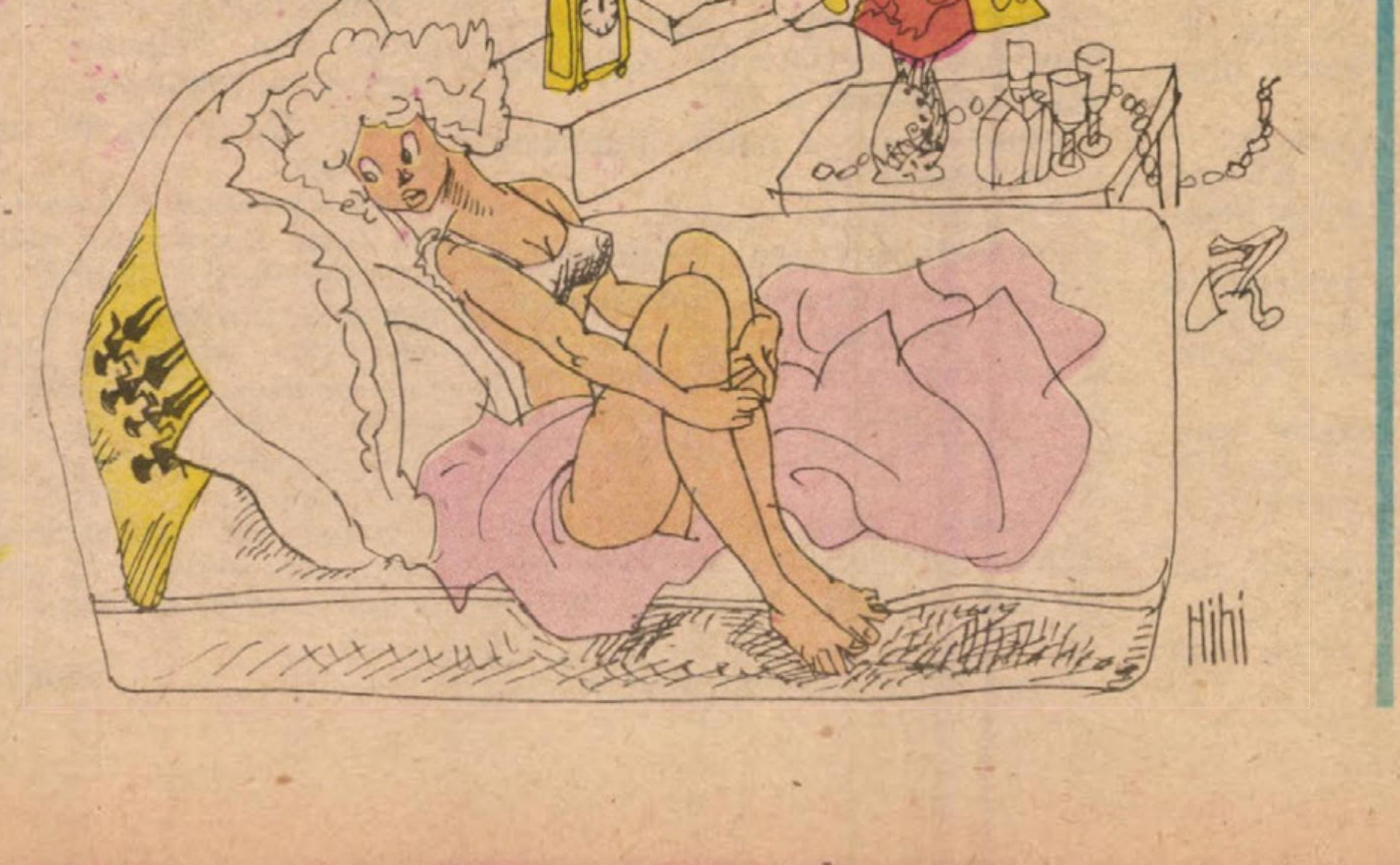

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két barátnő beszélget:

— Kénytelen vagyok hű lenni a férjemhez.

— Miért?

— Mert Géza bármikor hazajöhet és ezekben az átkozott modern szekrényekben még egy férfi sem fér el!

*

Kovács hazatér a munkából, dúl-fúl mérgében. Felesége kérdésére kifakad:

— Hogyne lennék dühös, hiszen nem kaptam prémiumot. Azt mondta a főnök, hogy azért, mert munkaidőben focimeccsen voltam!

— Ki árulkodott rád?

— Senki. A főnök ott ült mellettem a stadionban...

*

Az orvos így szól a beteghez:

— Legjobb az volna az ön számára, ha teljesen beletemetkezne a munkájába.

— Komolyan gondolja, doktor úr? — kérdi a beteg. — Én ugyanis betonkeverő vagyok!

RENDHAGYÓ GRAFIKON

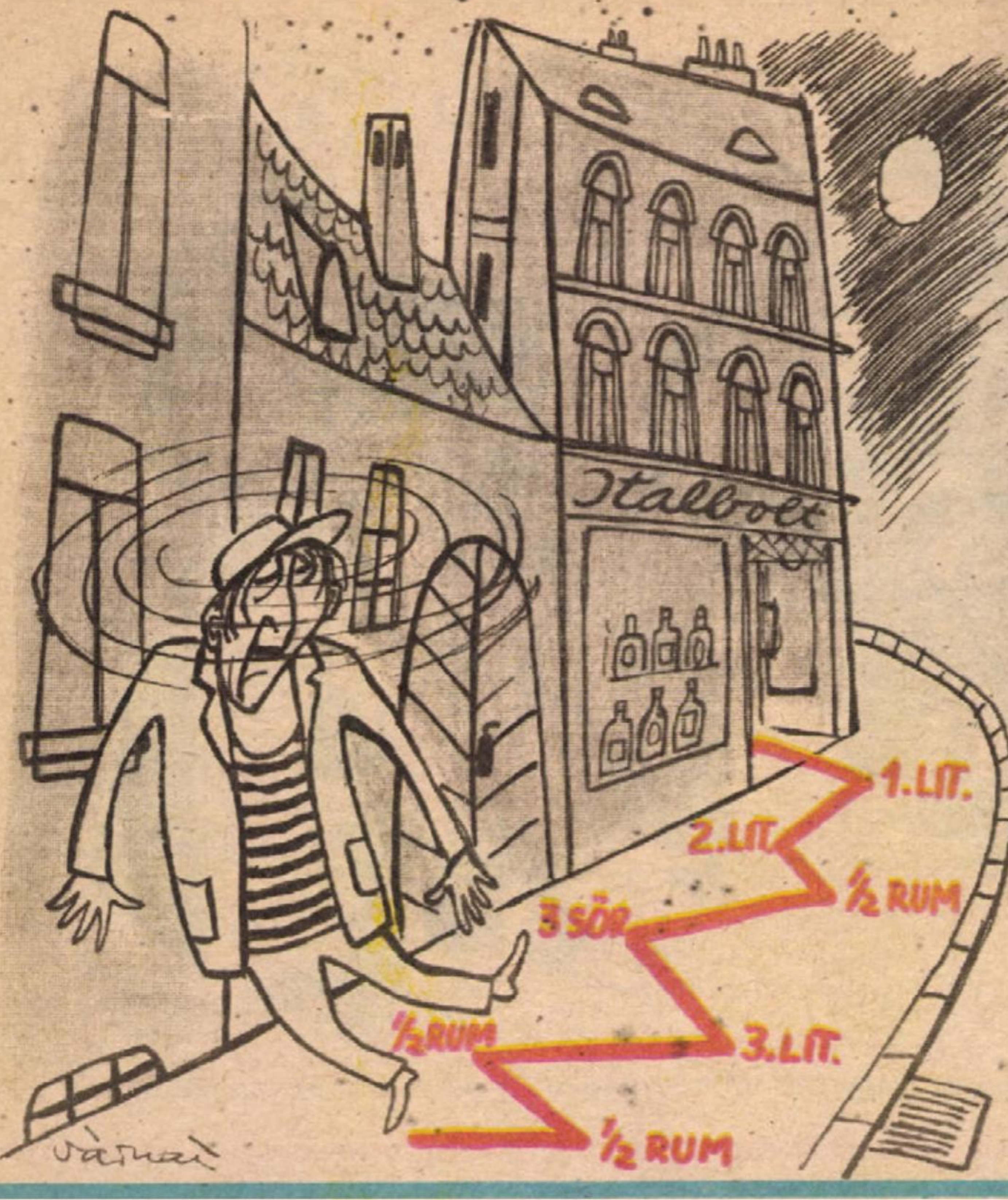

TRIBÜN

A menedzsert megkérdezik, miért dühöng az edző?

— Óh, semmi az egész — hangzik a válasz. — Először megharagudott a játékosokra. Aztán megharagudott rám, mert nem haragudtam meg a játékosokra. Aztán megharagudott az egész világra, mert megharagudtam rá, hogy megharagudott a játékosokra.

* * *

A glasgowi törvényszék egy Celtic-szurkoló ügyét tárgyalja, aki vesztett mérkőzés után részeg fejjel betört egy vegyeskereskedésbe.

— Ötszáz fontra büntetem — mondja a bíró.

— Na és mennyi engedményt ad, ha készpénzzel fizetek?

* * *

A csapat sztárja örökké betegnek érzi magát és mindig újabb és újabb gyógyszerekért ostromolja a klub orvosát. A doktor végre megsokallja és egy haragoszöld tablettát nyújt át a játékosnak.

— Ez biztosan meggyógyítja. Ez a gyógyszer olyan erős, hogy csak teljesen egészségesen szabad bevenni.

* * *

A klub új edzőt szerződtet. A mester az első játékosértekezleten a következő szavakkal kezdi a bemutatkozást:

— Én vagyok a világ legszerényebb embere. Tehát elvárom, hogy mindenki magától jöjjön rá: nélkülem nem is létezhet.

* * *

A birkózó kis vidéki csapszékben ünnepelte győzelmét, barátok között. Hazafelé átvágott a réten, és a sötétben a falu bikájába ütközött. A bika támadott, de a birkózó megragadta a szarvát, s a derék barom csak hosszas küzdelem árán volt képes menekülni.

— Az utolsó két pohárral már nem kellett volna meginnom — mondta utóbb a birkózó. — Ha józan vagyok, biztos, hogy leszállítom azt a csavargót a biciklijéről.

(p. p.)

MUNKAKEDV

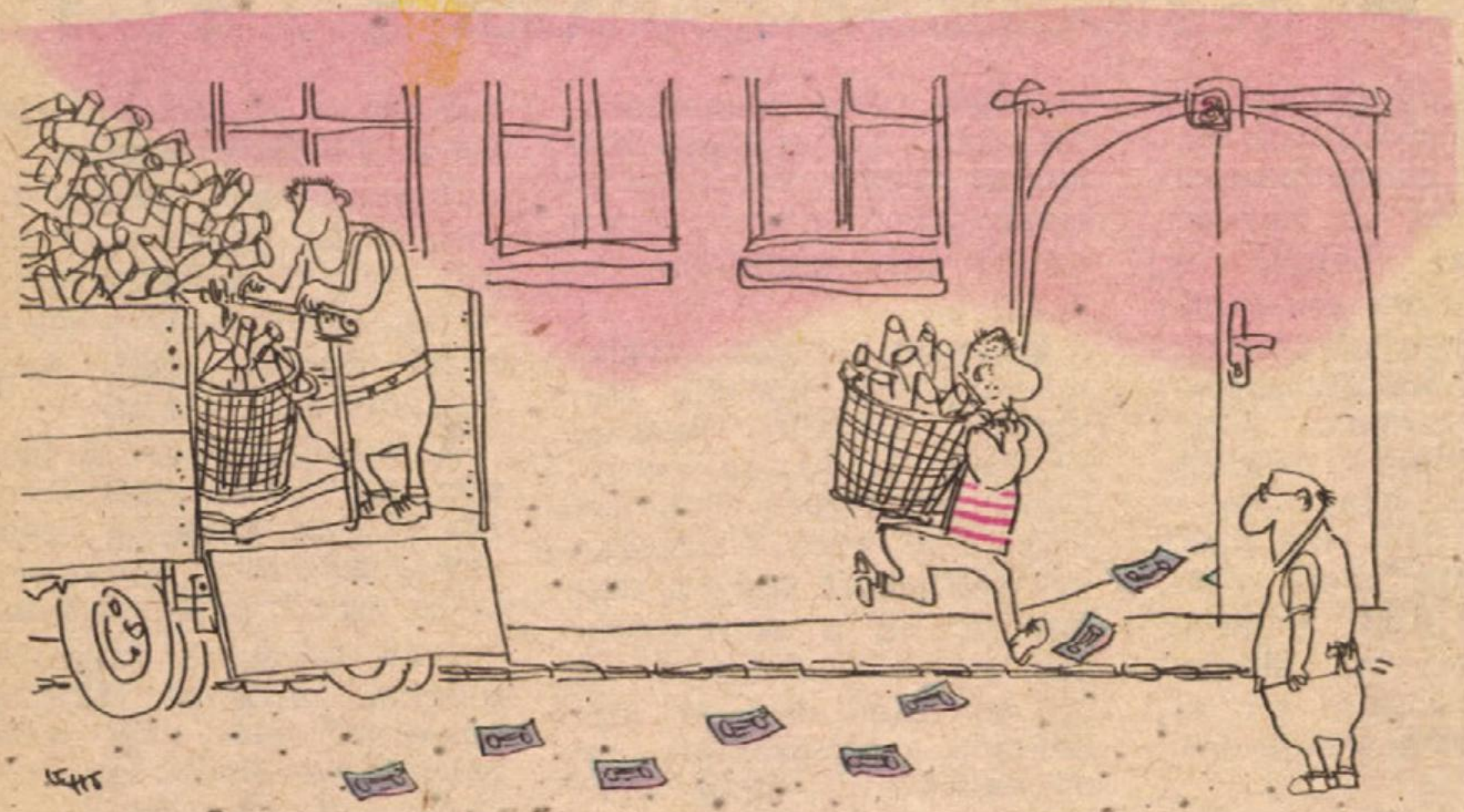

EBÉDIDŐ

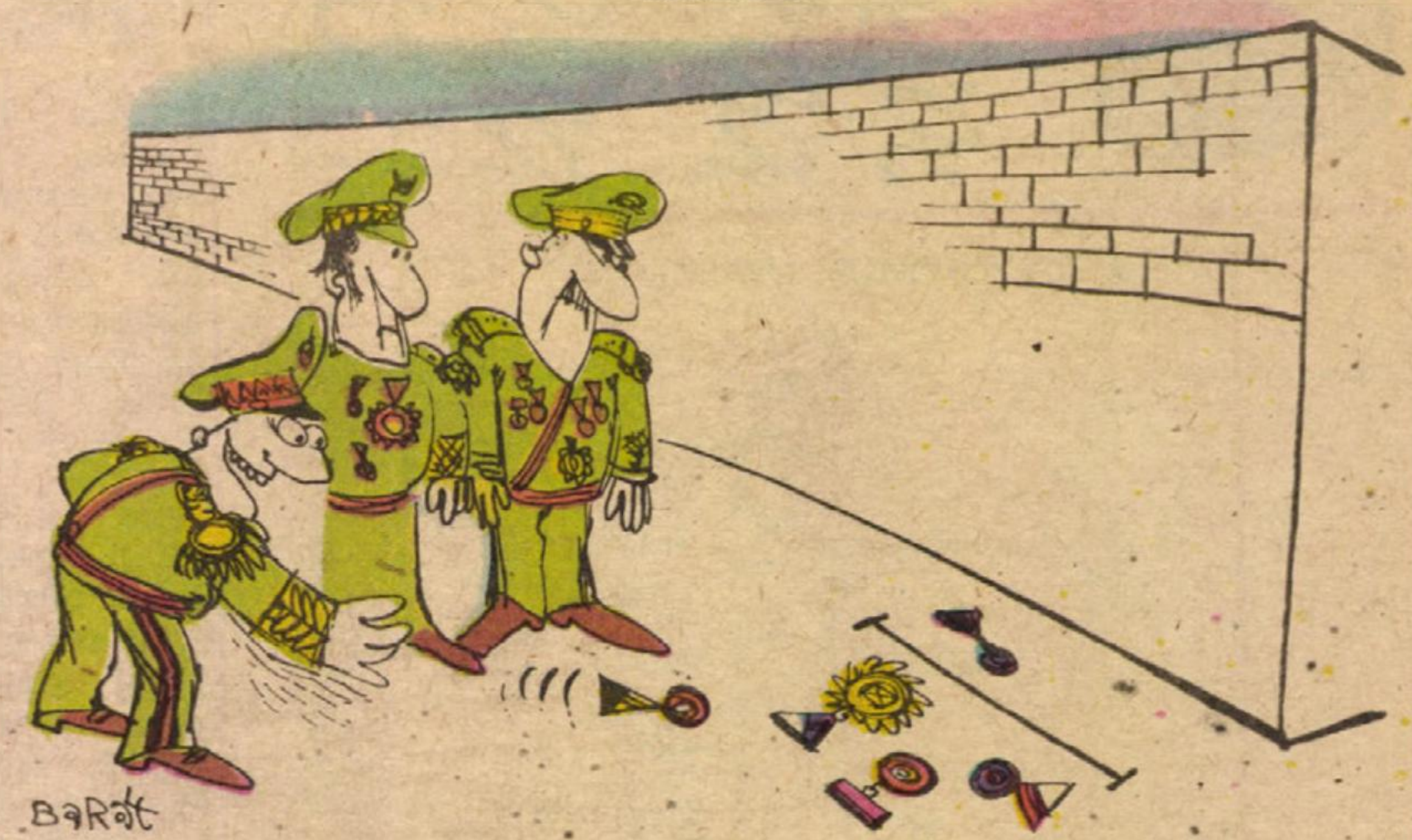

A SZERELŐ

(MŰVÉSZI KATASZTRÓFAFILM, FILMBARÁTOKNAK ÉS A KÖZÖNSÉGNEK)

Díszlet: trombitaszóló, elvétve májfoltok, de csak lassan, lassan.

ELSŐ SZÍN: Ürge Deon nyugdíjas lakása, kis bérházat látunk, a szobákban falak. A forgatás költségeinek csökkentése érdekében Ürge Deon hat gyermekét ugyanaz a színész játszhatja, nemre és korra való tekintet nélkül. Ürge Deon Burkus nevű kutyájának magyar hangját egy műfordító szólaltatja meg, neki kevesebbet kell fizetni.

Ürge Deon (feleségéhez): Úgy esik, alig hallom, ahogy puffan.

Felesége (mosolyogni próbál, nem sikerül): Bizony, bizony, ha így esik, még beázunk.

Ürge Deon (a szőnyeg alól): Én már kihívtam a szerelőt!

Felesége: Mit mondasz?

(Kamera ráközelít Ürge Deon arcára. Tisztes családapát látunk, homlokán szőrszálak, nem nőnek az égig.)

MÁSODIK SZÍN: tejszín.

Idő: két nappal később. Az ország egyes helyein felszakadozó felhőzet, máshol derült idő, mindez nem zavarja jelentősen a filmet

Ürge Deon (belép): Ha ez így esik tovább, holnap leesik a balkon az erkélyről!

Feleség: Hát! (a filmbarátok is kapjanak valamit)

Burkus kutya (bejön, szájában egy kövér uborka, még mozog. Magyar hangja, satöbbi): A kutyámat nem engedném ki ilyen időben az esőre, hát még a szerelőt! (titokban kezd hasonlítani Ürge Deon nagyobbik fiához, a film végén mindketten átalakulnak libává)

HARMADIK SZÍN: kocsiszín.

Ürge Deon (szakállt növeszt, mindezt alig hallani. Léptek közelednek. Jön az ősz.)

Felesége: Kár, hogy leszakadt a balkon. Pont ráesett az erkélyre, mindkettő összetört, most mehetek szerelőért.

Ürge Deon: Még mindig esik. Négy hónapja hívtuk ki a szerelőt, úgy látszik, megbénult, még a füle botját sem mozgatja.

Legnagyobb Ürge gyerek (be, majd ki)

NEGYEDIK SZÍN: Piros, egy számmal nagyobb.

Zene: bona.

(A nagyobb hatás és modernség kedvéért a nézőtéren egerek futkorásznak, kisebb helyeken és tanyasi filmszínházakban csótány is megteszi)

Ürge Deon: Anyukám! Ki kellene hívni a szerelőt!

Felesége (egyik lábán zokni, a másikon köröm. Közeli kép a messze távolból): Hogyan?

Ürge Deon: Hozom a kisbaltát, ha nem jön, akkor én...

Rendőr (be, körülnéz, de a szoba négyszögletes. Ez kissé zavarja, hunyorog): Akkor maga? (gúnyosan néz, hasonlít Ürge Deon nagyobbik lányára)

Ürge Deon (riadt, egy csótány felmászott a nézőtérről): Akkor én ugye felvágnám a fát!

Rendőr (nézi a baltát, feleségére emlékezteti)

ÖTÖDIK SZÍN: színvak.

Felemelt helyárak a nézőtéren

Ürge Deon (Platónt olvassa négyötödös ritmusban, kántál, satöbbi): S leve nagy vize, mely kiönté magát, csak esék alá, s vissza (régies fordítás, magyar hangja Ürge Deon)

Felesége (halkan, most már csökkentett gázsival, ennyiért pedig nem kiabál): Mi van a szerelővel?

Ürge Deon (mintha nem ő lenne): Nem jön. Pedig a gyorsszolgálatnál dolgozik.

Felesége: Mindjárt befolyik a víz az utcáról. Még jó, hogy a tizedik emeleten lakunk, talán még van két jó napunk. (Örül, hogy így kijött a rím. Jövőre bekerülhet a Szép versek kötetbe)

Munkásruhás (hasonlít önmagára, de legjobban a többi szereplőre, hiába, a takarékosság): Jó napot!

Ürge Deon: Honnan ismerem én ezt az arcot?

Munkásruhás: Az imént beszéltünk telefonon (leszakad a plafon)

Ürge Deon (vésztjósló): Az imént?

Munkásruhás: Nincs még tíz hónapja sem. Felírtam a dátumot, hogy el ne felejtsem.

Ürge Deon (baráti gesztussal): Ki maga?

Munkásruhás (elővesi a kisbaltát Ürge Deon hóna alól): A vízvezetékszerelő! (lesújt, csak úgy nyekken, megnyalja a szája szélét): Csak kihúzta a gyufát a telefonbetyárja! (Kamera ráközelít, egyre inkább hasonlít Ürge Deonhoz, tízmillió forintot spóroltunk meg, mondja a rendező a sajtóbemutatón az újságíróknak, igaz, azóta sem nézte meg senki. Snitt beúszik, vége, satöbbi.)

Föld S. Péter

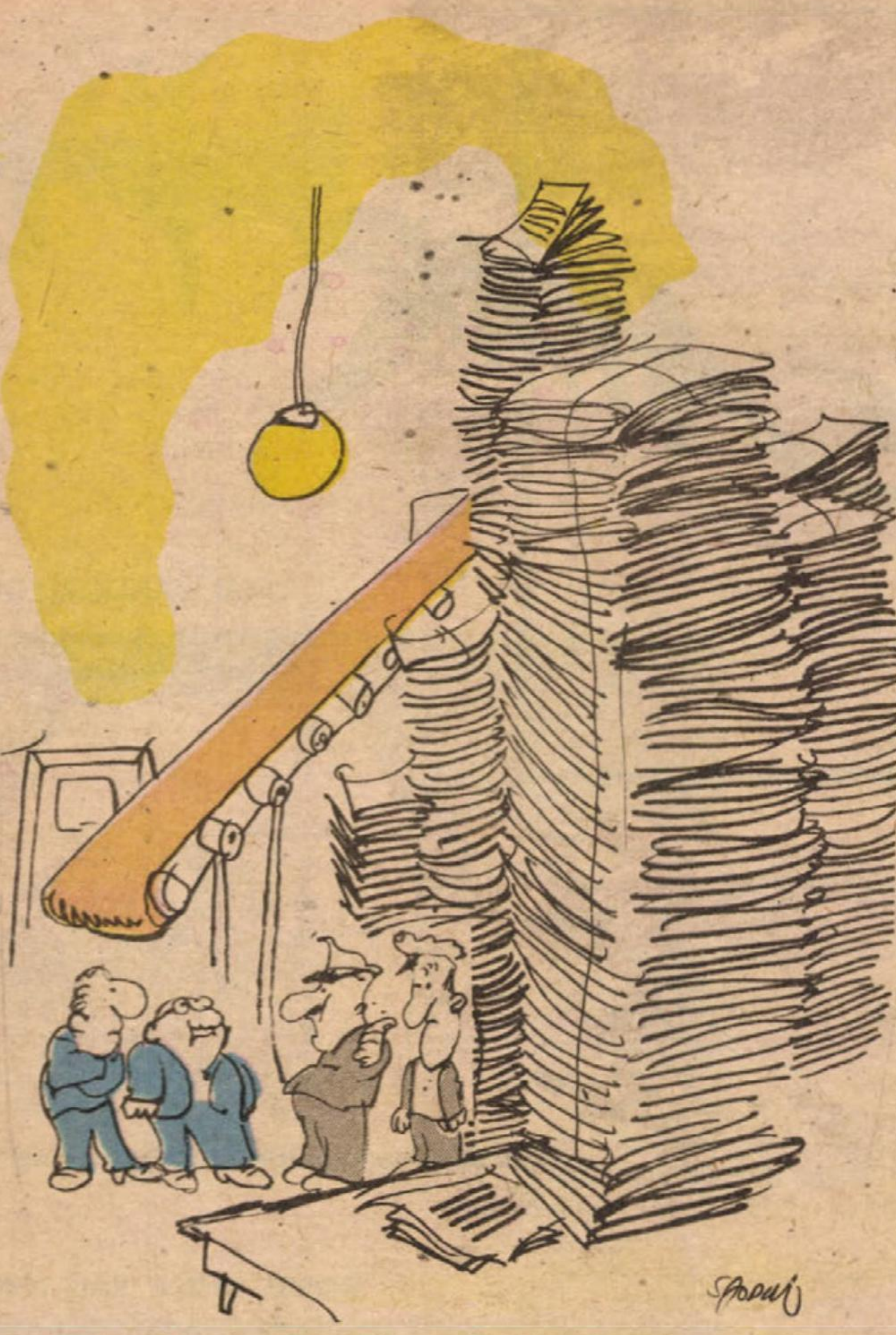

– Nem akarja az újságokat külföldre küldeni, mert röstelli, hogy mindig a hiánycikkek ellen sírunk.

PÁLYAVÁLASZTÁS

Annyiszor olvastam már a napokban, hogy a gyerekek nem jól választanak pályát, hogy kezdem elhinni. A múltkor is olvastam egy riportot, és felháborodtam. Tessék elképzelni, hogy egy kölök sem akart rosszul fizető nehéz fizikai munkára menni. Ki érti ezt? Mert én nem. Annyira nem, hogy elhatároztam, én is írok róla. Elmentem az óvodába, és végignéztem a kiscsoporton. Egy jövendő igazgató egy jövendő hírlapírót rugdosodott, aki hangosan sírt az óvónéni után és közben helyre tincseket tépdesett ki a jövendő igazgató szöszke fürtjeiből. Mellettük egy jövendő jogász röhögött — szóval teljesen normális kép fogadott.

— Mi akarsz lenni, fiacskám? — fordultam atyaian egy vékony szemüveges gyerekhez.

— Mozdony.

— Talán mozdonyvezető, nem?

— Dehogyis. A bácsi sohasem volt gyerek, hogy ilyen hülyéket kérdez? Tessék tudomásul venni, hogy a gyerek azonosulni tud a tárgyakkal. Épp tegnap mondta anyámnak a cihológusunk.

— Aha. És miért pont a mozdonnyal azonosulsz?

— Hogy elüthessem a Pistit, aki tegnap megvert.

Otthagytam feltörekvő ifjúságunk eme szégyenét és odaléptem jövőnk egy másik záloga elé.

— Hát te mi akarsz lenni?

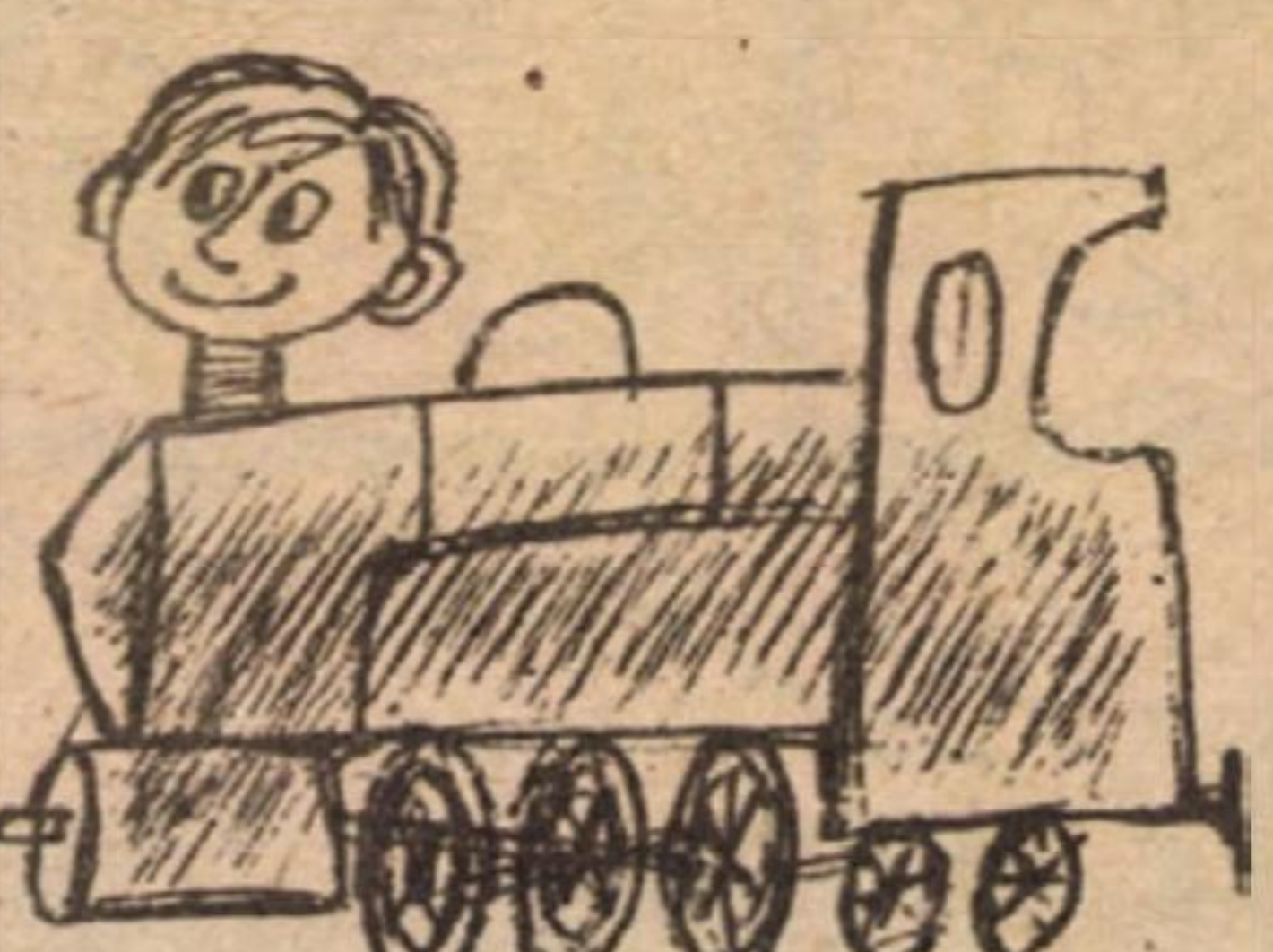

— Én? Csapágy — felelte meggondoltan a másik tárgyilagos azonosuló.

— Na és miért? Téged is megvert a Pisti?

— Azt mondták, hogy a csapágyakat rendszeresen kenik. Apukát is kenik, és abból vettük a kocsit, amiben a csapágy van.

Hát lehet ezt a borzalmat szó nélkül hagyni?

— Idefigyelj kisfiam! A csapágyat zsírral kenik, apádat pénzzel.

— Nem baj, úgyis szeretem a zsíroskenyeret.

Átmentem a nagycsoportosokhoz.

— Gyerekek, ki akar vasesztergályos lenni a kohászat fémtisztítójában?

— A nénikéd — hangzott üde gyerekhangon a válasz egy sarokból, amiből arra következtettem, hogy már voltak gyárlátogatáson.

— Hát ti nem tudjátok, hogy az első a közösség érdeke? Mi lesz az országgal, ha senki sem tisztítja le az öntvényeket?

Láttam, hogy jó nyomon járok. Hosszú csönd ült a teremre, és csak úgy zakatoltak a kerekek a kis tökfejekben. Már kezdtem azt hinni, hogy nyertem, amikor az egyik kis gyilkos megszólalt.

— Majd a bácsi letisztítja.

Erről nem volt szó. Miért pont én? Gyorsan egy vékony, hosszúra nőtt kislányhoz fordultam:

— Hát te mi akarsz lenni?

— Orvos.

— Ez derék — simogattam meg.

— Ugye? Csak nem vettek föl az egyetemre. Azért jöttem el egy évre óvónőnek.

Több kérdésem nem volt.

Tótisz András

FOLKLÓR

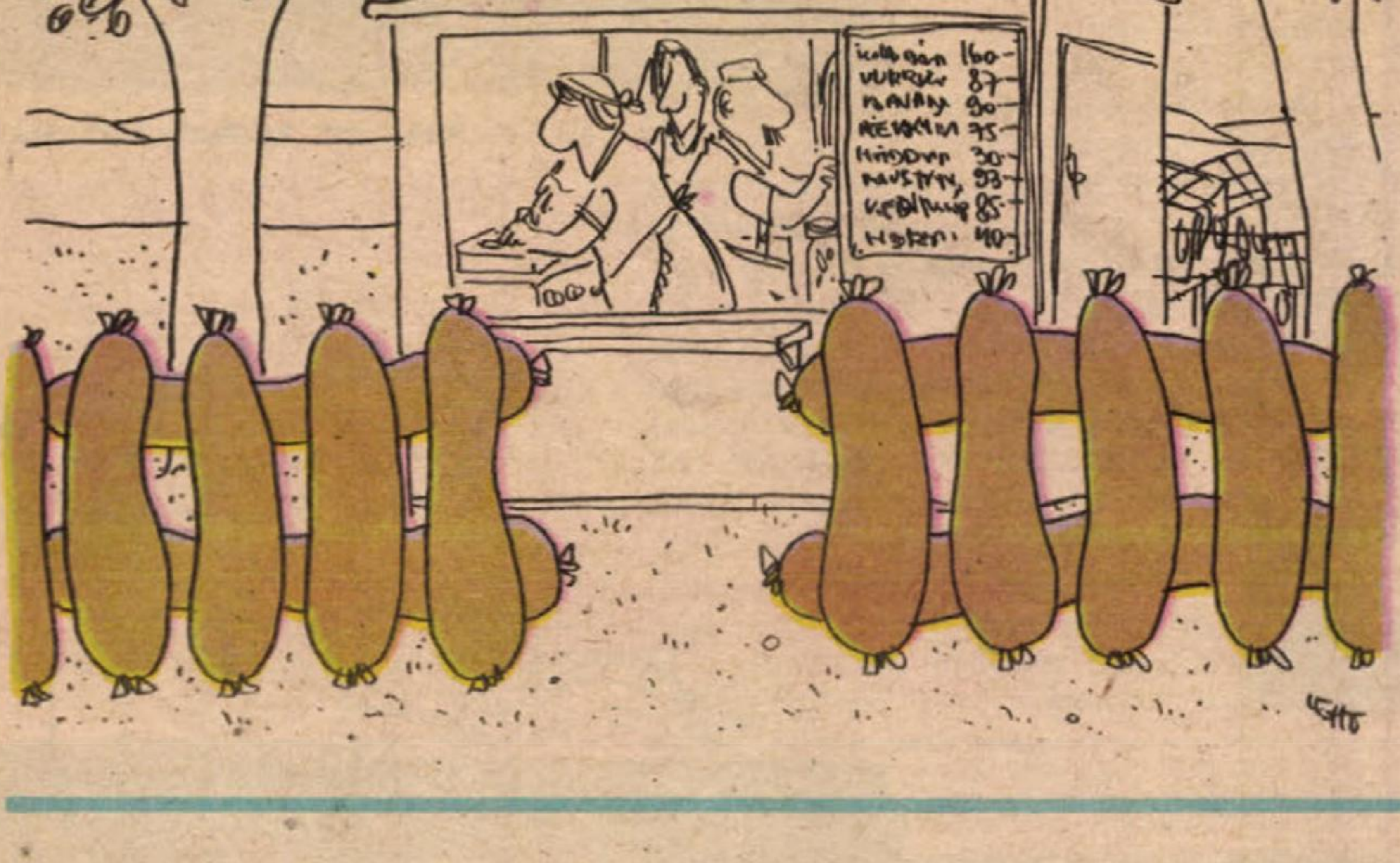

AZ ÉV TALÁLMÁNYA

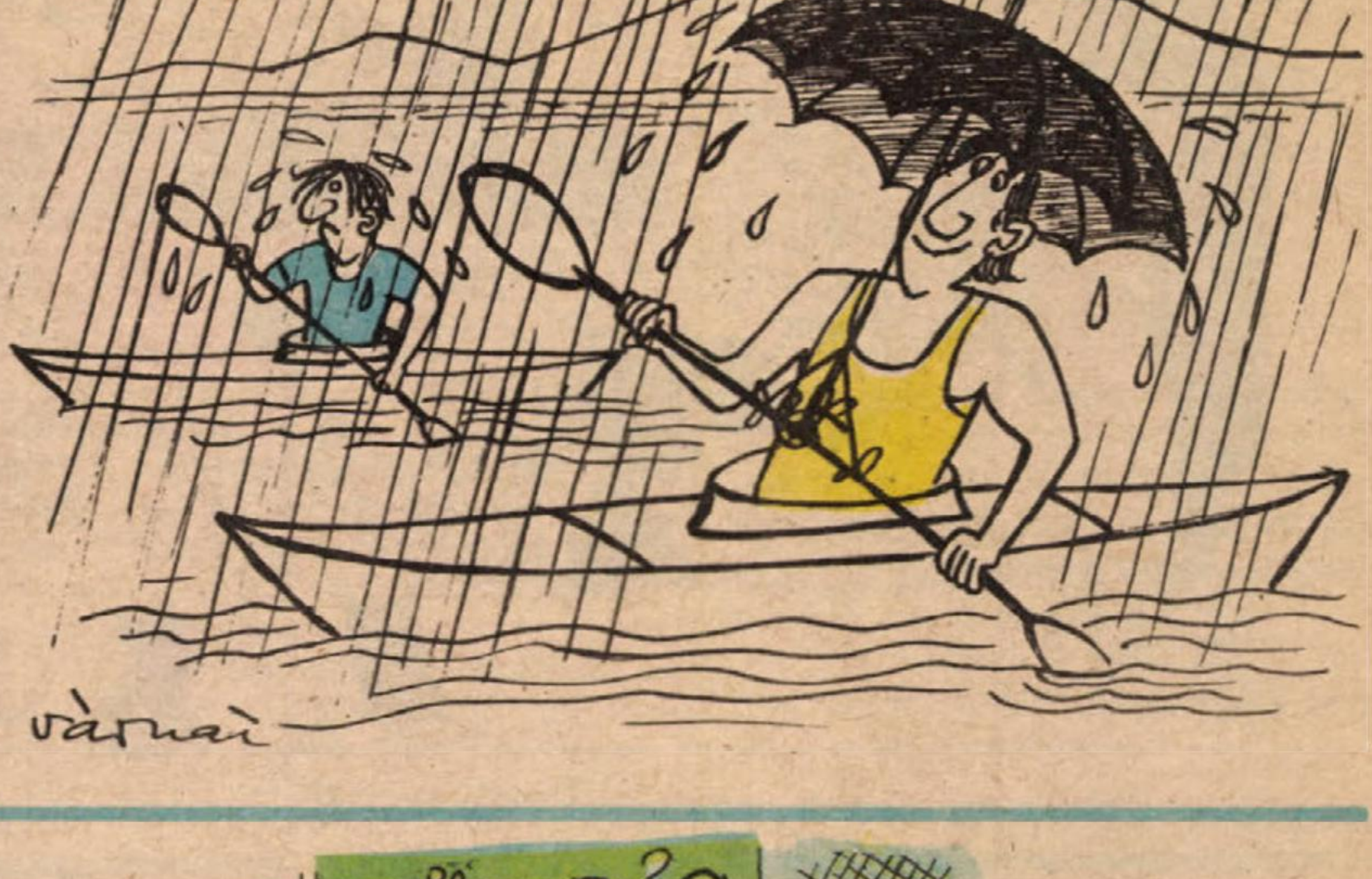

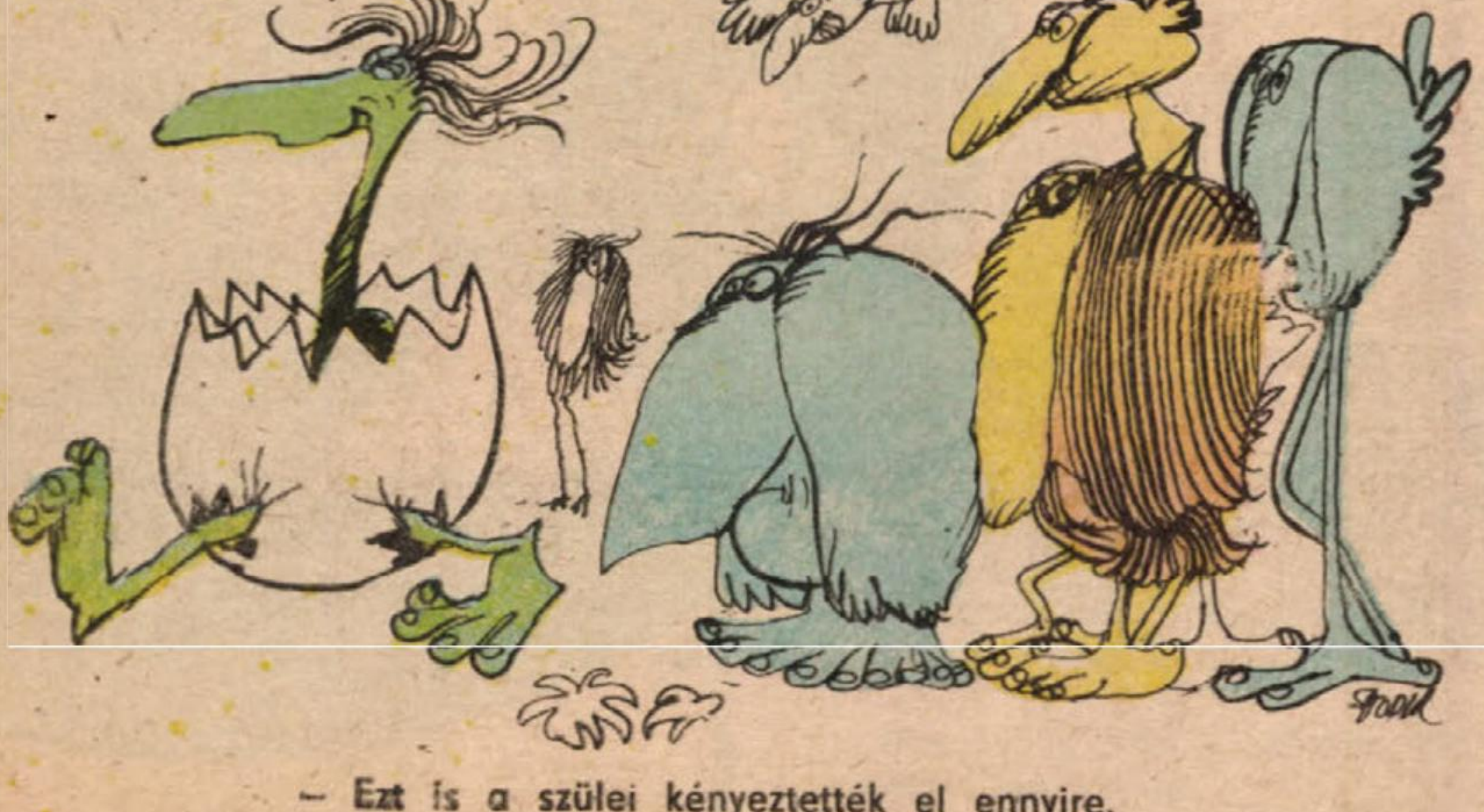

– Ezt is a szülei kényeztették el ennyire.

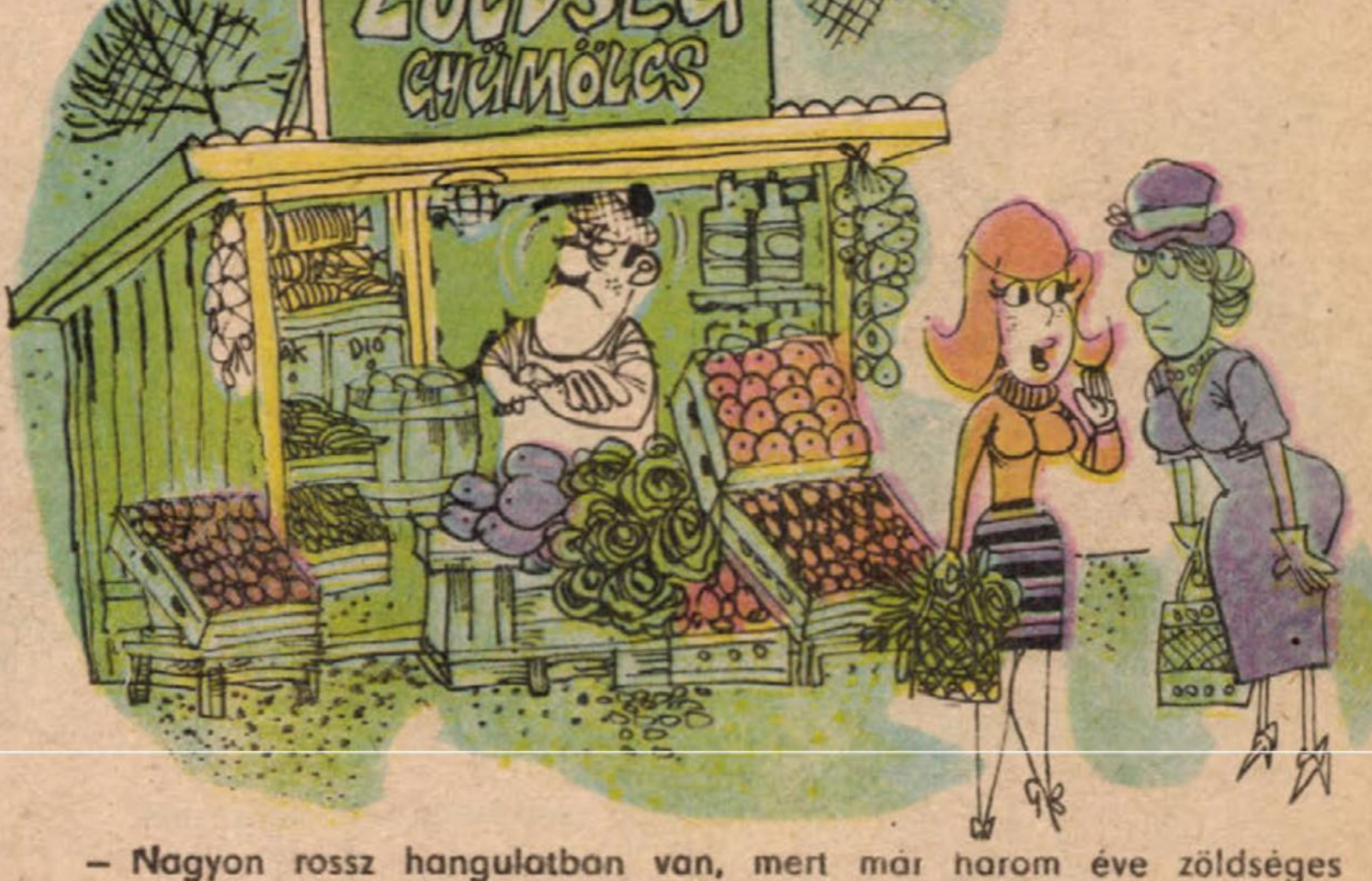

– Nagyon rossz hangulatban van, mert már három éve zöldséges és még mindig nem jött össze egy rózsadombi villa ára.

NYÁRI TÉMÁK

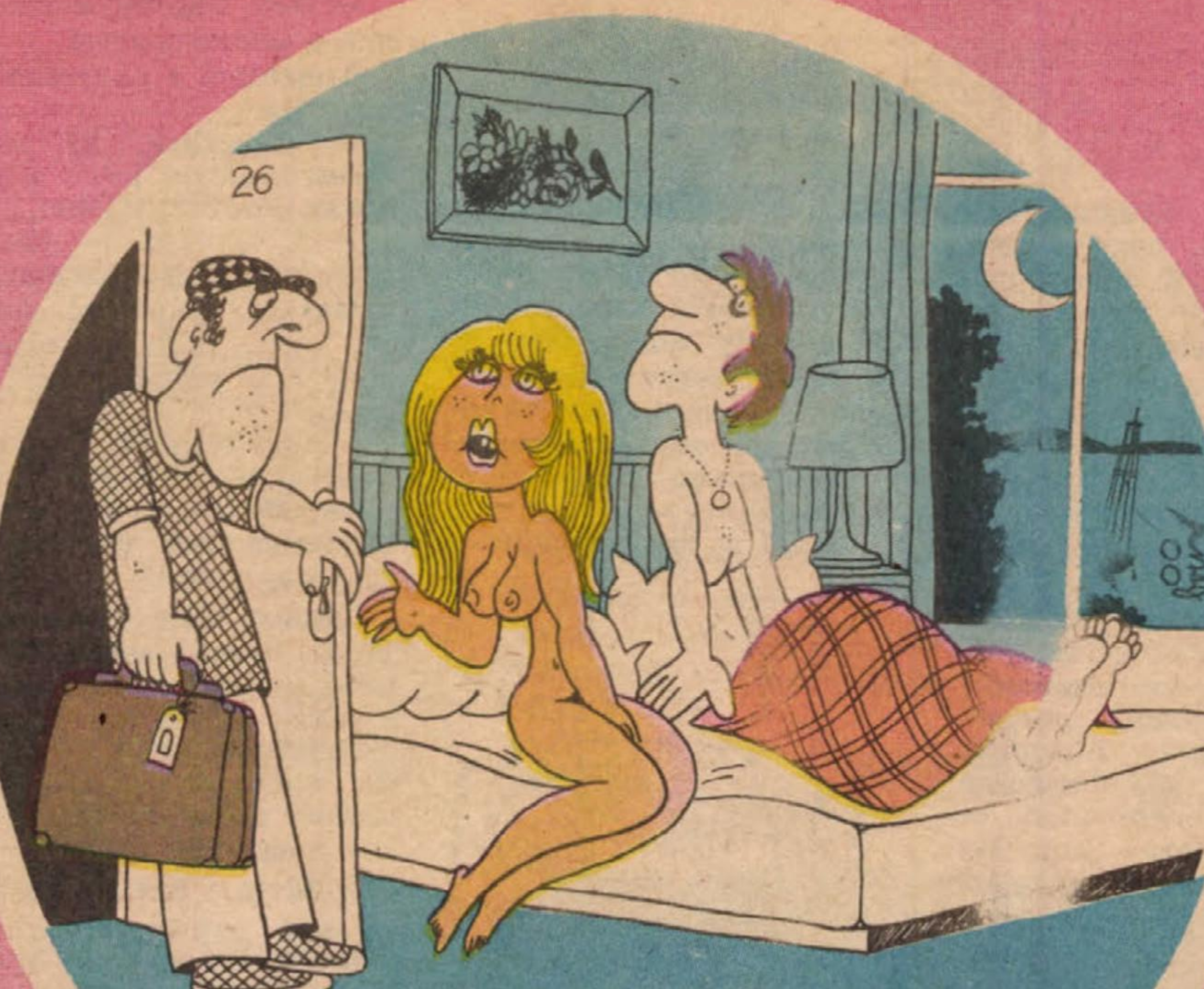

– De hiszen megírtam neked, fiacskám, hogy ma van az üdülőben ismerkedési est!

ÜDÜLŐÖVEZET

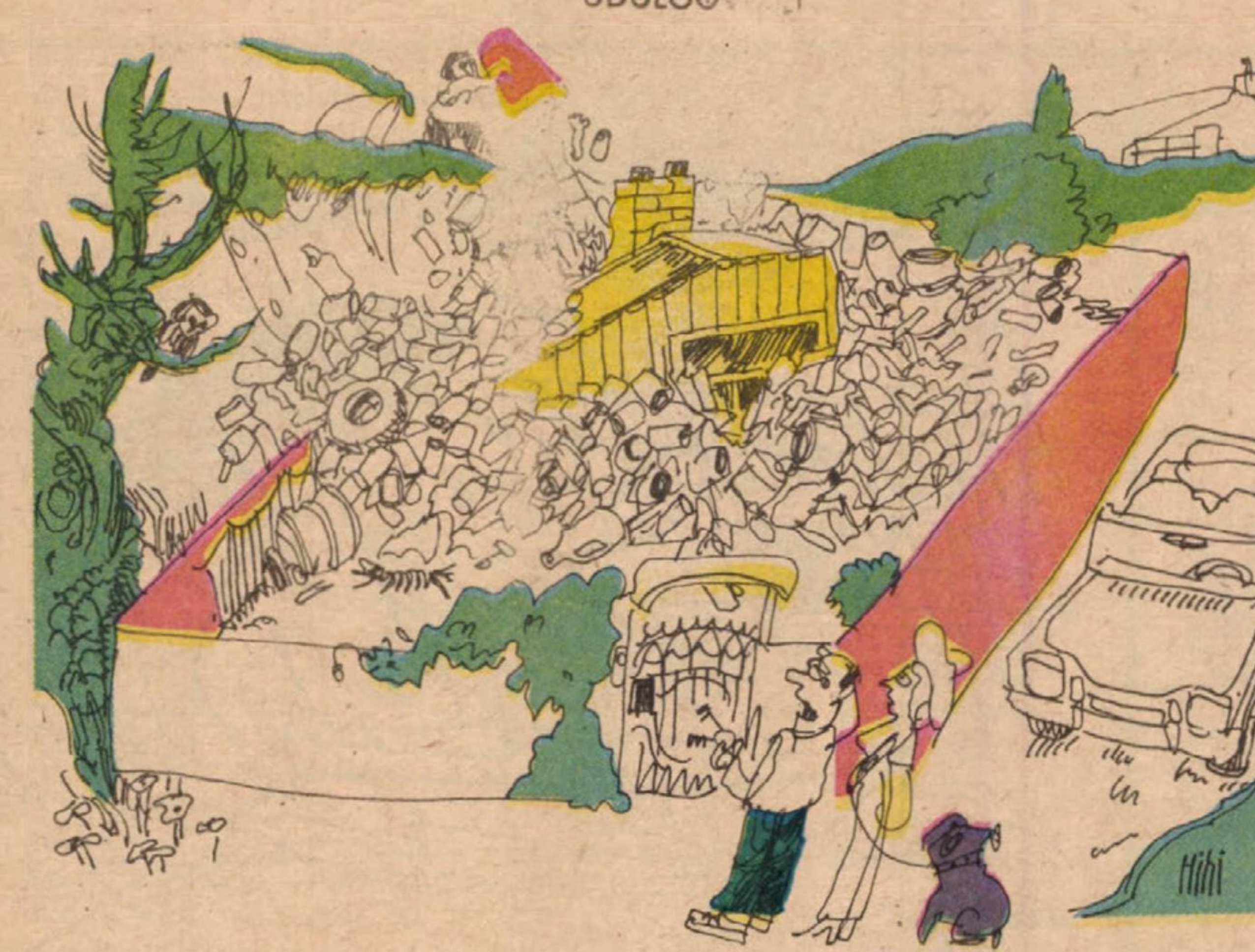

– Szent ég, ezek honnan tudták, hogy az idén külföldön nyaralunk?

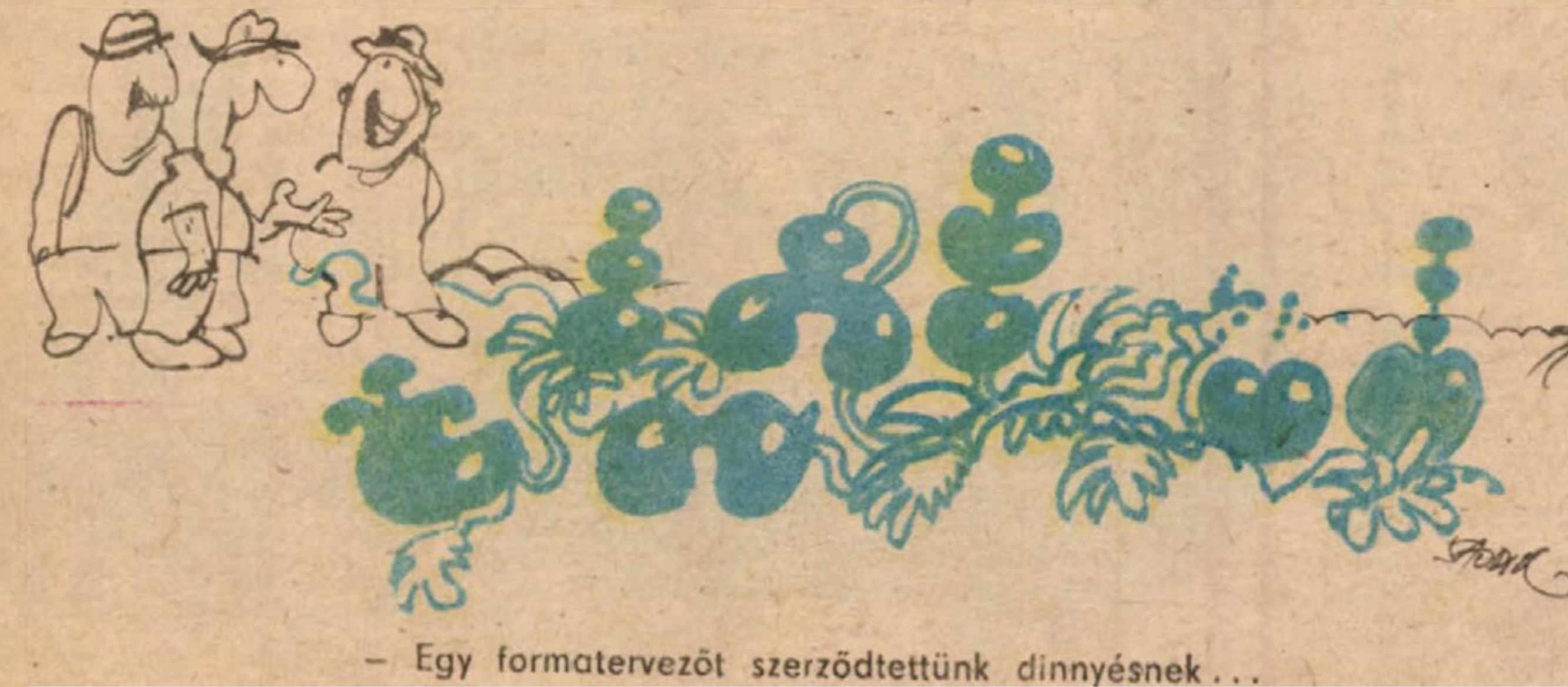

– Egy formatervezőt szerződtettünk dinnyésnek...

MAI VÁNDORLEGÉNY

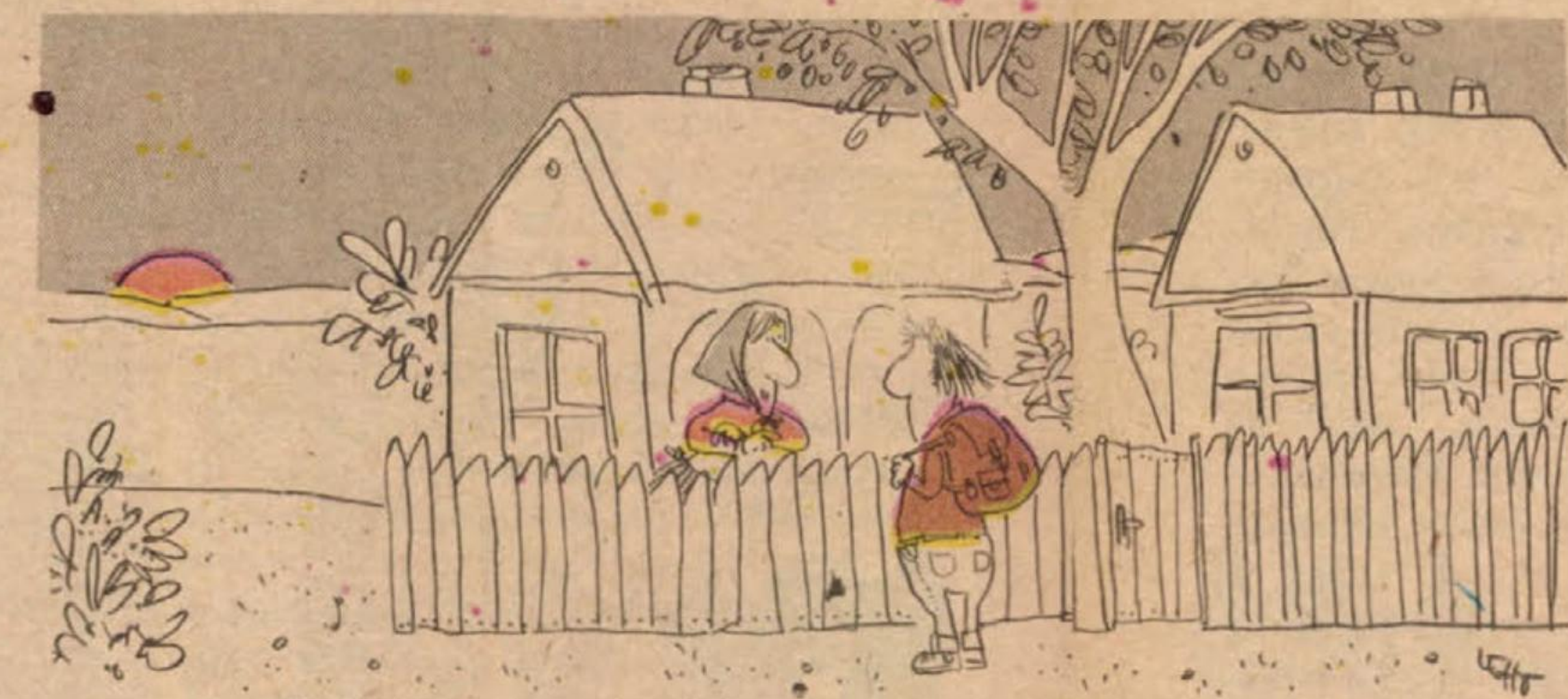

– Szállást nem tudok adni éjszakára, csak Zimmer van!

ROSSZ IDŐ A BALATONNÁL

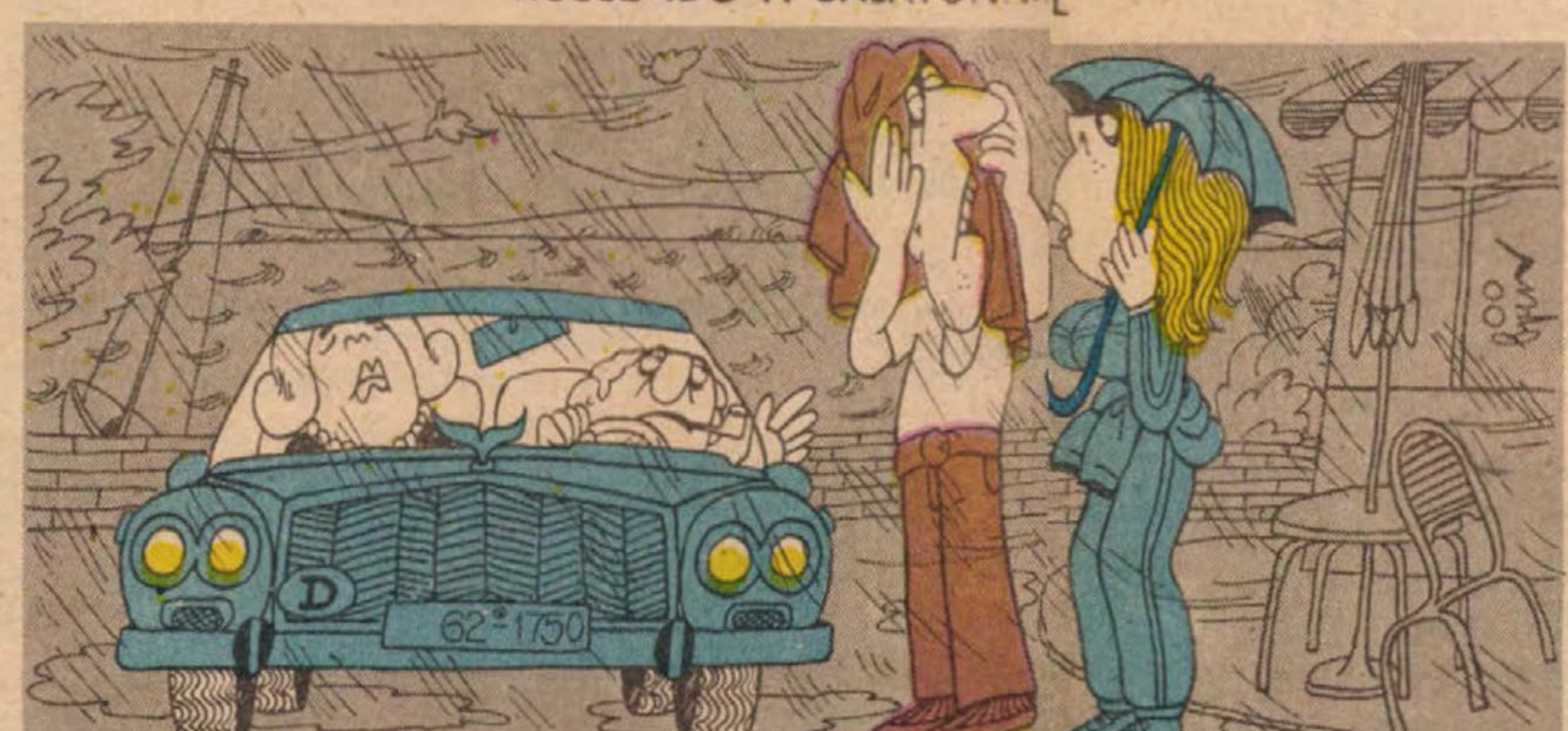

– Ha jól értettem, azt kérdezi, hol van itt a játékkaszinó?...

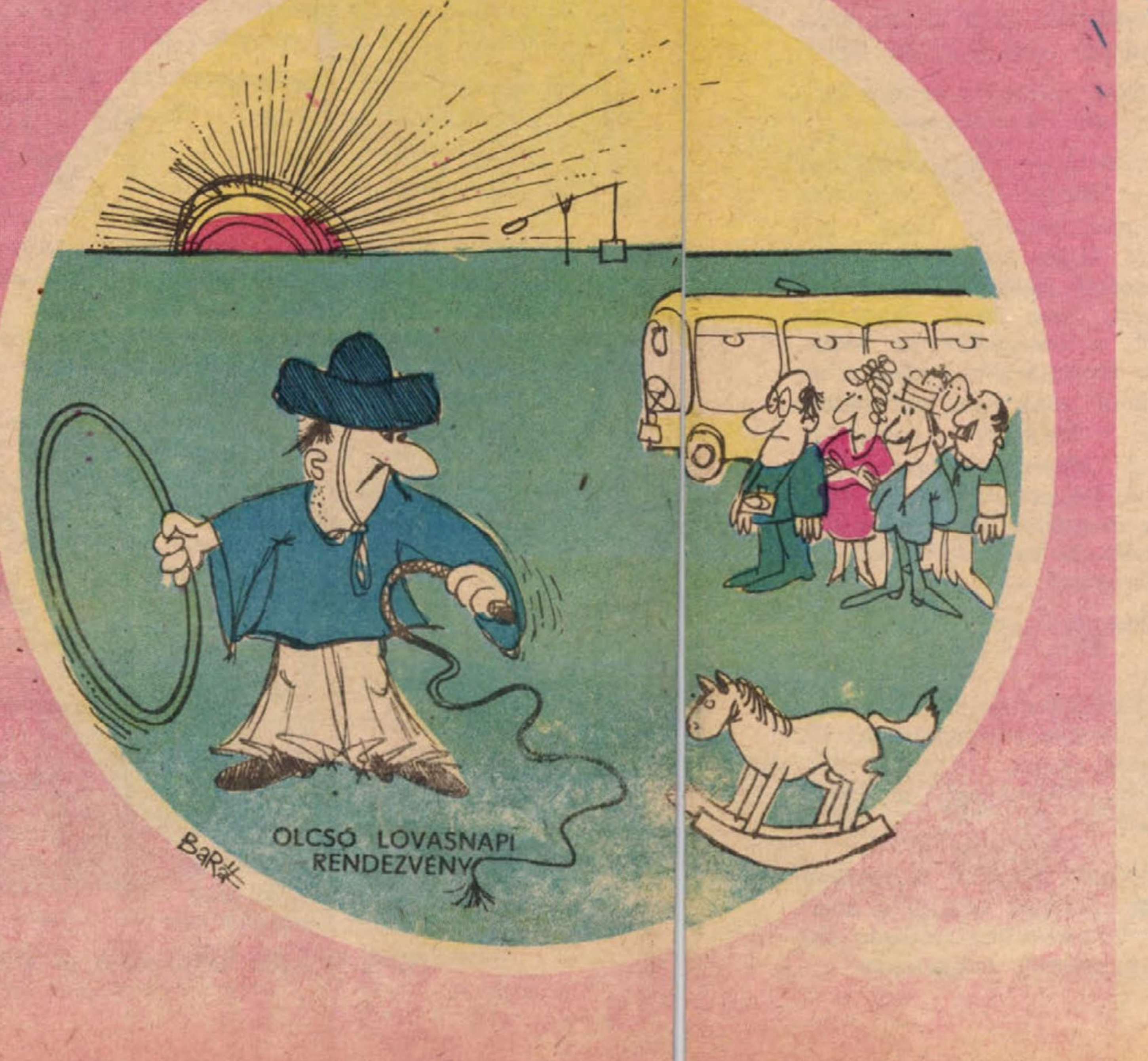

OLCSÓ LOVASNAPI RENDEZVÉNY

HŐGUTA

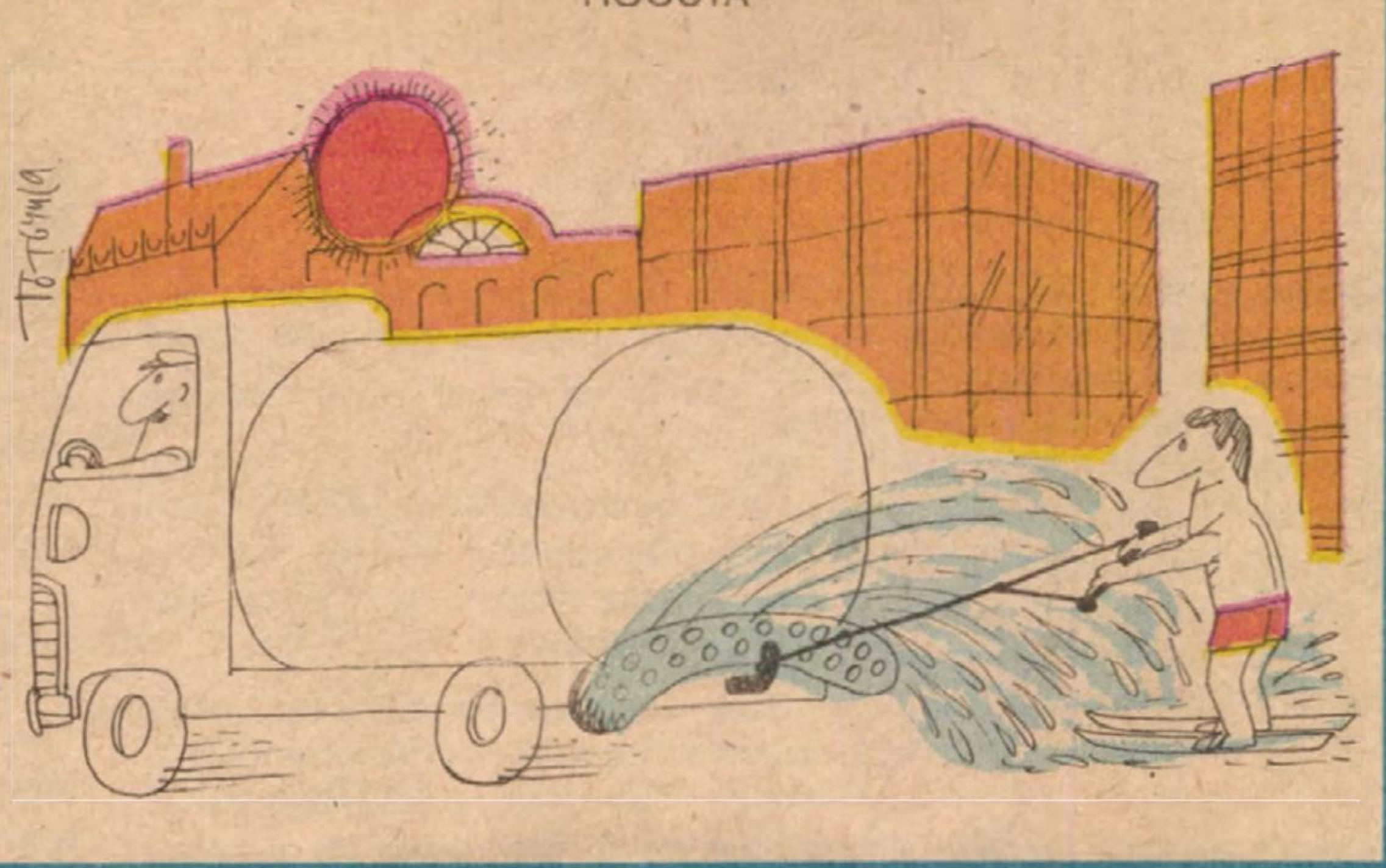

ZENÉS ÉTTEREM

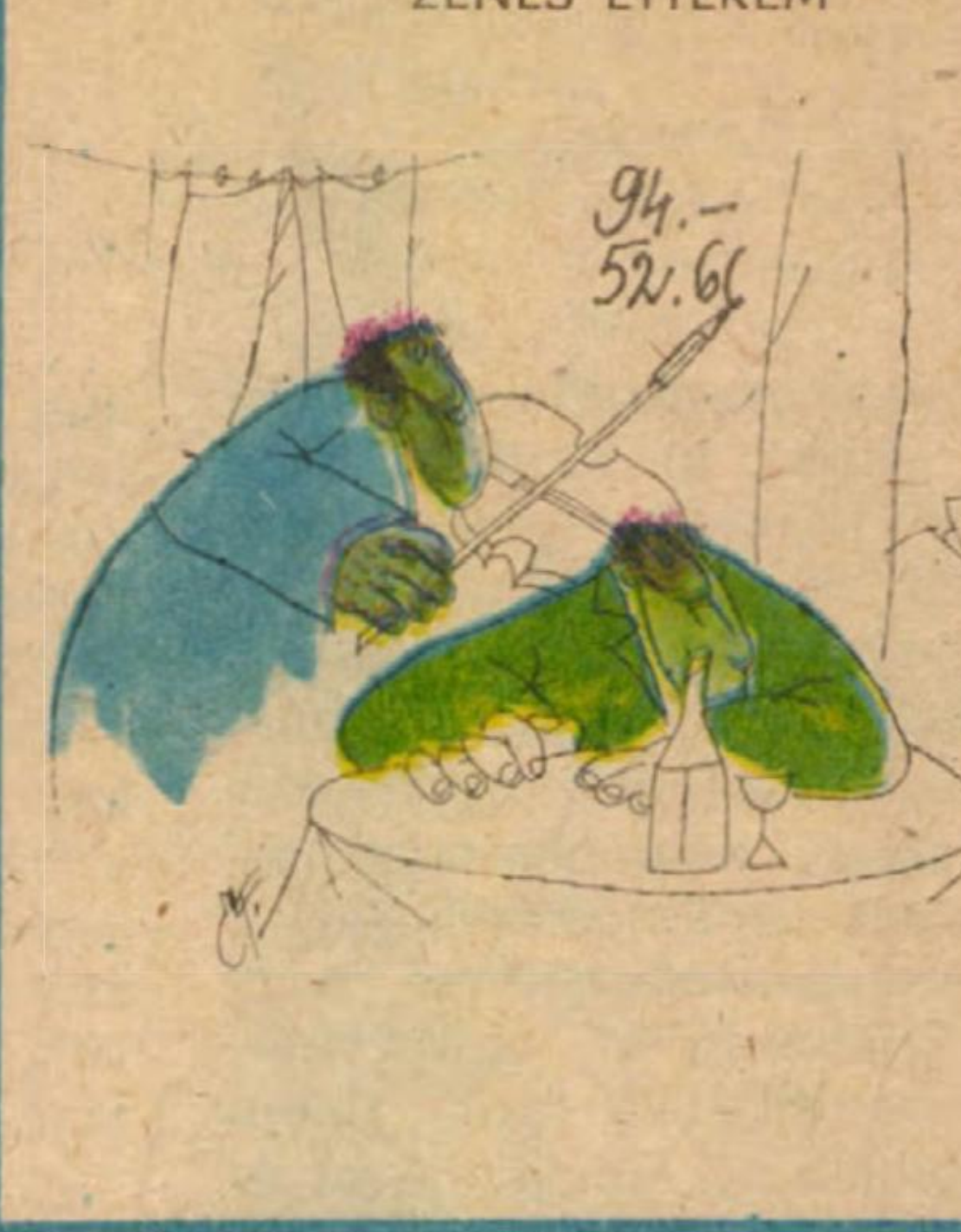

Na, ezt hallgassák meg, mert úgyis elmesélem.

Szóval kigurulok a minap a Kukachegyre, gömbölyödik már a csicsonka, gondolom, viszek egy átalvetővel Settenkedő Kamillának. Hát a Wallensteinék telke előtt ahány kerekem, mind a földbe gyökerezik.

A kapun egy óriási tábla áll: „Napközis dentálhigiénei és fogegészségügyi szaktábor, neves specialisták vezetésével."

Benn vagy harminc kisgyerek keféli a fogát, Wallenstein Pityu meg dirigálja őket, akár Potrien őrmester a P. Howardnál:

— Egy és kettő, záp és metsző, jobbra-balra elöl-hátul, felül-alul, húzzad-nyomjad, vágjad-húzzad...

A srácoknak habzik a szája, ami adott esetben érthető, és gurgulázik a szeme, ami szintén. Odamegyek a kapuhoz, bekönyöklök fölötte, mert én vagyok az idősebb.

— Na, hadd halljam — mondom Wallenstein Pityunak —, miféle szemenszedett gazemberség ez megint?

Húzza a fejét, játssza nekem a sértődöttet.

— Micsoda beszéd, hogy gazemberség? Hiszen a dentálhigiéne a legmodernebb dolog. Rohanó korunk már a legjobb családokban is talál olyan személyt, aki szakít egy élet szokásával és mosni kezdi a fogát.

— Jó, de minek ehhez táborozni?

— Reménytelenül elmaradtál. Ma már mindenki táborozik. Van matematikustábor, szolfézstábor, holográfustábor, hogy csak a legszimplábbakat soroljam. De hát nekem az efféléhez gőzöm sincsen. A matematikát ugatom, a holográfiáról azt sem tudom, micsoda. Fogat mosni viszont már kora gyermekségemben megtanultam. Ez anyai örökség nálam.

— És erre van képed kiírni, hogy neves specialista vagy...

— Miért? Nincs nevem? Atyám tán nem volt Wallenstein? Nagyatyám tán nem volt Pityu? Már legalább az egyik. Mert a másiknak Longobárd volt a keresztneve, nyugodjék, bár ez most kevéssé lényeges.

— Tovább megyek, Wallenstein Pityu — mondom. — Ez nem csak most, hanem bármikor teljesen lényegtelen. Bár, ha már itt tartunk: hogyan keresztelhetnek egy nagyatyát a Longobárd névre? Hiszen a Longobárd szó, ha jól sejtem, annyit tesz, mint „hosszú szakállú"...

— Szerintem csak egy nagyatyát keresztelhetnek a Longobárd névre. Hosszú szakálla volt az öregnek és kész.

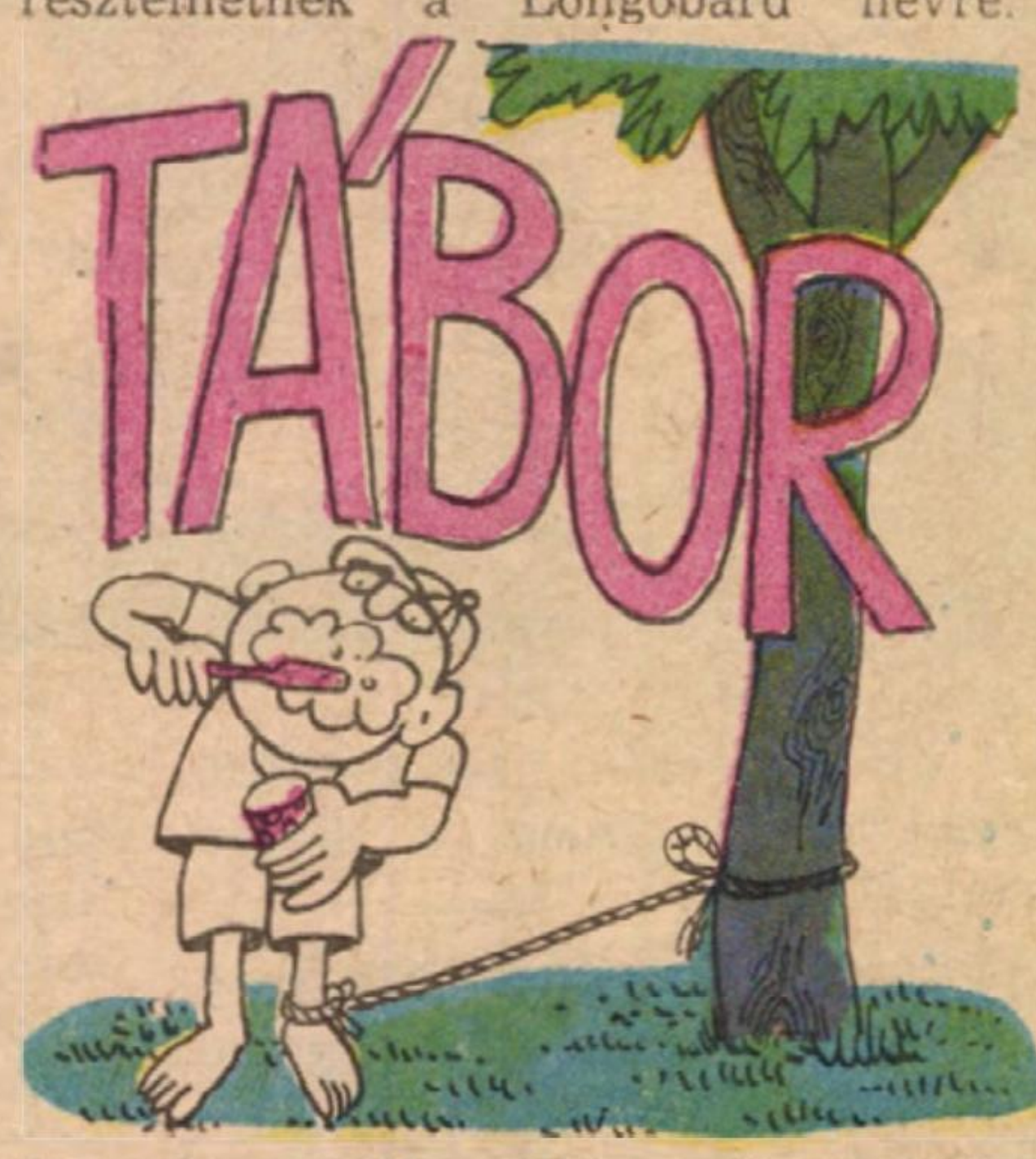

— De amikor keresztelték, ezt még nem tudhatták róla.

— Micsodát?

— Hát, hogy nagyatyaságára hosszú szakálla lesz. Jó, a Longobárd be van fejezve. De mit tudsz te kezdeni ezekkel a szerencsétlen apróságokkal egész nap dentálhigiéne örvén?

— Nézd, határánként megkefélik a fogukat, aztán kikötöm őket egy fához és megyek a dolgomra. Lökök nekik egy nyers karalábét, azzal elvannak.

— Hát kérlek, én egy hosszú és megpróbáltatásokban gazdag élet során sok disznóságot hallottam, de ez a legaljasabb, a legmocskosabb...

— Miért, kérlek? A nyers karalábé szorgos rágcsálása hatékony fegyver a szuvasodás ellen folytatott harcban, azonfelül a rágóizomzatot is erőteljesen fejlesz...

— Pityu!

— Jó, neked elmondom, hiszen együtt szenvedtünk a személyi kultusz nehéz éveiben...

— Ez megint miféle pimaszság? Te 1945-ben születtél, mit szenvedhettél a személyi kultusz nehéz éveiben?

— És az neked smafu, hogy hetenként háromszor zongoraórára kellett járnom Lizinka anyóhoz? Szörnyű volt. Kérlek, én a zongoránál csak egyet utáltam jobban az életben. Lizinka anyót. Szóval a helyzet az, hogy ősszel ki akarom cserélni a Volvót és az ilyesmi nagyon tud fájni az ember bukszájának. Nézd, a tábor szeptemberig tart. Egy gyerek — egy ezres. Ez az alapdíj, mert minek komplikáljuk?

— Gyerekenként egy ezres? Egész nyárra?

— Hol élsz te? Egy hétre. Ehhez járulnak aztán az apróságok. Pasztapénz, tubusbérlet, kupakpercent, kefedíj, pohárfelár, szájvíztarifa, gargarizálópausálé, községfejlesztési alap... Nem panaszkodom.

— És a szülők fizetnek? Ezért a marhaságért?

— Fogalmad sincs az életről. — mondja nekem erre Wallenstein Pityu, valami undok diadallal az arcán. — Hát tudd meg, hogy a modern szülők zöme a legnagyobb marhaságért is minden pénzt megad.

— De miért?

— Miért, miért? Hogy addig se kelljen a sráccal törődnie.

Peterdi Pál

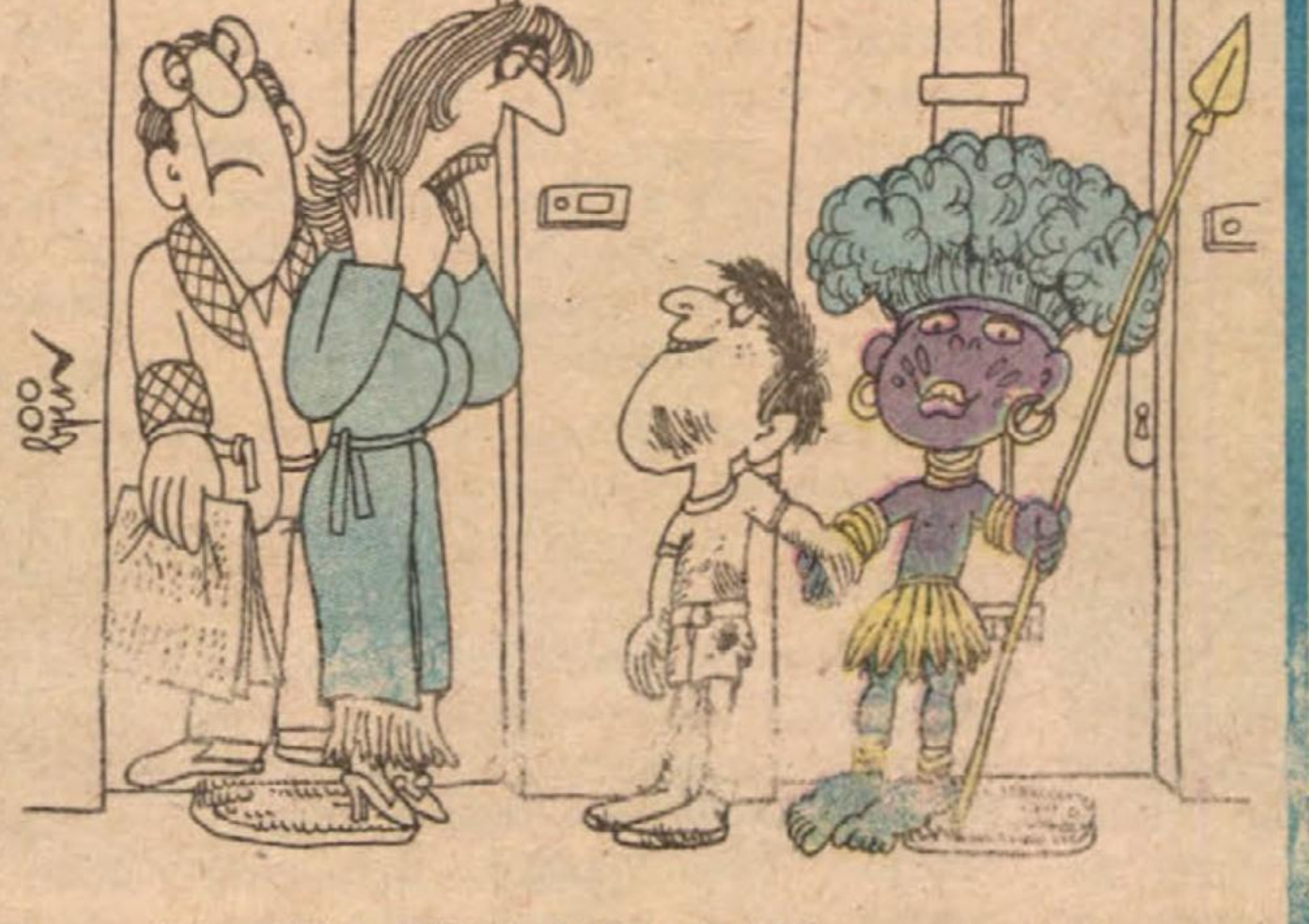

– Megőrülök tőled kisfiam! Már megint hol csavarogtál napközben?

TÚLZSÚFOLTSÁG

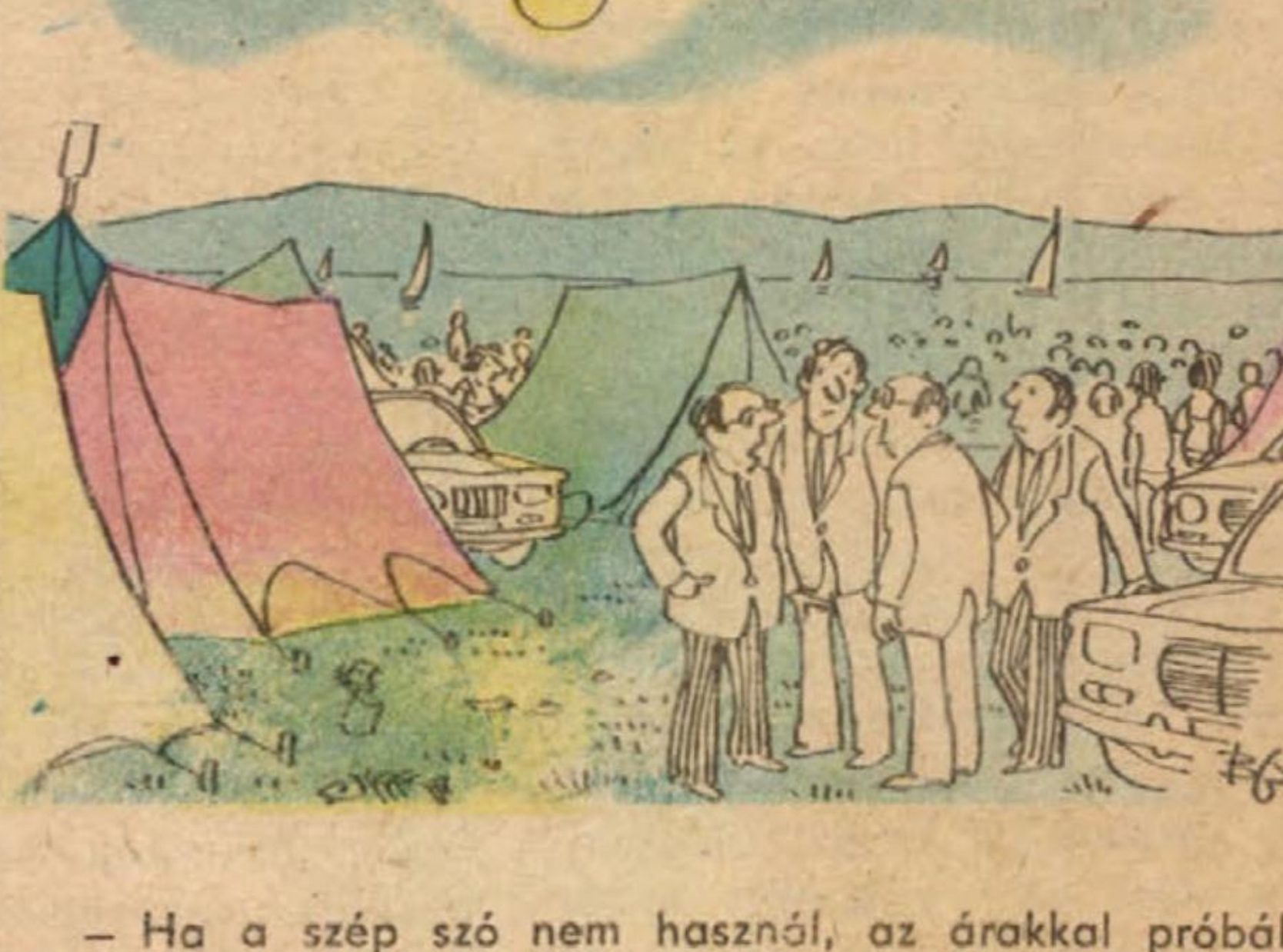

– Ha a szép szó nem használ, az árakkal próbáljuk megvédeni a Balatont a tömegektől!

FELEKI LÁSZLÓ:

A VILÁGŰR BÉKÉS FELHASZNÁLÁSA

Gazsó Pali bácsival, aki a bükkösbérci „Húzd, ki tudja, meddig húzhatod!" termelőszövetkezet malacnevelési és csillagászati felelőse, a szövetkezet obszervatóriumának szertárában kvaterkáztunk. Előzőleg a téesz teleszkópját mutogatta, amely különben alig nagyobb, mint a Palomar-hegyi, s közben annyira megéhezett, hogy jóízűen falatozott az obszervatórium éléskamrájában tárolt finom füstölt kolbászból, újhagymával és hófehér kenyérrel, majd a borosflaskát húzta meg, tréfásan kacsintva rám:

— Muszáj inni rá, különben azt hiszi a kolbász, kutya ette meg!

Nekem is innom kellett, de a kedves tréfára én csak ezzel tudtam válaszolni:

— Pali bátyám! Hogy a Jóisten minket soká ne éltessen, hát arról szó sem lehet!

No, így elkedélyeskedtünk, aztán rátértem a lényegre:

— Pali bácsi, tisztelettel kérdezem, igaz-e, amit már a verebek is csiripelnek, hogy tudniillik a téesz új mellékágazattal foglalkozik, méghozzá a világűr békés felhasználásával?

Gazsó Pali bácsi nem válaszolt rögtön, ivott még egy pohárral a mennyei ízű rizlingből (tisztán persze, hogy ne szaporítsam a szót), megtömte a pipáját, rágyújtott, s csak akkor válaszolt:

— Való igaz, öcsémuram! Foglalkozunk, foglalkozunk! De azt már a zárszámadáskor kikötöttük, hogy csak békés célokra vagyunk hajlandók felhasználni a világűrt! Holmi háborús célról szó sem lehet. Teszem azt Észak-Jemen megtámadja Dél-Jement. Hát csak piszkálgassák egymást atombombákkal, meg más nukleáris csúzlikkal, de a világűrt hagyják ki a dologból, annyit mondok! Ugyan miféle cudar dolog lenne azt a szépséges Androméda-ködöt háborús célokra felhasználni, kisülne a szemem, ha a csillagközi térből csatatér lenne, a fekete lyukakat meg lövészgödrökké alakítaná át valami elvakult militarista! No azt nem! Bocsásson meg nekem Csaba királyfi, de én nem hiszek a Hadak Útjában! Tejút az, kérem, nem más, a tej pedig élet, erő, egészség! A tejhozamunk az elmúlt esztendőben több mint ötszáz literrel emelkedett, per tehén. No szóval, kétharmados szótöbbséggel kimondtuk, hogy az egész világűrt csak békés célokra fogjuk felhasználni. És punktum! Akinek nem tetszik, kiléphet a téeszből és elmehet héjának. Azt is kimondtuk, hogy a világűr azé, aki megműveli, a téridőt pedig közös erővel görbítjük. No meg az energia! Hát erről van szó! Manapság, amikor lassanként egy sarki koldus sem tud összekunyerálni egy kis falat energiát, a világűrből fogjuk fedezni a téesz energiaszükségletét. A világegyetemről sok mindent el lehet mondani, de még az ellensége sem állíthatja, hogy energiaválsággal küszködik. Jó, jó, növekszik az a fránya entrópia, de ami a hőhalált illeti, hát hiszi a piszi. Annyi ott a felhasználásra váró, munkavégzésre kész anyag, hogy egymásba ér az a rengeteg erg. Más téeszek is követhetik a példánkat, persze csak azzal az energiával gazdálkodhatnak, amit mi meghagyunk. Jut is, marad is.

— És hogyan óhajtják befogni a végtelen és határtalan világegyetem nyilván nem lebecsülhető energiakincsét? Talán a Napra gondolnak?

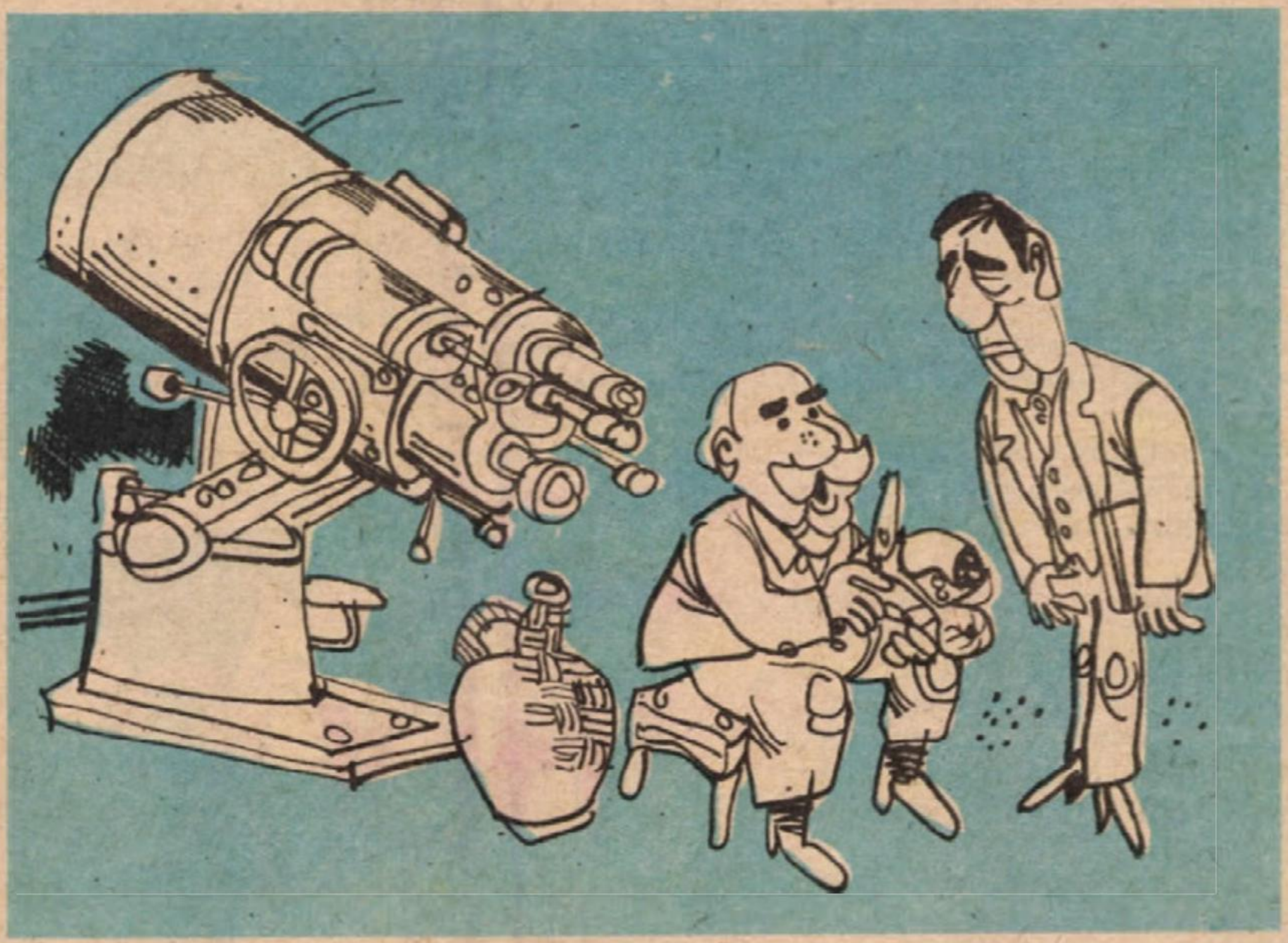

Pali bácsi megvetően legyintett.

— Fenéket! Pislogó gyertyával ugyan mit érünk? Tanyasi kis csillag az a nagy mindenségben. Meg aztán nagytudású úriemberek kiszámították, hogy potom tízmilliárd év múlva — hogy is mondjam? — volt Nap, nincs Nap! Pedig percenként csak kétszázötven millió tonna anyagot veszít. Piszlicsár dolgok ezek, kérem tisztelettel! Nekünk a jövőre is kell gondolnunk, energia nélkül felkopik az állunk.

— Akkor talán a Tejút más részén próbálkoznak?

— Szó sincs róla! Hagyjuk ezt a kis csillagkupacot! Már megszámolták, valami százmilliárd Napféle csillag van az egész Tejúton, de talán annyi sem. Vidéki galaktika ez, kérem!

— Hát akkor?

— Kvazárból terem a jóféle energia! A kvazárok a jövő energiahordozói, nem a méregdrága szénhidrogén. Egy kicsit messze vannak, de erre mondja a magyar ember: mielőtt még mormognál, láss tovább az orrodnál! Meg aztán a végtelenhez képest mi az a tizennyolcmilliárd fényév? Tudja ezt a kisunokám is, aki új matekot tanul, és úgy megdézsmálja a cukorhalmazt hogy abba' hiba nincs! Mondom, az a fő, hogy ne legyünk kiszolgáltatva annak a fránya kőolajnak. Elvégre hogy jövünk mi ahhoz, hogy annyi háremet tartsunk el, hát nem igaz?

— Csak ne lenne olyan messze az a kvazár...

— Messze, messze! Mitől? Szép lányért, energiáért elmegy az ember a világ végére is. Tudja, mit tud az a kvazár?

Szégyenkezve bevallottam, hogy éppen influenzás voltam, amikor a kvazárt tanultuk, a könyvemből is éppen ez a lap hiányzik... Pali bácsi jóízűen ivott és nevetett.

— Nem baj, öcsémuram! A jó pap is holtig tanul, tovább már az istennek se! Meg aztán: tanulj tinó, ökör lesz belőled! Hát ide figyeljen! Az a kvazár annyi energiát ad, mint kétbillió 590 milliárd Nap együttvéve. Az ám!

— Hűha! És mitől van nekije ez a bődületes energiája?

— Mondhatnám, kedves uramöcsém, azt is, hogy tudja a jónyavalya. Most szúrjam ki a szemét egy elmélettel? No, rendben van, ha nincs ló, a szamár is jó. Aszongyák, lehetséges, hogy gravitációs kollapszus vagy valami efféle huncutság van a háttérben, de az is lehet, hogy csőstül képződnek a szupernovák, mint a nyű. No meg aztán az is lehetséges, tudja az ördög, hogy arrafelé sok az ántianyag, és attul van az a nagy ribillió. Akár így, akár úgy, az a fontos, hogy van. Mert ha ide tudjuk vezetni ezt a ménkű nagy energiát, akkor többé nem lesz problemma a traktorok hajtásával, az üvegházak fűtésével, és akkor télen is tudják használni a gyerekek a szövetkezeti tornatermet.

Elismerően bólogattam erre a jellegzetesen furfangos háztáji észjárásra. Aztán hirtelen kétségek fogtak el.

— Ez mind szép, Pali bácsi, de olyan biztos ez az egész? Voltak már nagy tévedések a tudományban. Ki beszél ma már a flogisztonról? Meg aztán manapság amiatt fő a tudósok feje, hogy miért jön a Napból olyan istenverte kevés neutrínó? Hiába számították ki a mennyiséget előre?

Pali bácsi mosolyogva bólogatott.

— Fején találta a szöget, öcsémuram! Nagyapám is megmondta: kis porontyom, az ember csak abban higgyen, amit lát, amit meg is tapogathat. Természetesen kiküldünk a helyszínre egy megfigyelőt, az majd jelentést készít, megcsináljuk a költségvetést, az ütemtervet, aztán engedélyt kérünk a melléküzemág kifejlesztésére.

— De mikor jön vissza az a megfigyelő, ha olyan messze van az a kvazár?

— Mikor, mikor! Majd, ha elvégezte a dolgát. Nekünk személyes tapasztalatokra kell támaszkodnunk nem pletykákra. Ha tizennyolcmilliárd fényévnyire van az a csillagféleség, az oda-vissza harminchatmilliárd fényév. Időben valamivel több persze, mert az űrhajónk, amelyet régi szecskavágókból bütyköltünk össze, két mikronnal lassabban halad, mint a fény. Mennénk mi gyorsabban is, de Ájnstájn megtiltotta. Fontos az is, hogy az illető ne sokat totojázzon a helyszínen, hanem azonnal induljon vissza. Tudniillik a napidíj sem lesz olcsó mulatság. Ki kell számítani, hogy 36 milliárd esztendő hány napból áll, azt meg kell szorozni 31 forinttal, vagyis a napidíjjal. Mellékesen szólva: ez éppen olyan abszolút, nem változó, mint a fénysebesség. Hát szép summa pénz, de valahogyan megoldjuk, idén jó volt a termés, különösen borsóban.

— És kit küldenek helyszíni szemlére?

— Először a Farkas Bercit kértük fel, de ő nem ér rá, rengeteg élménybeszámolót tart, még a lánya, Aida esküvőjére sem tudott elmenni, annyifelé hívják. Így aztán a Pisze Marcit jelöltük, bár hiányozni fog, mert bitang jó traktoros és népi táncos. A feleségével megy. Még ki sem számítottuk, hogy hányezredik nemzedék ér majd célhoz. Hiába, idő kell mindenhez, ha az ember valamit rendesen meg akar csinálni.

— Szóval minden a rendes úton halad — mondtam elismerően.

— Fenéket! — legyintett Pali bácsi. — Már elnézést, de a központ kukacoskodik. Hogy így, meg úgy. Hiába csináltunk eddig jó minőségű holdjáró kompokat, plutóbuszt, meg kézi részecskegyorsítót, a lucernatervvel lemaradtunk. Energiaellátás kiegészítése céljából csak két szélmalom építésére kaptunk engedélyt, szélcsend idején eszpresszóként üzemelne. De nem adjuk fel, nem hagyjuk magunkat kvazártalanítani! Csináltunk mi már ennél nagyobb dolgokat is!

— Például? — kérdeztem érdeklődve.

— A focicsapatunk az idén bejutott a megyei bajnokságba! És ha tényleg idejön a Zámbó Sanyi, akkor hétszentség, hogy nem esünk ki!

Felragyogott az arca. A várható siker egy csapásra elfújta a kvazár-terv bürokratikus intézése fölött érzett minden bosszúságát.

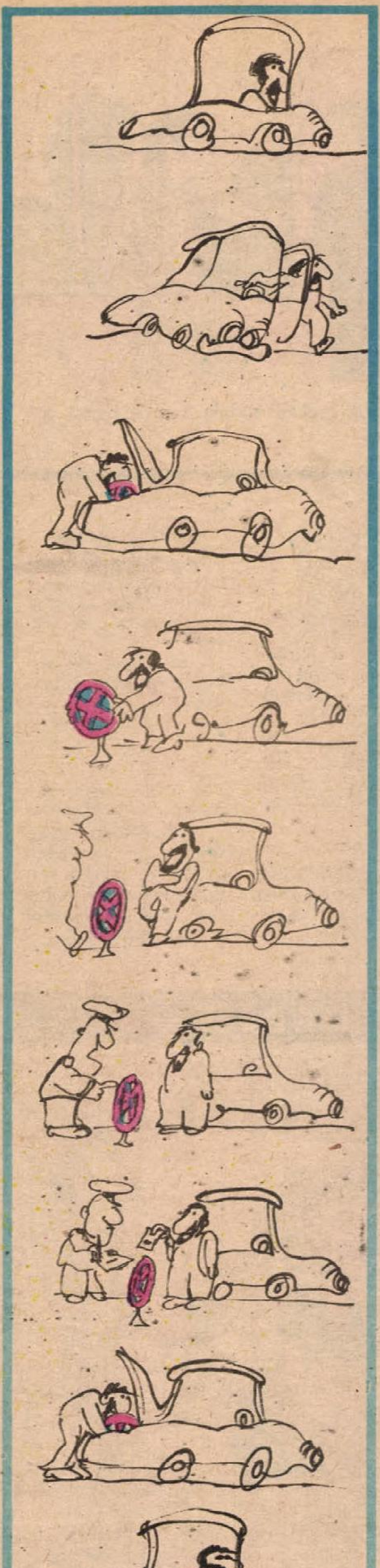

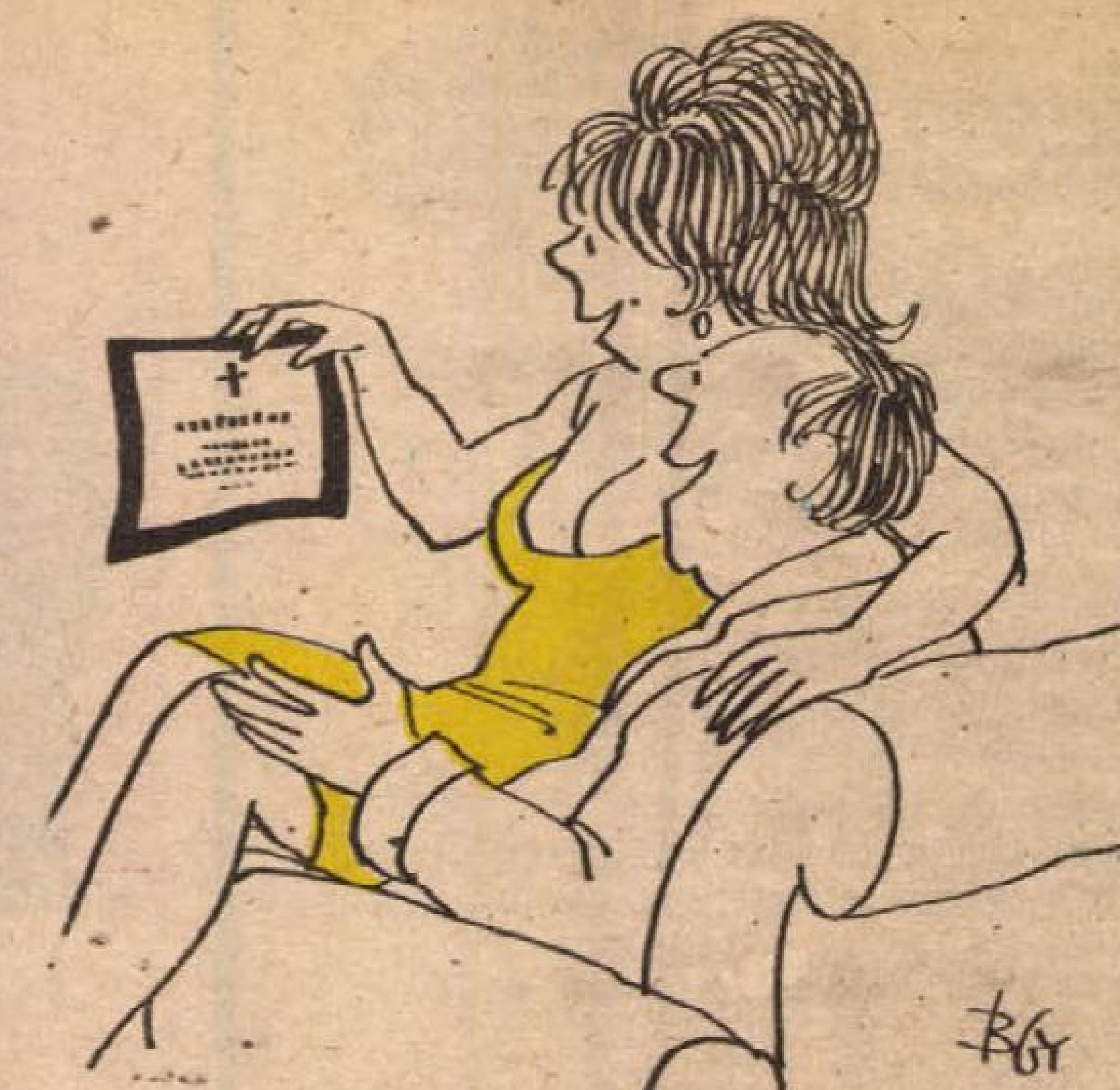

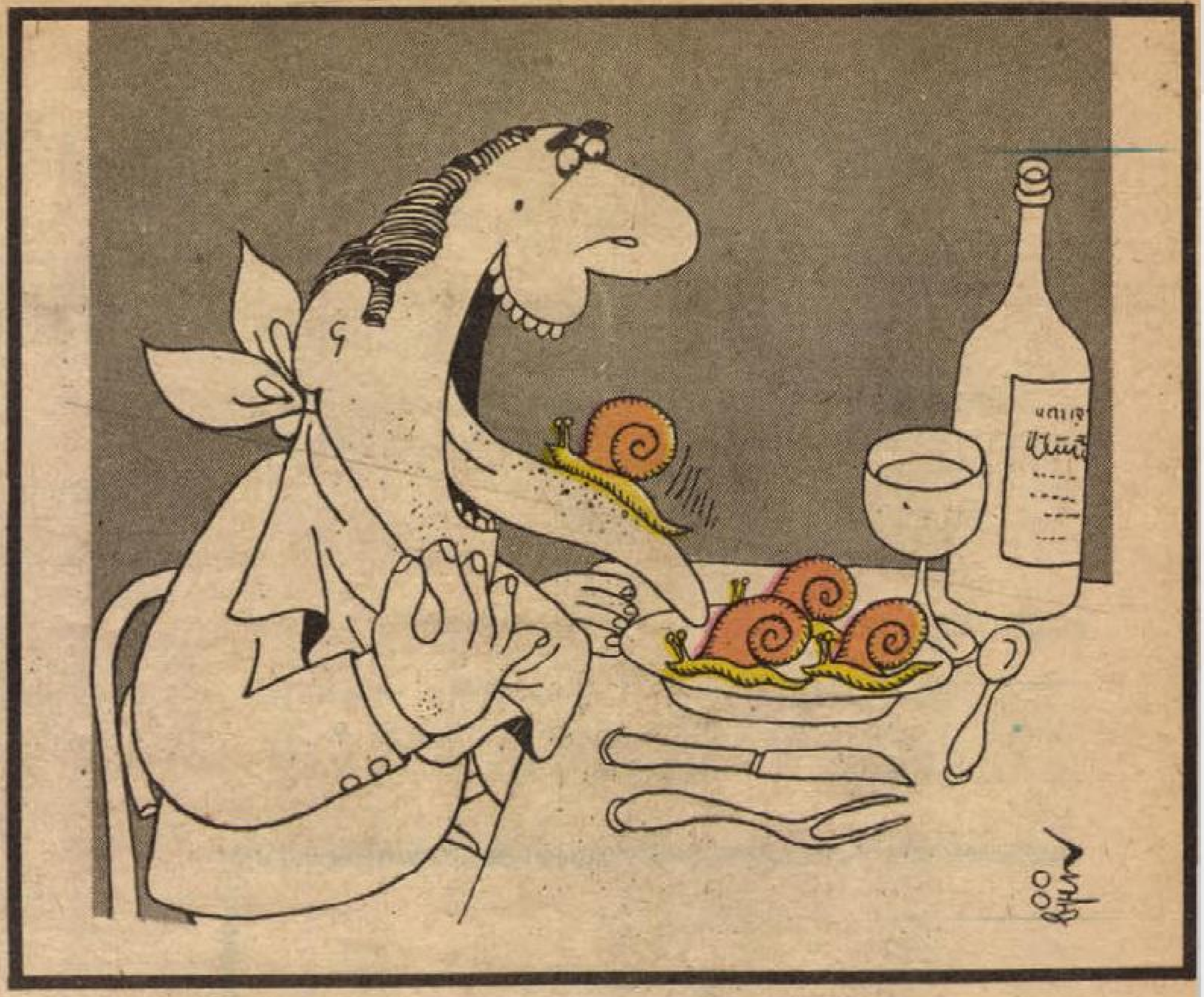

élvhajhász

SAJDIK,
BENNER,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
DALLOS

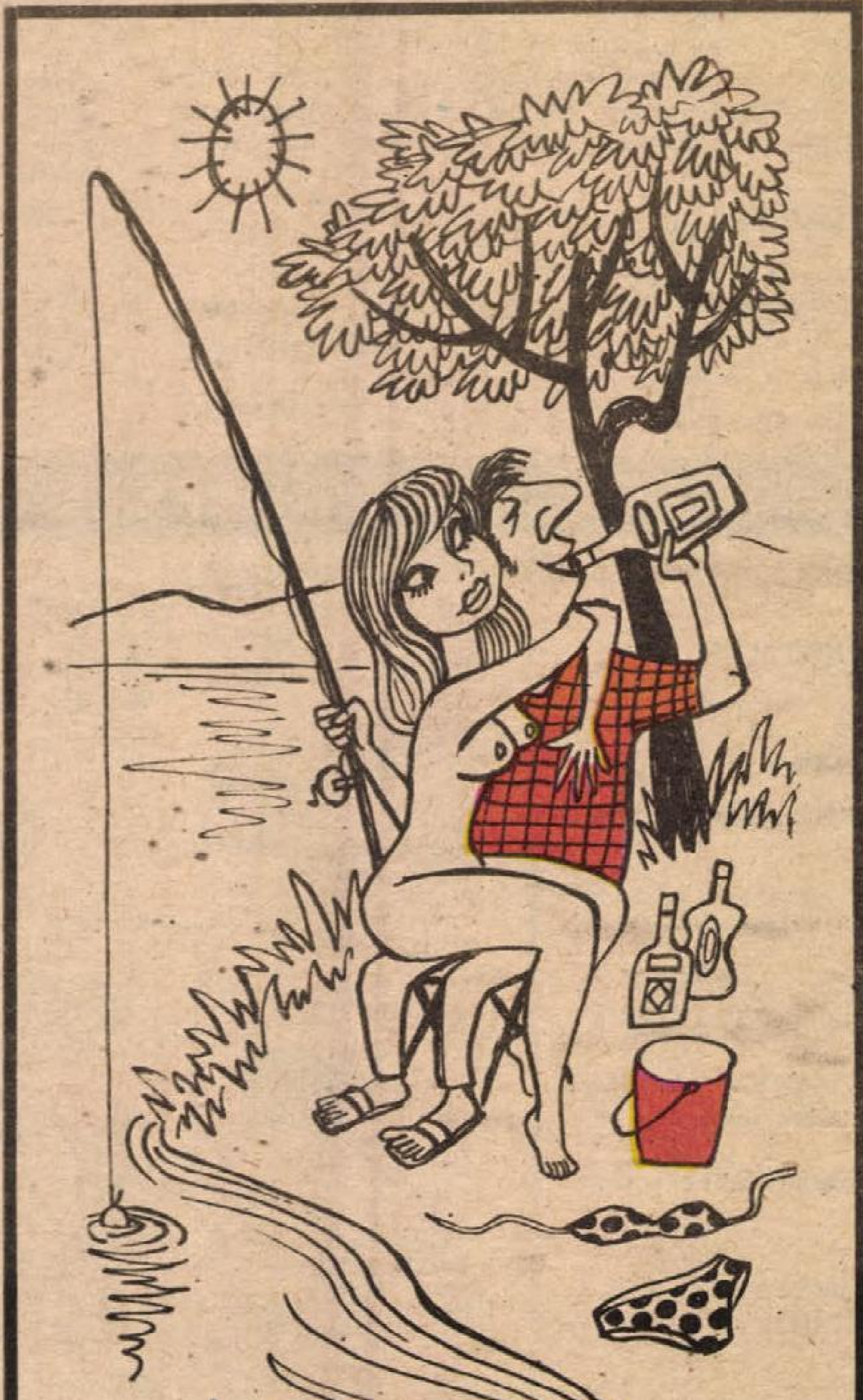

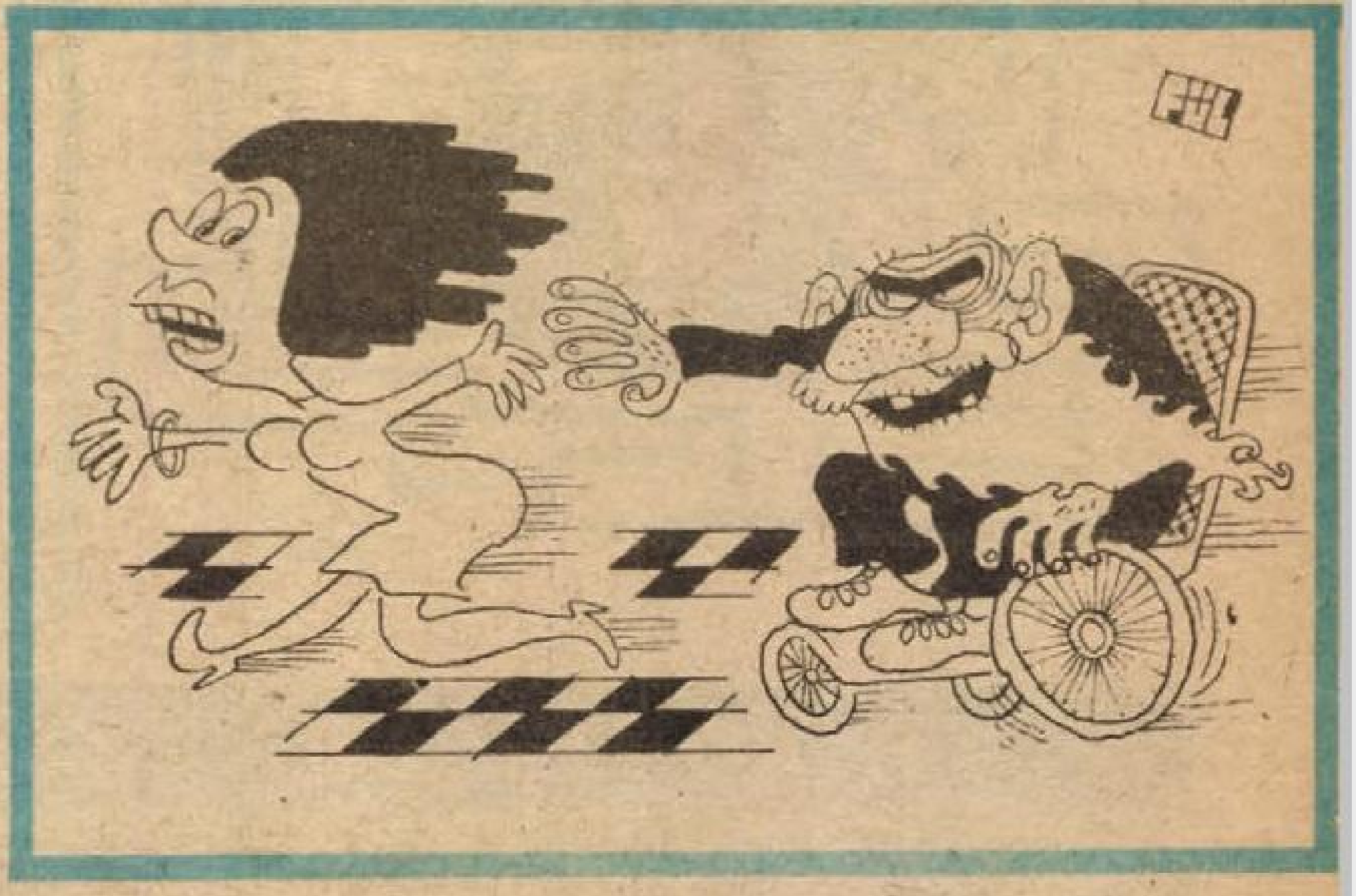

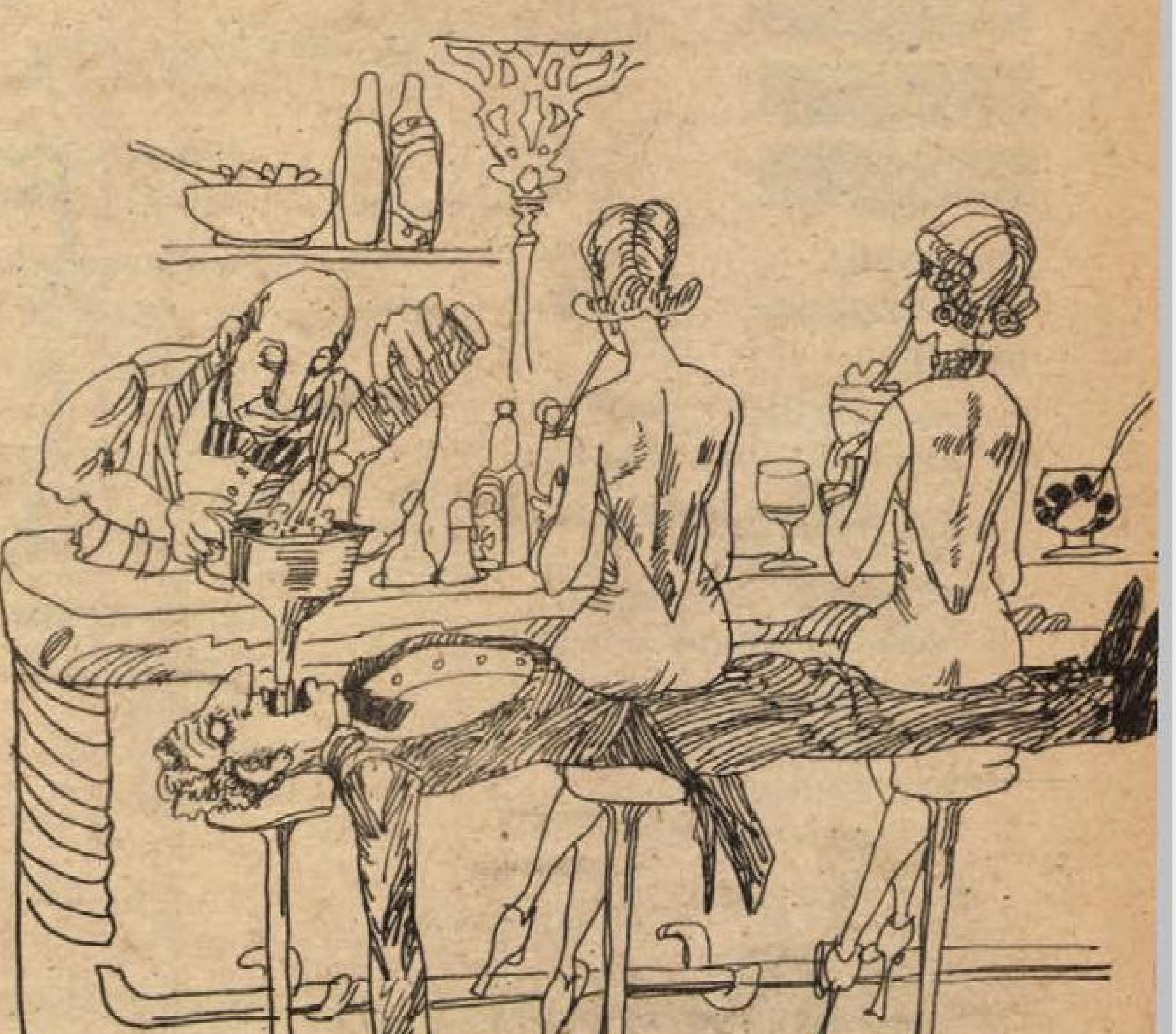

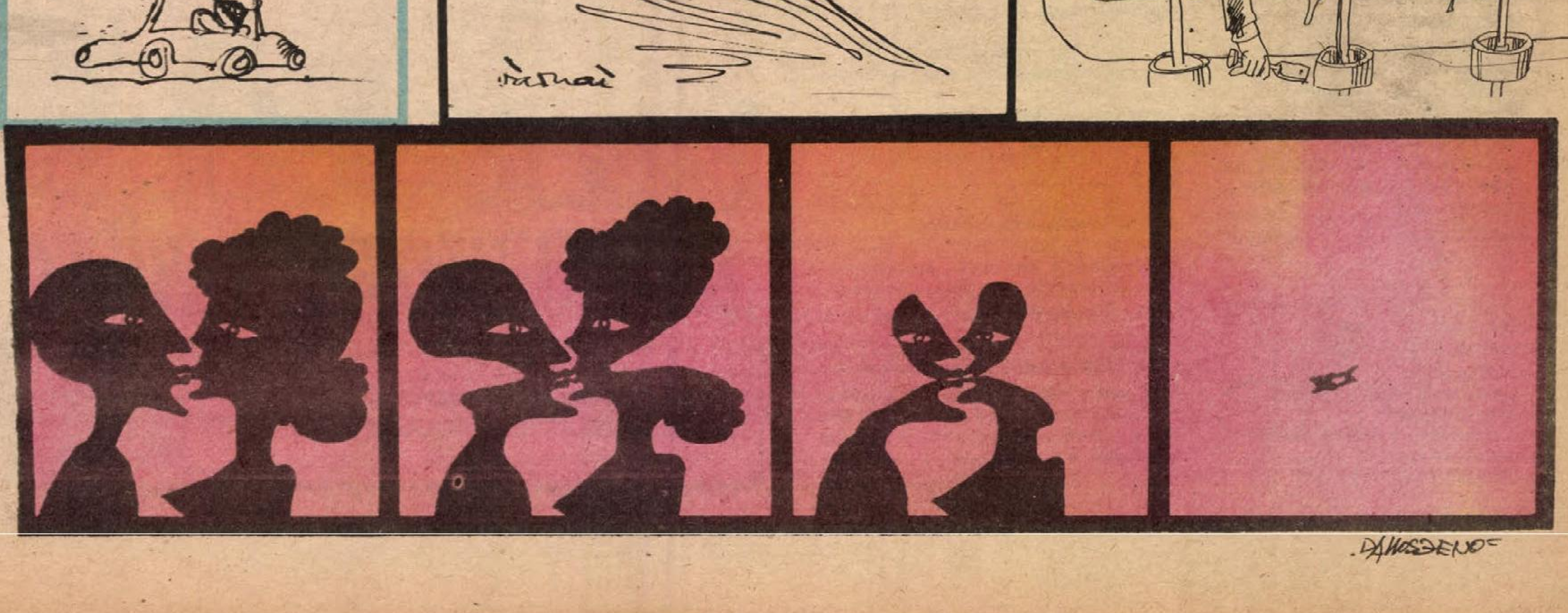
DALLOS JENŐ

Hátha így történt?

NAPKIRÁLY

XIV. Lajos súlyos fogfájással orvoshoz fordult. A húzás előtt a doktor érzéstelenítéshez folyamodott. A Napkirály hamarosan döbbenten tapogatta teljesen elzsibbadt állkapcáját és azt kérdezte:

— Az állam — én vagyok?

HÁBORÚ

Egy szerb diákra 1914. június 28-án az anyja rászólt, hogy hozzon ötért túrót a boltból. A fiú azt mondta, majd később.

— Miért, mi dolgod van fiam?

— Ki kell robbantanom az első világháborút — hangzott a válasz.

Minden bajnak az az oka, hogy a gyermekek nem tisztelik a szüleiket.

SIKERÉLMÉNY

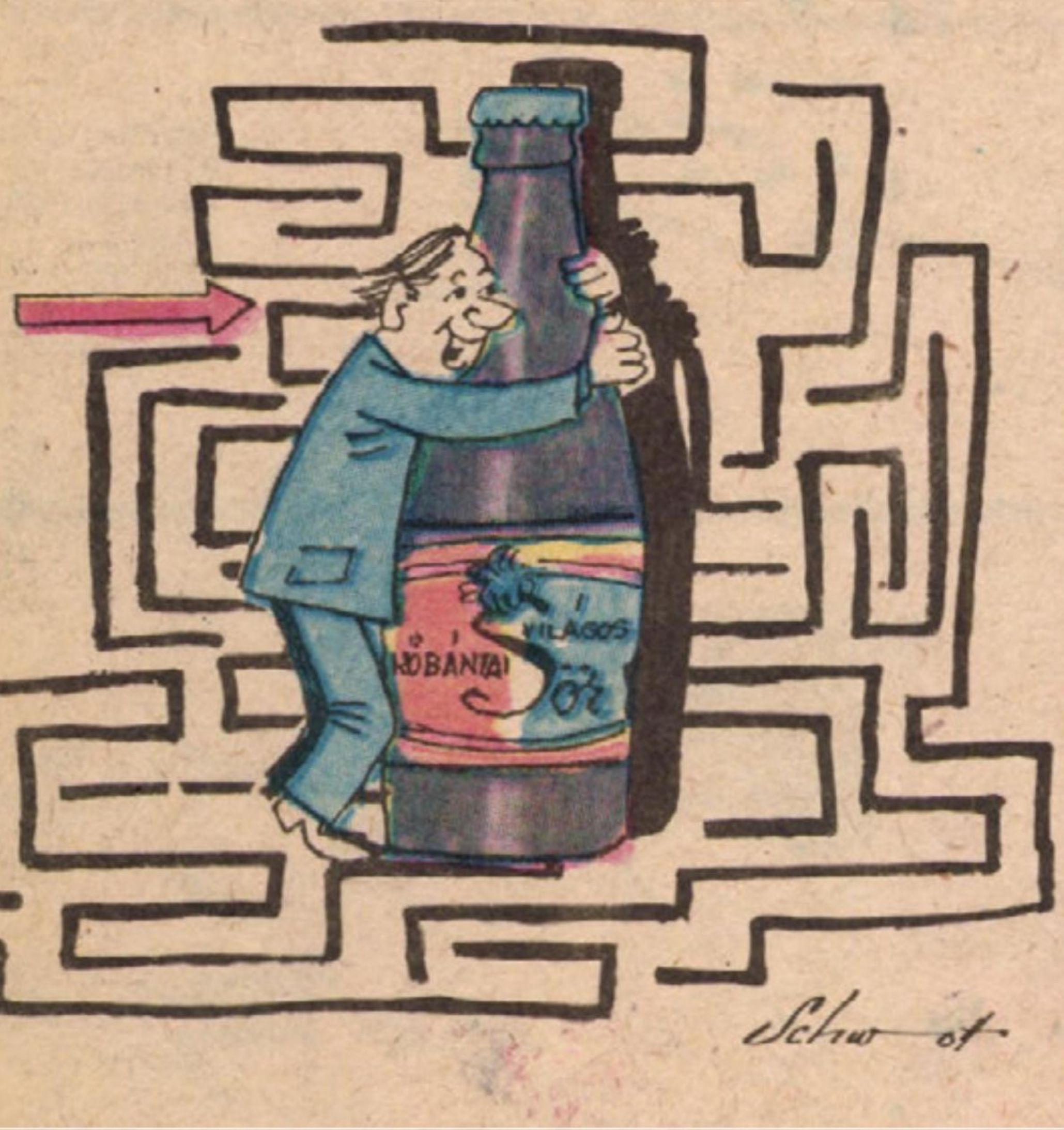

GORDIUS

Nincs igazságtalanabb a történelemnél.

Nagy Sándor nevét, aki a gordiusi csomót a legprimitívebb módon kettévágta — megőrizte. Bezzeg azét, aki a csomót oly zseniális módon megkötötte, hogy nem lehetett kibogozni, mindenki elfeledte.

VERBA VOLANT...

Két miniszter úgy döntött, hogy megállapodásukat írásba foglalják. Aláírták a jegyzőkönyvet, a szolga kiszellőztette a termet.

A huzat felkapta a papírt és kiröpítette az ablakon.

A szó megmarad, az írás elrepül.

INKVIZÍCIÓ

Galileo Galilei veteményeskertjét felbolygatta a vakondok. Másnap éppen akkor lépett a kertbe, amikor egy bucka púposodni kezdett.

— Hát mégis mozog a föld! — kiáltotta boszszúsan, s agyonütötte a kártevőt.

Lévén a vakondok védett állat, Galilei inkvizíciós bíróság elé került, s csak töredelmes beismerő vallomása mentette meg az életét.

HALADÁS

Beszéd a mecsetben.

— Megdöntöttük az átkos régi rendszert. Ami volt, annak vége. Most már borítsunk fátyolt a nőkre!

(novo)

RÁTARTI SZINÉSZ

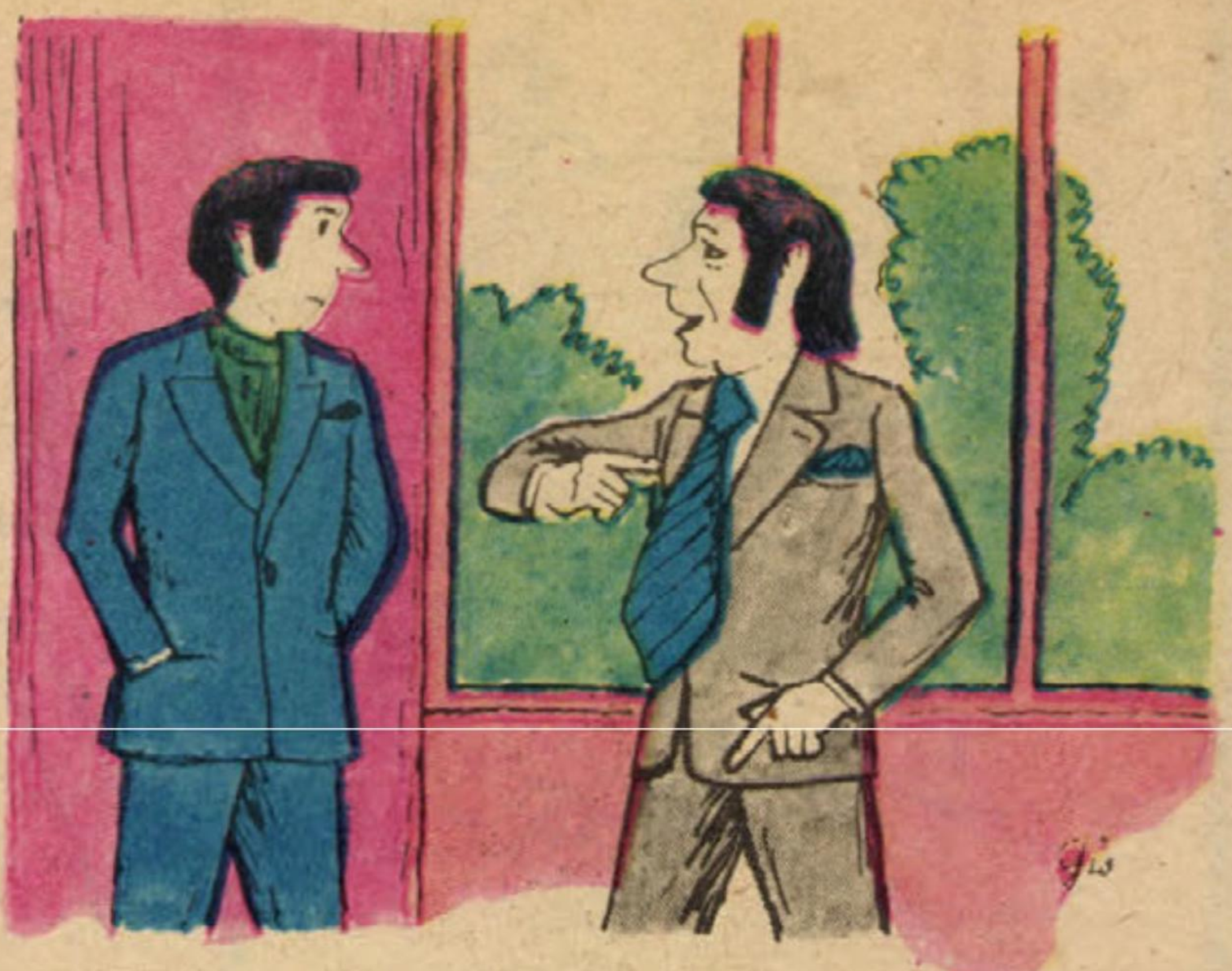

— Én szűk családi körben már világhírű vagyok...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Tópart. Holdvilágos nyári éjszaka. Megszólal a félszeg fiatalember:

— Hölgyem, én rém zavarban vagyok. Úgy érzem, nem tudom önt meghódítani...

Mire a nő:

— Fel a fejjel, fiatalember. Eddig még mindenkinek sikerült!

Feketéné duzzog:

Úgy érzem, már nem szeretsz, Jenő. Azelőtt olyan sokszor szorongattad a kezem...

— Ez igaz, de akkor még volt zongoránk!

*

A bölcs sejk így oktatja a többieket:

— Tudjátok: hogy minél kevesebb anyósom legyen, én világéletemben mindig csak nővéreket vettem feleségül.

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat

A KÖNYVESPOLCÁRA AJÁNLJUK

... pld. Barabás Tibor:
MICHELANGELO ÉLETE
... pld. Bárány Tamás:
KÉT REGÉNY.
Város esti fényben.
Velünk kezdődik minden
... pld. Bókay János:
BOHÉMEK ÉS PILLANGÓK
... pld. Erdődy János:
PERUGIA SZŰK UTCÁIN
... pld. Erdődy János:
ŐRSÉGVÁLTÁS AZ ÓCEÁNON
... pld. J. Hillaby:
GYALOGSZERREL NAGY-BRITANNIÁBAN
... pld. S. Hocken:
EMMA MEG ÉN
... pld. Kolozsvári Grandpierre Emil:
A SZERENCSE MOSTOHAFIA
... pld. Mattyasovszky Jenő:
HÓD ÉS A FEKETE BÁRÁNY.
Bűnügyi regény
... pld. R. Merle:
MALEVIL
... pld. J. C. Oates:
A FÖLDI GYÖNYÖRÖK KERTJE
... pld. Passuth László:
NÁPOLYI JOHANNA
... pld. J. Rhys:
LEGYEN NEKIK DZSESSZ
... pld. R. Sheckley:
KOZMIKUS FŐNYEREMÉNY
... pld. Tabi László:
CÍMZETT ISMERETLEN
... pld. A. Terzakisz:
ISABEAU HERCEGNŐ

A 16 kötetes (13 kötött, 3 fűzött) válogatás ára: 725,50 Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.

Egyéni vásárlóinknak készpénzfizetés esetén, 200 Ft felett a szállítás költségmentes.

Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3%-os kezelési költséget felszámítjuk.

Részletfizetési kedvezményünk: 6 havi törlesztés.

Címünk:
MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Könyvszolgálata
Százhalombatta, Pf.: 29. 2440

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő)
Kelt.: ....
....
a megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....
....
Címe (irányítószámmal): ....
....
Csak részletfizetés esetén töltendő ki:
Szül. hely, ideje, év: ....
....
Anyja neve: ....
Munkahely: ....
....

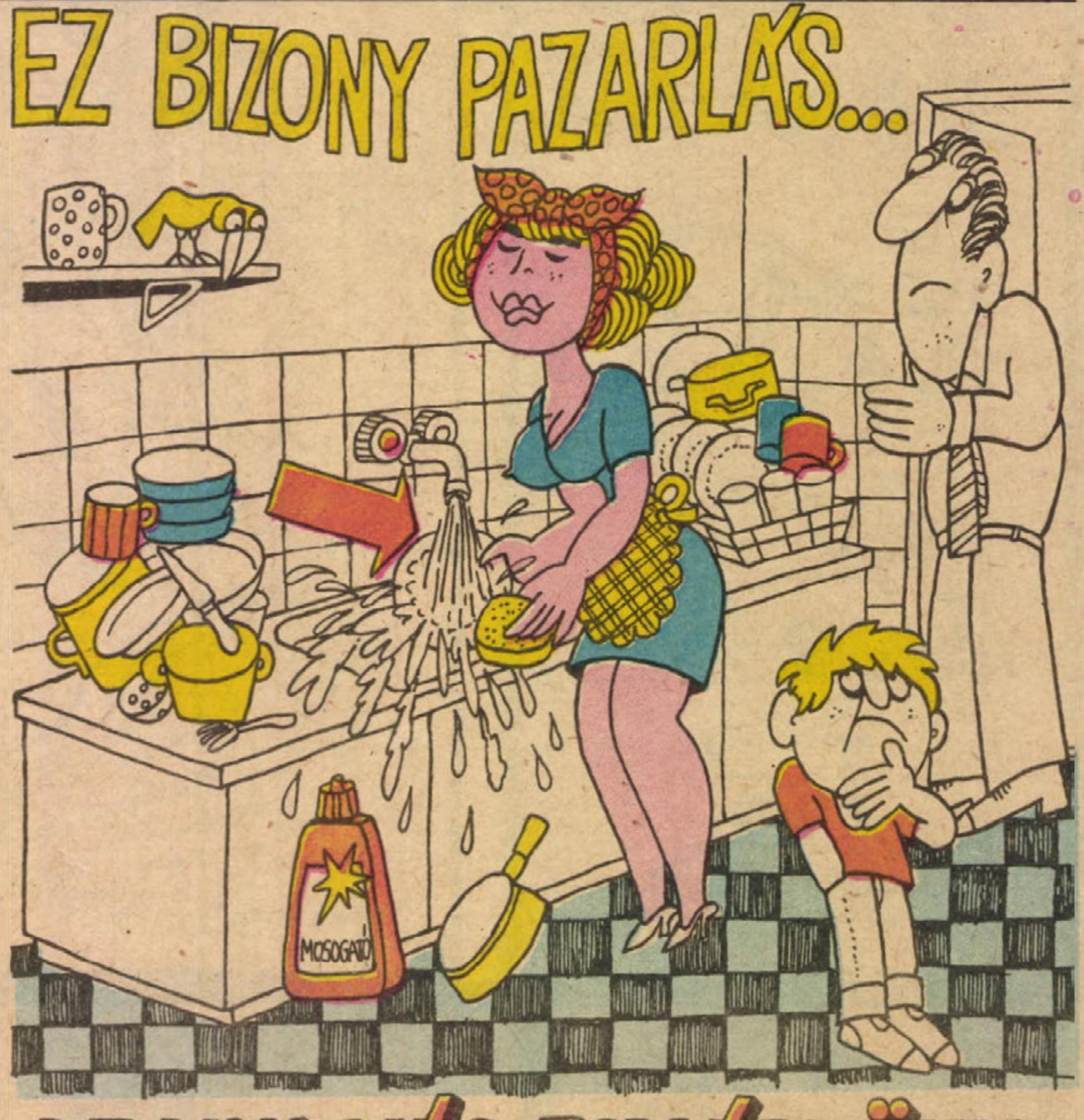

AZ OLVASÓ OLDALA

ABC-KANOSSZA

A taxisofőr örült, s én nem értettem az örömét. Mert a cím, amit mondtam nem volt olyan messze, hogy azzal az egész heti normáját teljesítette volna. Hiszen a Hengermalom úti lakótelep közvetlenül a Kelenföldi mellett van, s ez a Gellért tértől igazán csak egy ugrás. És mégsem volt korai az öröm. Amikor odaérkeztünk, kaján vigyorral kérdezte: melyik épületet keressük?

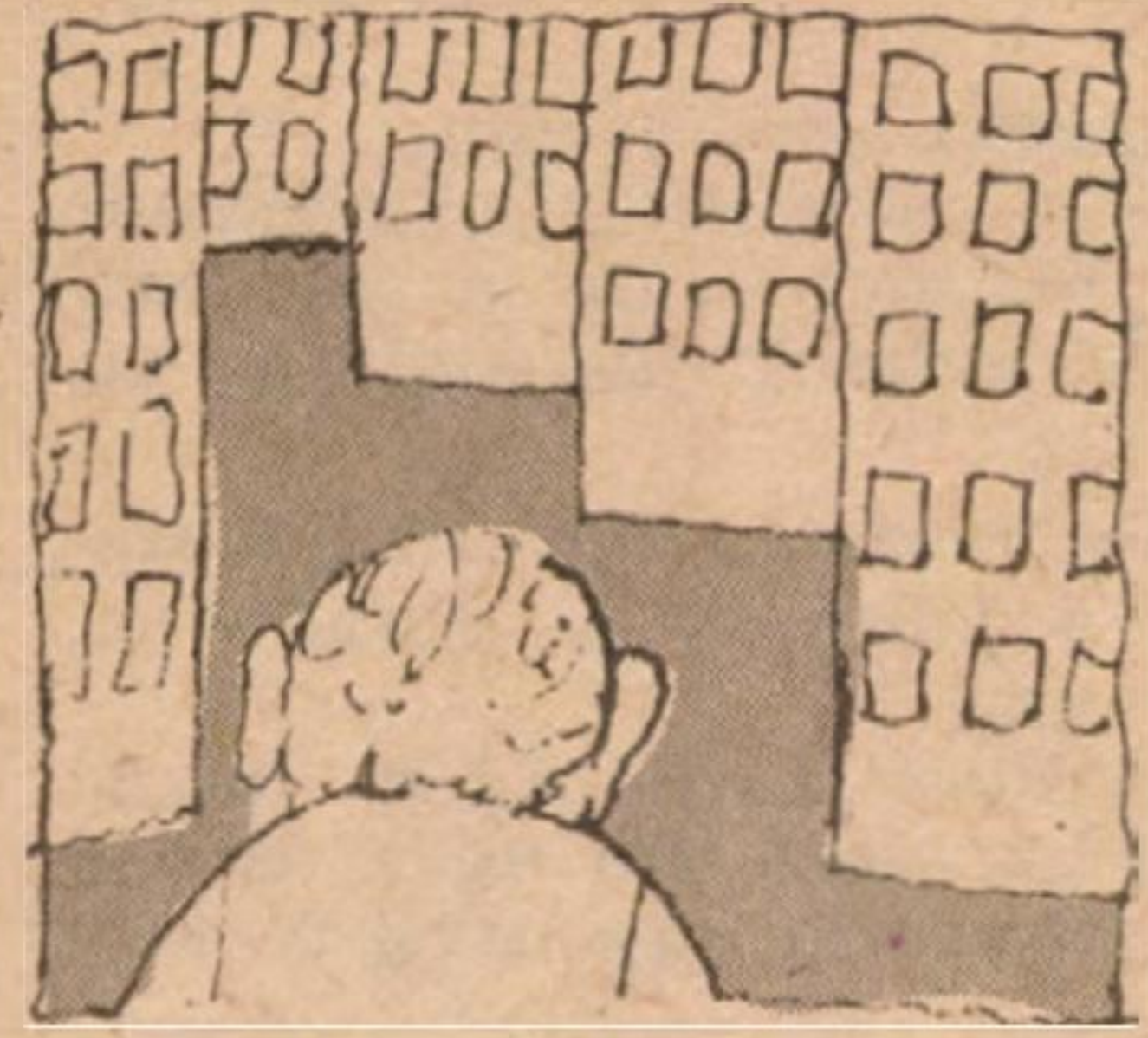

S ekkor kezdődött az ABC-kanossza. Mert van „P" jelű épület, s van amelyik „S" névre hallgat, van azután „T" és van „C" nevű, de ha valaki arra számít hogy ezek követik az abc rendjét az hosszabb kirándulásra készüljön. Mert bizony rendszer nélküli, s bonyolult fantázia adta a jelet ennek a postásbosszantó, taxisofőrök öröme lakótelepnek. Mondják, hogy nem ez az egyetlen ilyen lakótelep szép székesfővárosunkban. A fura csak az, hogy tisztességes szándékú utcák — szép érthető magyar nevűek — határolják ezeket az illegális búvóhelyeknek is megfelelő lakótelepeket. Sőt, ha véletlenül régi ház is ékelődik az újak közé, akkor azt nem úgy hívják, hogy: Hengermalom úti lakótelep P/2-es épület A, vagy B lépcsőház, hanem régimódian, de érthetően: Nándorfehérvár utca 24-nek. Ez így nem modern ugyan, de meg lehet találni. Nem így a mellette álló, látszólag ugyanazon az utcán épült modern házat, amelyik pedig az oldalának támaszkodik. Az már úgy hivatja magát, hogy Hengermalom úti lakótelep, T/1 épület, A, B, C, D, E lépcsőház.

A telep másik két oldalán is tisztességes nevű utcák kínálják a nevüket S talán nem is kerül olyan sokba, nem kéne megpróbálni tisztességes nevet adni ezeknek a felnőtt házaknak?

Mert sok problémát okoznak így. Csak egyet mondok el példának okáért:

Ha a Pistike azelőtt elveszett, nem találta a hazafelé vezető utat, s sírva állt meg egy utcasarkon, akkor akárki megkérdezte tőle: merre laksz? A válasz egyszerű volt: a Dob utca hétben. De ha véletlenül valaki olyan gyereket talál, aki ilyen nevű helyen lakik, s tegyük fel: szuperzseni, s megjegyezte az összes címét, viszonylag rövid idő alatt el is tudja mondani, — tételezzük fel! —, hogy meg is értjük. Kérdem én, ki az aki vállalkozik arra, hogy megpróbálja hazakísérni a gyereket? Hát nincs az a feleség, aki ezt a mesét el fogja hinni, mikor azután éjfél felé hazaérkezik!

Juszt László

JOBB AZ ALFÖLD, MINT A TOTÓ

Totó névre keresztelt, gesztenyebarna férfiszandált vettem 540 forintért. Csak otthon ért a meglepetés, amikor a talpára ragasztva megtaláltam a következő szövegű címkét (úgy látszik, már a boltban cipőt kell olvasni, hiába szereti az ember jobban Tolsztojt!): *„Nyári viseletre — bőr felsőrész — műanyag talp — nem vízálló."* Az utóbbi két szó rendített meg. Ki garantál kizárólag napos, száraz, vízmentes nyarat? S ki képzeli, hogy 540 forintért „szoba-szandálra" van csak gusztusom, legalábbis esőben? Nyáron akkor sem jár az ember bakancsban, csizmában, ha esik az eső. Van nekem egy régebbi, Alföld névre hallgató szandálom, két nyarat átsétáltam már vele, az bizony remekül állja a vizet is. Igaz, hogy nem is került 540-be, csupán 325 forintba. Érdekes újítása a cipőiparnak, hogy amennyivel drágábban árulja újabb típusait, annyival rosszabb a minősége is a régebbieknél.

Hazadi László
Bp., Mátyás király út 2.
1039

Levelesládánkból

Kalmár Gézáné budapesti (Állomás u 20. 1102) olvasónk vásárolt

egy doboz Titán rajzszöget,

az Írószergyár termékét. Használatkor kiderült, hogy ezek a rajzszögek egyáltalán nem titáni erejűek. Tompa a hegyük és úgy hajlanak, mint a harmatos fűszál, igencsak rácáfoltak mitikus nevükre. (Magunk is ugyanezt tapasztaljuk, ha a szerkesztőségben olykor rajzszögek használatára fanyalodunk.)

Mérges vecsési olvasók

(a nevüket nem írták meg) emlékeztetnek rá, hogy két éve vecsésiek panaszolták a Ludasban: a csaknem 25 ezres nagyközség egyetlen Tüzép-telepén soha nem kapható fűrészelt fa. A levél megjelenése után csodálatos gyorsasággal előkerült egy fűrészgép, fűrészelő ember is akadt, ám idő múltán csökkent a fűrészelt fa, mostanra teljesen elfogyott. Nemcsak a fa, a fűrész is. Elképzelhető, mit jelent a kisnyugdíjasoknak, ha a Tüzép 5—6 forintos fűrészelési díjával szemben a magán-bérfavágók 12 Ft-os díját kell megfizetniük. Különös, hogy a telepvezető szinte a maszek bérfavágók kezére jár azzal, hogy a legnagyobb forgalom idején nem gondoskodik fűrészelt fáról, holott erre kötelezve lenne.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Szemét Kispesten

(Ludas, 20. sz.)

A XIX. ker. Hunyadi lakótelep még építési terület, a környék rendezés alatt áll, ott nagyobb szennyezettséget nem észleltünk, mégis általános nagytakarítást végeztünk az egész lakótelep területén.

Altmann Antal, Szegedi Péter
Fővárosi Közterület-fenntartó V.

Ég a lámpa, ég

(Ludas, 21. sz.)

A nappali közvilágításról fogyasztónk bejelentése alapján szereztünk tudomást, a berendezést egy órán belül kikapcsoltuk. Vizsgálatunk megállapította, hogy a térség világítását kapcsoló zárt berendezésünket feltörték, abban szándékos károkozást követtek el. A beavatkozás, vandálsága ellenére, bizonyos szakértelemre vall . . .

Németh Lajos, Kaiser Péter
Bp-i Elektromos Művek Észak-budai Üzemigazgatósága

Mégsem hazudtam

(Ludas, 22. sz.)

Férfi alsónadrágból a kereskedelmi vállalatok 1980. I. félévére több mint 3 millió db, a tavalyit 25 százalékkal meghaladó mennyiségről gondoskodtak. Az áru többsége, mintegy 80—85 százaléka, a cikkben hiányolt kötött-hurkolt alapanyagból készül. A beszerzésnek kb. egyharmada importból származik, mert a hazai lehetőségek korlátozottak. A hazai termelő folyamatosan szállít, az import nagy távolságból (Kína, Pakisztán, Egyiptom), nem egyenletes ütemben és késve érkezik. Ezért tapasztalható ez a szakaszosság és késés a boltok áruválasztékában is. A kereskedelmi megrendelések nagyobb része, 65—70 százaléka egyébként fehér nadrág. A kínálat a II. félévben javulni fog.

Kilián József
Belkereskedelmi Minisztérium

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Személyesen gyakorol a játék házai királynője, *Sterbinszky,* akit rajongói joggal így szólítanak: *Amália, te csodálatos.* S

Ez dicséretes!
(A Népszabadságban fedezte fel Kovács Attila, nagykamarási olvasónk)

SAGABOSÓ
feles-hántolt
Forg.B.fűszért
MSZ.17615-77 I O
Csom F M ZÖLDERT
Súlya 0-50 kg
FoGYÁR 5-50 Ft
1980.01.18

Van ugyebár Forsyte-saga és van Bosó-saga. A fenti címkével ellátott zacskó egyébként hétköznapi sárgaborsót tartalmazott.
(Beküldte Seres Mihály)

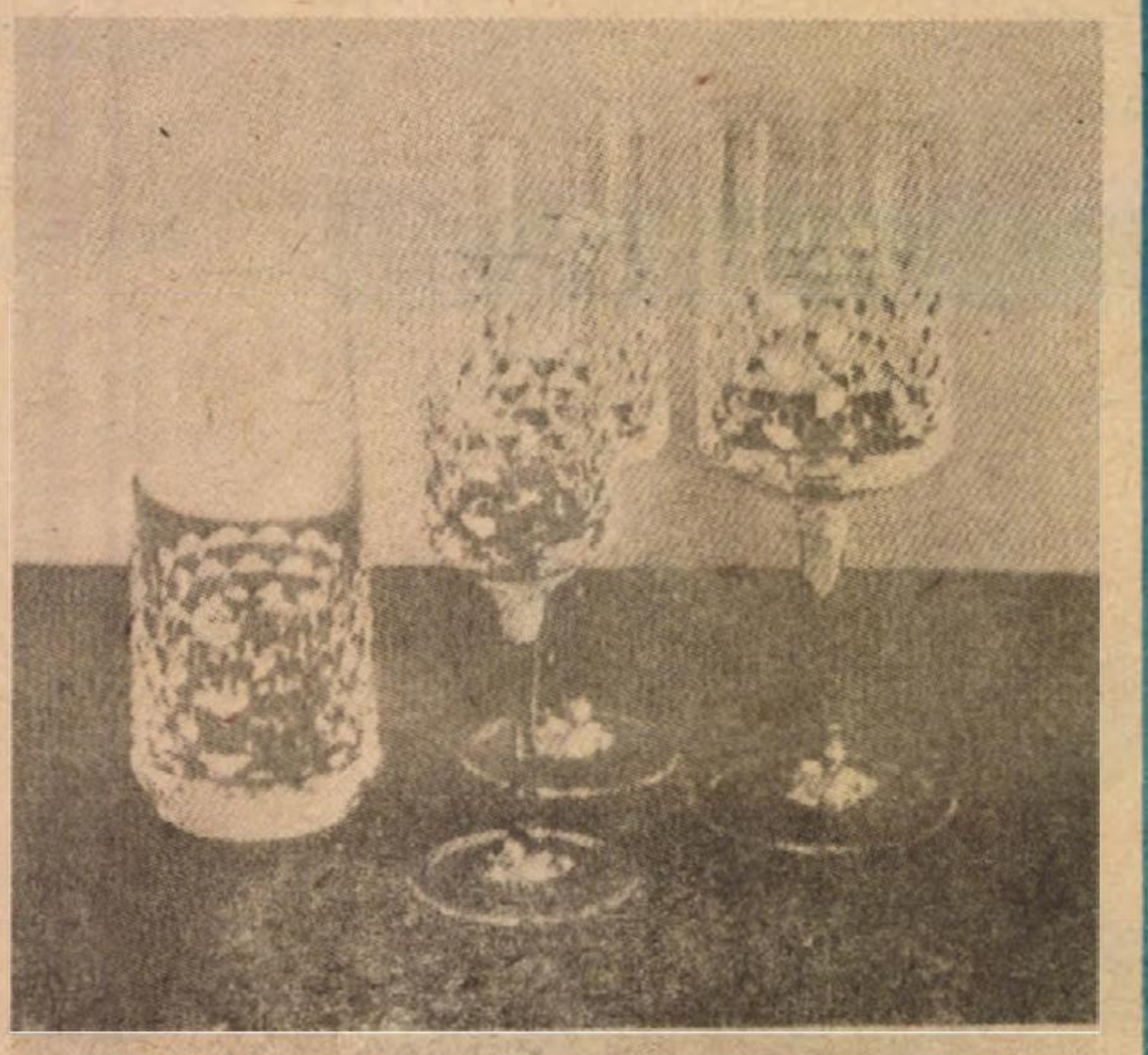

Homzo Erzsébet: FÉNYES, CSISZOLT EVŐ KÉSZLET

Van aki féldecit ebédel!
(A Debreceni hívogató c. kiadványban észlelte Rozs György)

Labdarógó tábfázatok
A lenti járási bajnokság

Nem egy utolsó olvasmány!
(A Zalai Hírlapból nyírta Horváth Csaba, pusztamagyaródi olvasónk)

székházában és *lehetővé tette, hogy a tanácskozáson részt vevő kisivarosok a helyszínen megvásárolhassák őket.* Ezen túlmenően — a szakmai napok időtartamára —,

Panaszkodunk?
(A Kisiparos Újságból ollózta Kovács Józsefné, szabadbattyáni olvasónk)

3 Szúnyogcsípés

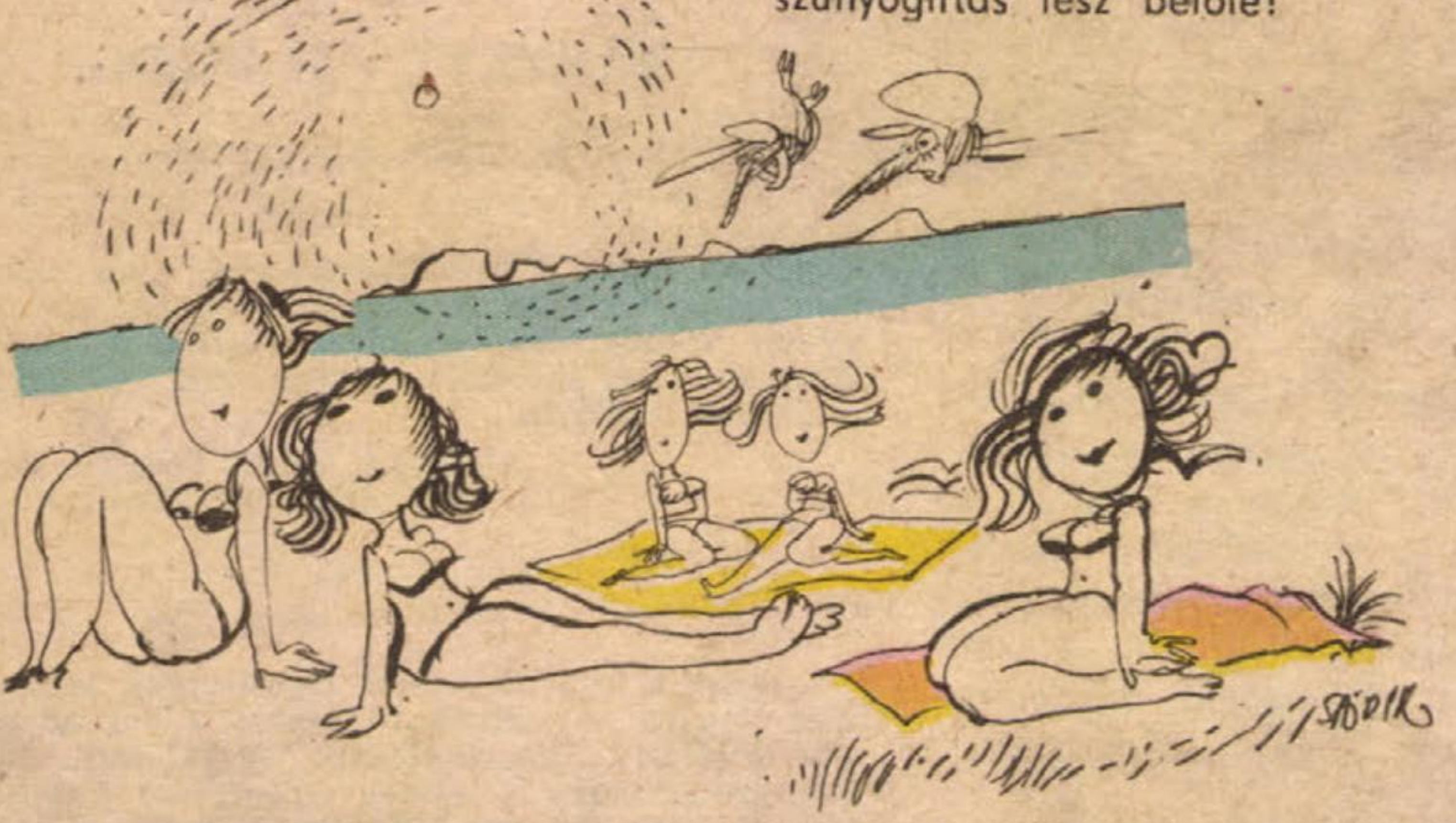

– Nem tudsz ezeknek a nőknek ellenállni, aztán majd nagy szúnyogirtás lesz belőle!

HELIKOPTERREL IRTJÁK A BALATONI SZÚNYOGOKAT

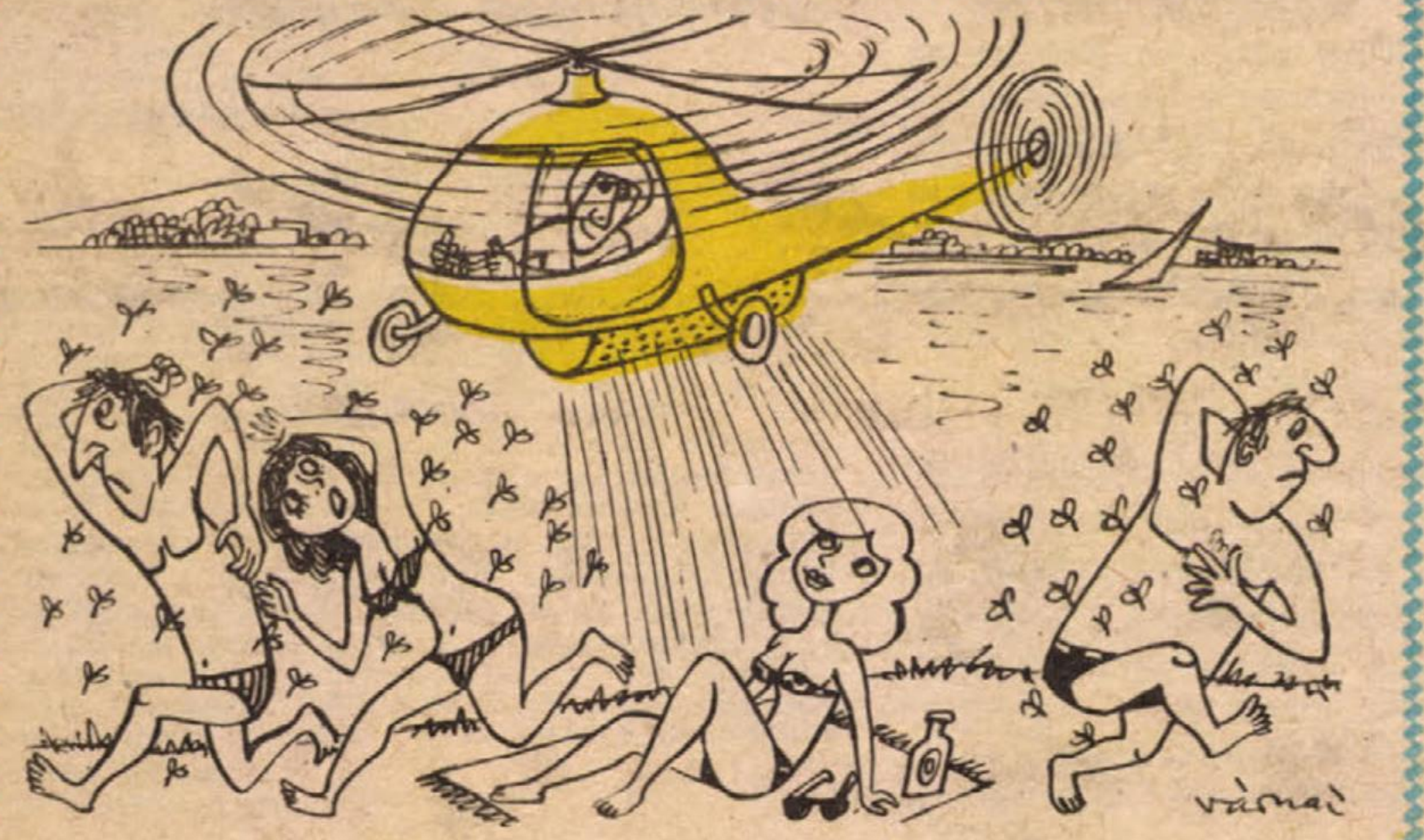

– Könnyű neki, a pilóta a vőlegénye!

SZABADTÉRI SZÍNPADON

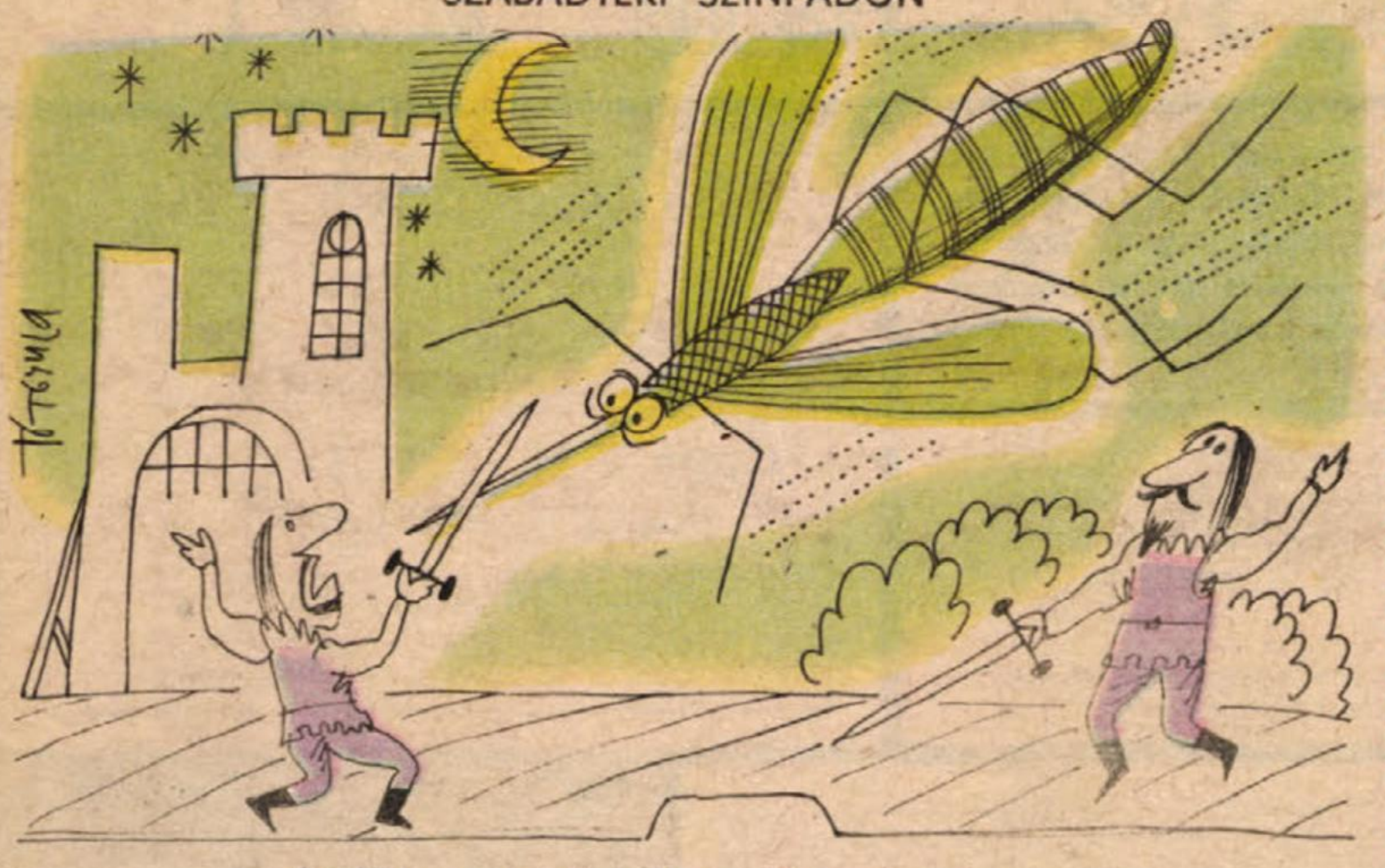

– Azelőtt nem voltak ilyen dögnagy szúnyogok!

FEKETE HUMOR

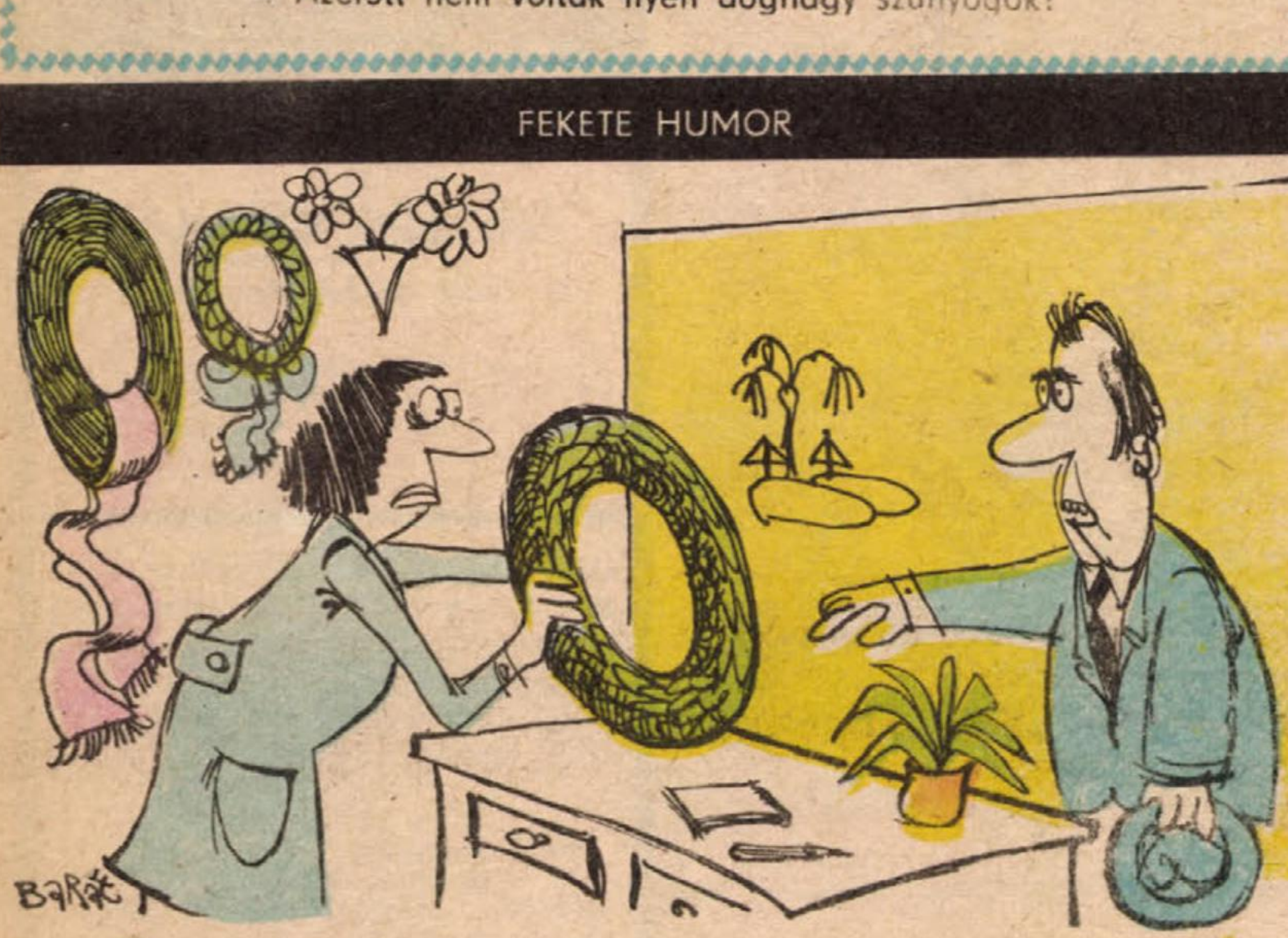

– Magnószalagot szeretnék rá, mert a megboldogult nagy zenebolond volt.

VACSORA

Bementem a sarki élelmiszerüzletbe, hogy valami vacsorára valót vásároljak. A pirospozsgás arcú fiatalember a pult mögött kedvesen érdeklődött:

— Mit parancsol a kedves vevő?

— Valami friss hentesárut kérnék, tíz-tizenöt dekát.

Az eladó bólintott.

— Ahogy parancsolja. Tehát ajánlhatok egy üveg egri leánykát?

— Kérem, én enni szeretnék valamit — néztem rá álmélkodva.

— Ahogy a kedves vevő óhajtja. Vigyen egy üveg soproni kékfrankost. Kellemes, fanyar bor valósággal harapni lehet.

— Ezt vacsorázzam?

— Szó sincs róla. Így önmagában ez még nem egy teljes vacsora. Legyen szabad adnom még egy ínycsiklandozó, ízletes Napóleon konyakot. Most vegyen, mert minden üveg Napóleon konyak mellé adunk egy másik üveg Napóleon konyakot, amit természetesen szintén ki kell fizetni.

— Igazán kedvező ajánlat, de értse meg, én enni szeretnék.

Értem. Nagyon szép, gusztusos hubertuszunk érkezett. Megiszik két decit és eszébe se jut a vacsora.

— Ember! Disznósajt, vadász szalámi, sonka, gyulai kolbász nincs, vagy valami ehhez hasonló?

A fiatalember tanácstalanul széttárta karjait:

— Ha már a tisztelt vevőnek semmi se jó, rendben van, adok egy üveg badacsonyi kéknyelűt. 1972-es évjárat. Exportpalackozású. Vigyen egy üveggel. Áldani fogja érte a nevemet.

— Miért akar engem mindenáron itatni, amikor én enni szeretnék? — hörögtem kétségbeesetten.

Fölényesen nézett rám:

— Miért csodálkozik? Kereskedő vagyok. Elsősorban azt az árut kell eladnom, aminek nagyobb a haszonkulcsa.

Az idegességtől sápadtan támaszkodtam a pultnak. Az eladó végre megszánt.

— Rendben van. Adok önnek tíz deka parizert. De ugye szabad hozzá számolnom egy üveg francia pezsgőt? . . .

Galambos Szilveszter

● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

Miért ölik meg

a világhírű

szakácsokat?

A legjobb étel készítője

halálra van ítélve?

Először az előétel . . .

Utána a levesek

művésze . . .

És a desszertek

királynője?

Mi történik Londonban,

Párizsban, Velencében?

KI ÖLI MEG EURÓPA NAGY KONYHAFŐNÖKEIT?

SZÍNES, SZINKRONIZÁLT AMERIKAI—NSZK BŰNÜGYI FILM.

JÚLIUSTÓL A MOZIK MŰSORÁN

MOKÉP

IMPORT HUMOR

NDK-LAPOKBÓL TALLÓZVA

FILATELISTA

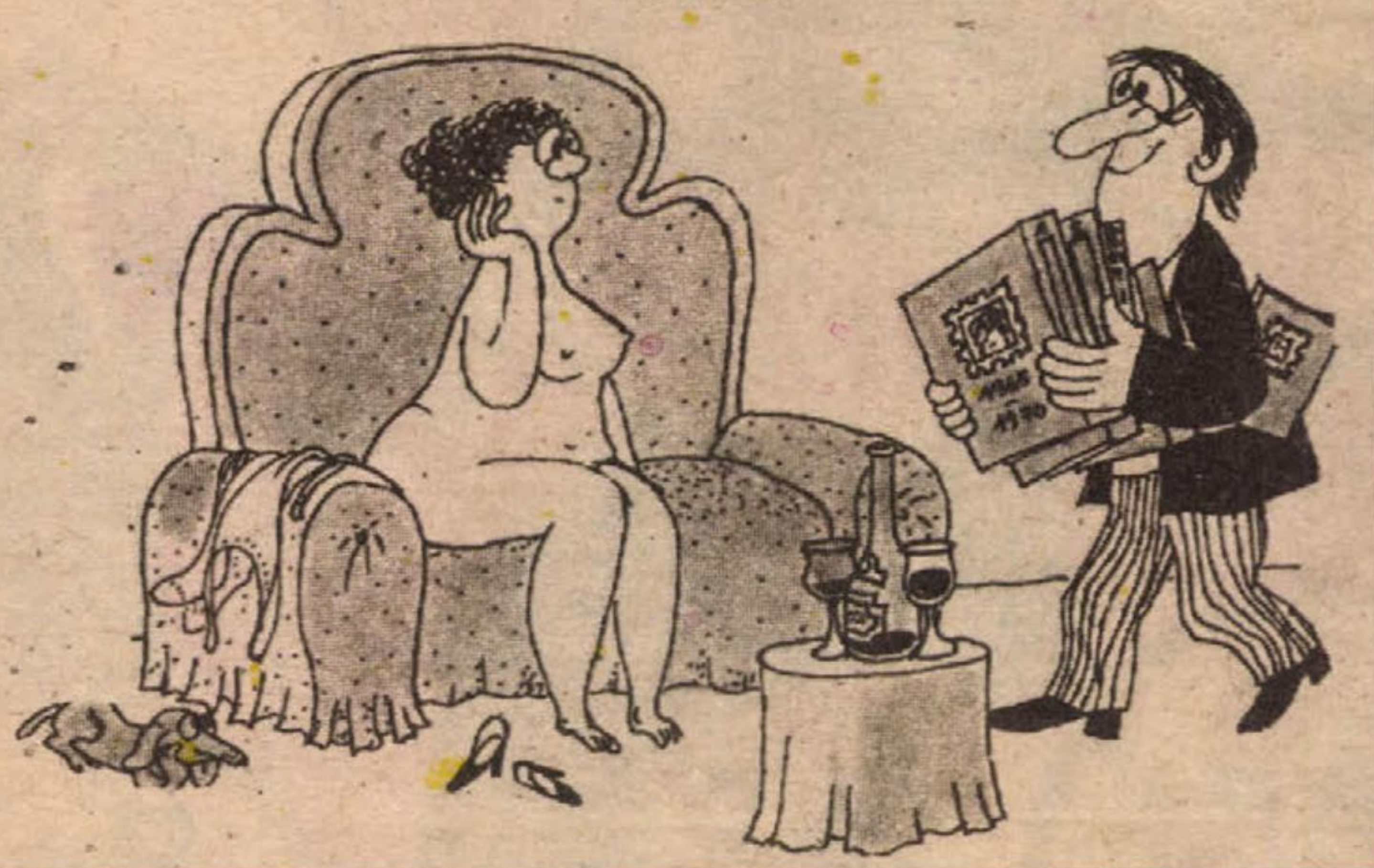

KRITIKA

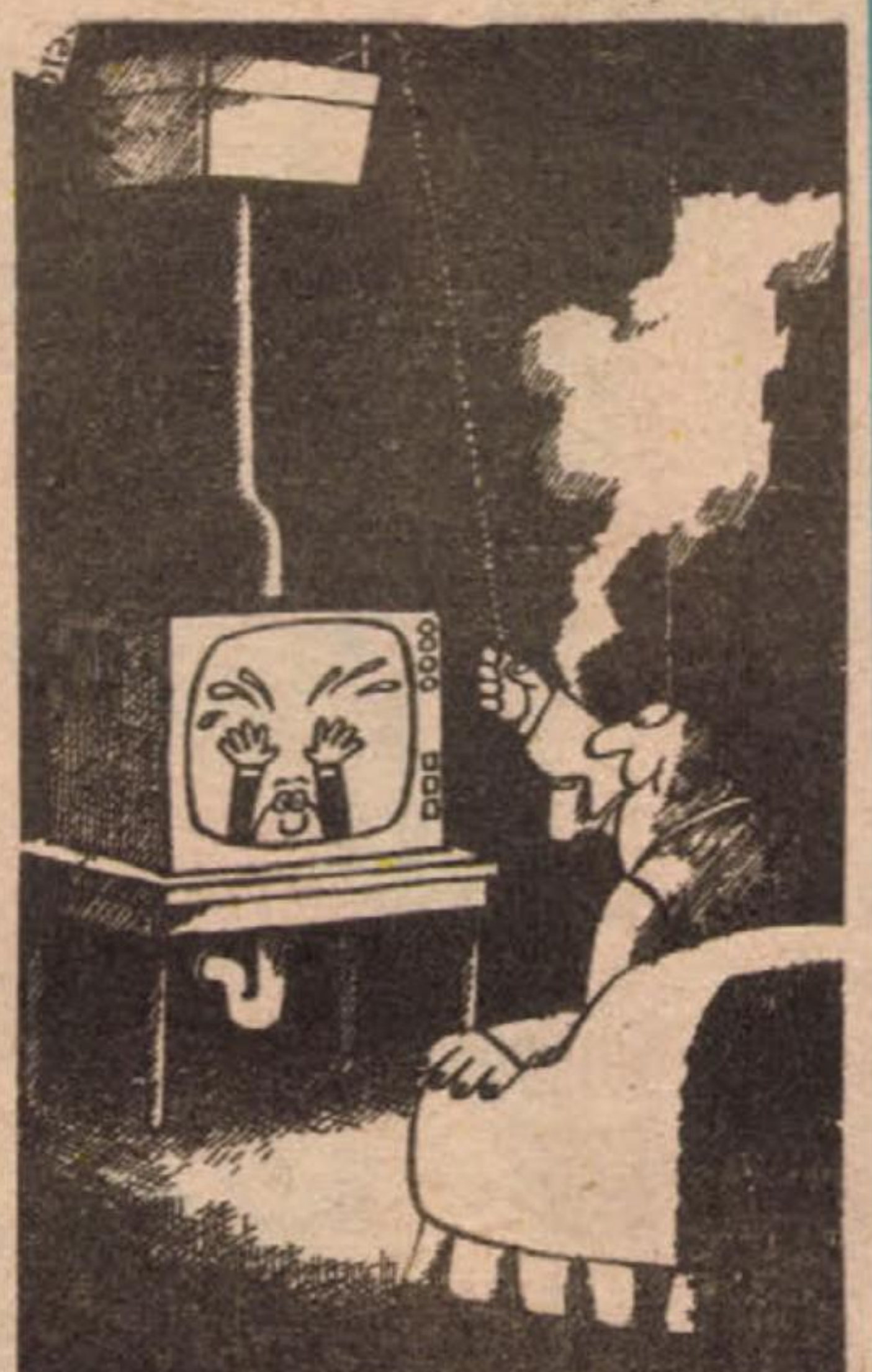

ÁLMODOZÁS

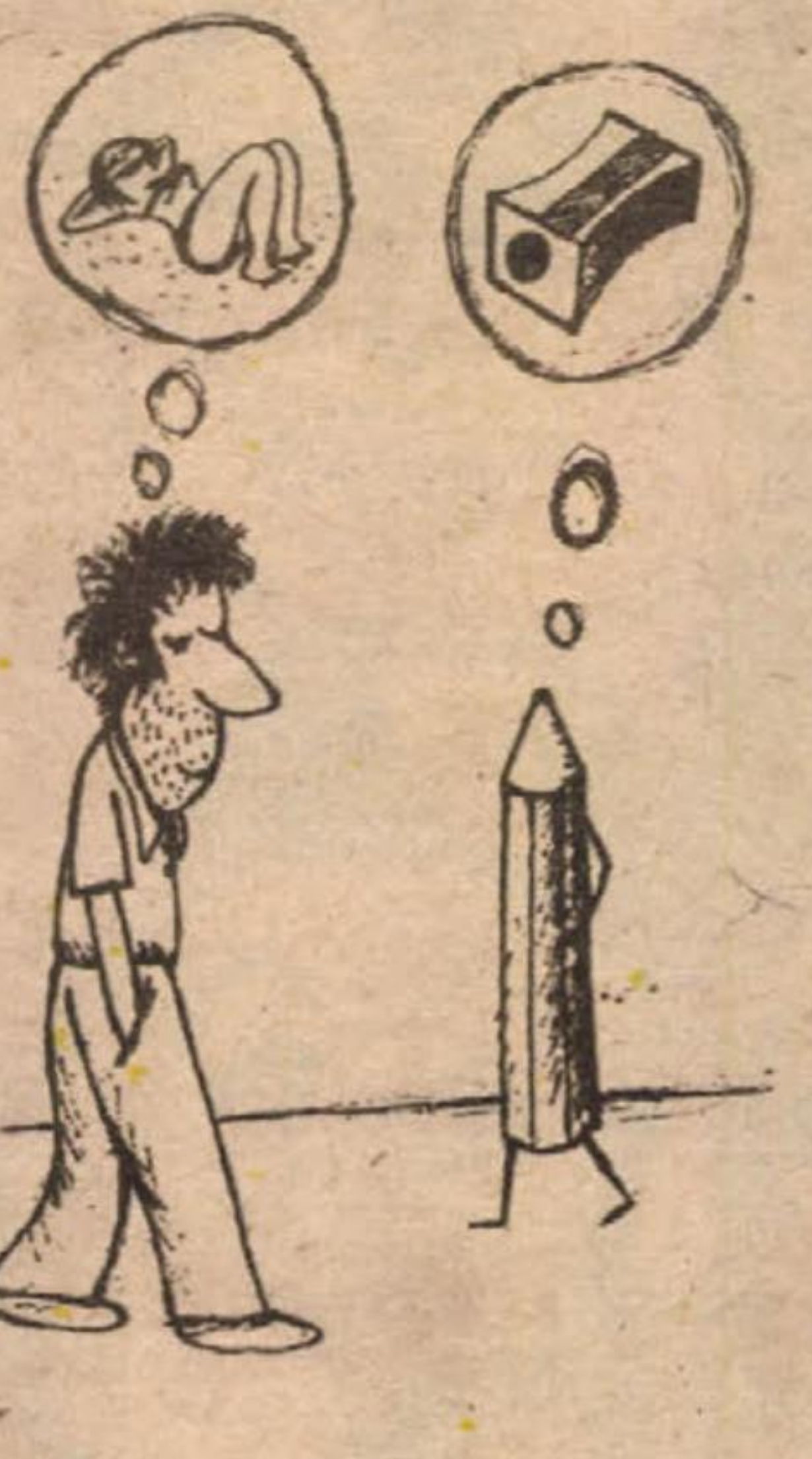

A JÖVŐ SZÁZAD FOTÓJA

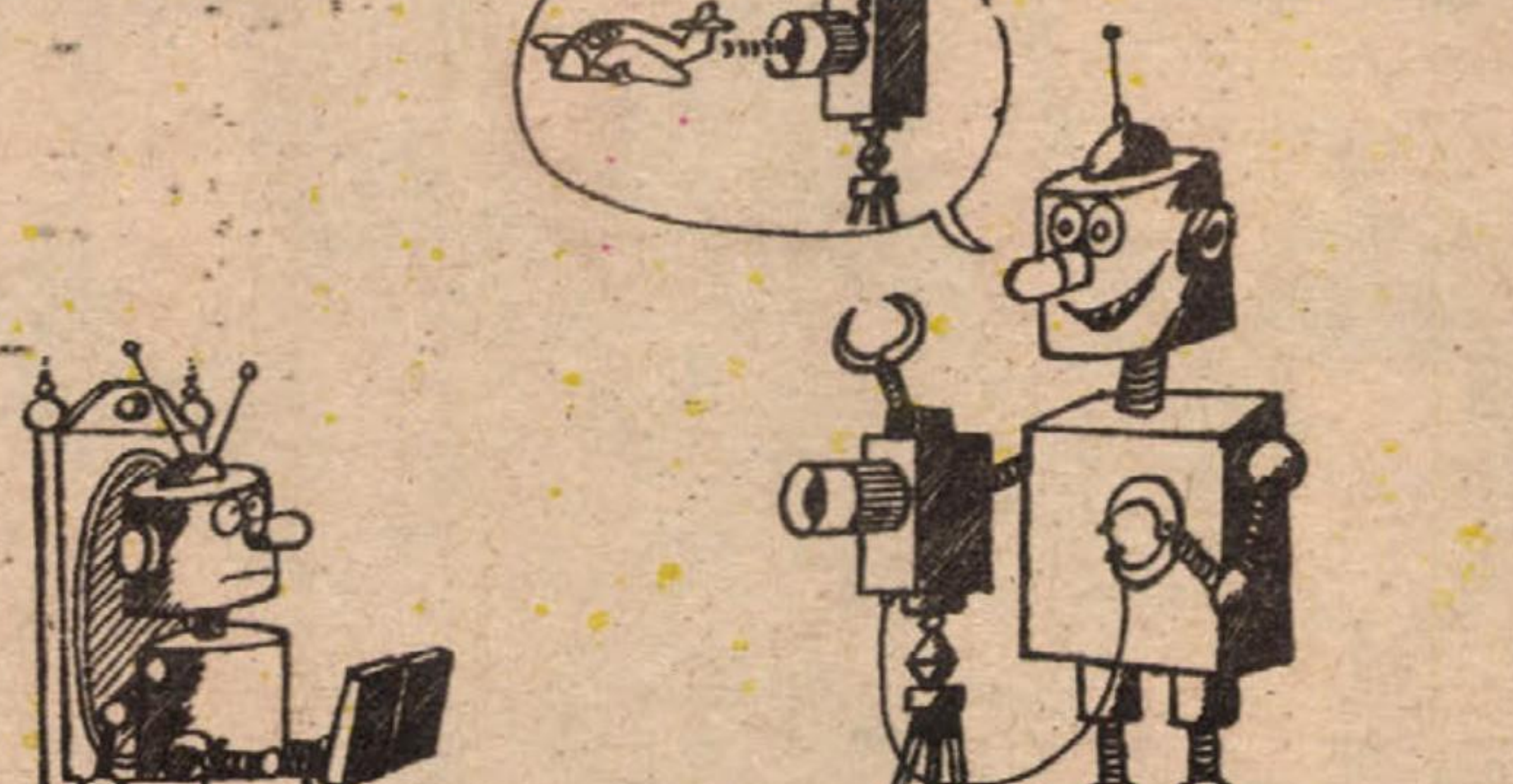

EGYKOR ÉS MA

Rejtvényünk vízszintes 1. sorában olvasható, hogy mit csinált egy fiatal lány egykor, a függőleges 16. pedig arra ad választ, hogy mit csinál egy fiatal lány napjainkban: Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 28-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Angyal-rang
14. Konyhakerti növény
15. Klasszikus örömkiáltás
16. Fukar emberre mondják
17. Az első magyar helység, melyet a Vörös Hadsereg felszabadított
19. Község a Dunántúlon
20. Fába verik
21. Hektoliter
22. Mérgezett ételt ad
23. A rókáról mondják
26. Komárom megyei község
27. Nagy eszem-iszom
29. Lehet szórakozás, lehet művészet
30. Kétéltű, gyíkszerű állat
31. Ü — a sürgönyben
33. Következménye van
35. R. S. M.
36. Vörösmarty Szózatának megzenésítője (Béni, 1814—1851)
38. Becsapja
40. Kettős betű
41. N. T.
43. Hatalmas terület
44. Az amerikai szabadságharc legendás hőse
48. Római 2000
49. Éneklő szótag
50. Az indium jele
51. Népszerű magyar hegedűművész (1764—1820)
53. Igekötő
55. Csalogatja csemegével . . . paripáját
57. A. R. H.
58. Becsap, bolondá tesz
61. Nő megszólítása
64. Járványos betegség
65. Földművelő eszköz
66. Kedves öregúr, akinek unokája van
68. Régi űrmérték

FÜGGŐLEGES

2. Kulcsra jár
3. Kizsákmányolt bérmunkás a tőkés társadalomban
4. Hivatali részleg
5. Hajdan: a jobbágyi szolgáltatások összessége
6. Betakarítja a gabonát
7. Azonos betűk
8. Kozák főparancsnok a 19-ik századig
9. Mint a 68 vízsz.
10. Osmagyar családnév
11. Ádám párja
12. Japán elmesport
18. Szemügyre vesz
21. Futórekord hitelesítésének akadálya
24. Az ügyészség emeli
25. Az Antarktisz kutatója volt
26. Fa része
28. Visszataszítóan csúnya
32. A Családi kör első két szava
34. Pépes anyag
37. Akiről rosszat lehet feltételezni
39. Nagy hadsereg
42. Ilyen öltözék például a pongyola
45. Becézett női név
46. Az angol konzervatív párt tagja
47. És — latinul
52. Az ábécé első két betűje
54. Nagy költőnk
56. Szláv nyelv
59. Eulenspiegel keresztneve (Till) eredeti írásmódjával
60. Az orosz szimbolista költészet kimagasló alakja (1880—1921)
62. O. E. E.
63. Például: a lúg
67. G. U.

1 E	2 L	3 P	4 I	R	5 U	6 L	7 T	8 H	9 A	S	10 Z	11 É	12 G	Y
■	13 A	R	K	■	14 R	E	T	E	K	■	15 E	V	O	E
16 S	K	Ó	T	■	17 B	A	T	T	O	18 N	Y	A	■	L
19 Z	A	L	A	B	É	R	■	M	■	20 É	K	■	21 H	L
22 É	T	E	T	■	23 R	A	24 V	A	25 S	Z	■	26 T	Á	T
G	■	27 T	O	28 R	■	29 T	Á	N	C	■	30 G	Ö	T	E
Y	■	Á	■	31 V	32 E	■	D	■	33 O	34 K	■	35 R	S	M
36 E	37 G	R	E	S	S	Y	■	38 Á	T	R	39 Á	Z	Z	A
40 L	Y	■	■	41 N	T	■	42 O	■	43 T	É	R	S	É	G
44 L	A	F	45 A	Y	E	46 T	T	47 E	■	48 M	M	■	49 L	Á
50 I	N	■	51 L	A	V	O	T	T	52 A	■	53 Á	54 T	■	T
55 M	U	56 C	I	■	57 A	R	H	■	58 Á	59 T	D	O	60 B	■
61 A	S	S	Z	62 O	N	Y	O	63 M	■	64 H	I	M	L	Ő
G	■	65 E	K	E	■	■	66 N	A	67 G	Y	A	P	O	■
Á	T	H	A	E	L	P	I	R	U	L	■	68 A	K	O

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-30 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

CSAK UDVARIASAN!

című rejtvényünk megfejtése:

— A darabnak csak egyetlenegy a baja, valahogy nem premierre való.

200—200 forintot nyertek:

Béky József Mezőcsát, Bajcsy-Zsilinszky u. 61. 3450

Varga Lászlóné Sátoraljaújhely. Kazinczy u. 25. 3980

Molitor András Erdősmecske, Ady E. u. 22. 7723

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

OLIMPIAI HANGULAT